

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

8³⁰
15

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	2-3712		15

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланик проф. др Јанко Веселиновић – Покрет за ПРЕОКРЕТ

17.01. 2016. године

Београд

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о полицији подносим амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У члану 45. став 3. после речи: „Влада“ додају се речи : „ у року од 6 месеци, од доношења овог Закона.“

Образложење

Законом о полицији се утврђују императивне норме, али је неопходно да се предвиди и временски ограничи кодификација добрих обичаја у поступању полицијских службеника.

А М А Н Д М А Н II

У члану 164. после речи: „не трпе одлагање“ додају се речи: „, уз писано образложење које може бити достављено и накнадно, у року до 15 дана, од дана доношења одлуке о прекиду годишњег одмора. “

Образложење

Амандман се подноси због могућих злоупотреба дискреционих овлашћења руководиоца.

А М А Н Д М А Н III

У члану 167. став 4. након речи „Влада“ додају се речи, „ у року од три месеца од дана усвајања овог закона.“

Образложење

Неопходно је утврдити рок за усвајање прописа о начини и мерилима оцењивања запослених.

АМАНДМАН IV

У члану 170. став 5. реч: „десет“ замењује се речју: „пет“, а број: „30“ замењује се бројем: „15“.

Образложење

Овим амандманом отклања се злоупотреба посебне улоге полиције за ускраћивање њеним припадницима права на заштиту својих легитимних права.

АМАНДМАН V

У члану 182. после става 3. додаје се нови став који гласи:

„Министар има обавезу да на годишњем нивоу прописује начине и поступке провођења психолошке превенције код запослених“

Образложење

Посао полицијских службеника је изузетно стресан и психички захтеван и психолошкој превенцији треба дати већи значај, како би се максимално предупредиле последице психичког оптерећења запослених.

АМАНДМАН VI

У члану 189. став 2. број: „20%“ мења се бројем: „30%“

Образложење

Потребно је избећи устаљену тенденцију да се запослени, са целим породицама селе из мањих места и градова у веће градове из разлога што им нису признати реални трошкове превоза.

А М А Н Д М А Н V I I

У члану 190. после става 1. додаје се нови став који гласи:

„Министарство у року од три месеца од ступања на снагу овог закона доноси акт којим прописује које болести се сматрају професионалним болестима.“

Образложење

Неопходно је дефинисати које болести се сматрају професионалним болестима и због којих полицијском службенику припада 100% од основне плате у случају привремене спречености за рад.

А М А Н Д М А Н V I I I

У члану 207. став 1. тачка 7. после речи: „Министарства“ додају се запета и речи: „ према Кодексу полицијске етике“

Образложење

Неопходно је дефинисати шта представља понашање које штети угледу службе, а то се може учинити кроз Кодекс полицијске етике.

А М А Н Д М А Н I X

У члану 258. након става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Влада подноси Народној скупштини преко надлежног одбора годишњи извештај о ефектима примене овог закона.“

Образложење

С обзиром на значај овог закона, битно је установити посебну обавезу Владе да по питању примене овог закона подноси Народној скупштини извештај.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Проф. др Јанко Веселиновић – Покрет за ПРЕОКРЕТ

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

925

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

БОРИС ТАДИЋ-Социјалдемократска странка, Заједно за Србију, Зелени Србије

18. јануар 2016. године

Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3712	/15	

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона о полицији подносимо:

А М А Н Д М А Н I

Члан 1. мења се и гласи:

„Овим законом уређују се полицијски послови, организација и надлежност Полиције, унутрашњи послови, организација и надлежност Министарства унутрашњих послова (у даљем тексту: Министарство), као и друга питања од значаја за рад Полиције и Министарства.“

Образложење

Чланом 1. Предлога закона уређује се предмет закона. Како је ово закон којим се уређује полиција, сматрамо да је решење дато у амандману правно-технички и логички примереније и у складу са материјално-правним решењима и систематиком закона.

А М А Н Д М А Н II

У члану 3. речи: „уз могућност законите употребе принуде“ замењују се речима: „уз могућност на Уставу и закону засноване употребе средстава принуде“.

Образложење

Амандманско решење је у складу са начелима устава, прикладније је за одредбе закона које представљају дефиницију Полиције, начела и циљеве њеног рада.

А М А Н Д М А Н III

У члану 9. став 2. мења се и гласи:

„Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, министар - по претходно прибављеној сагласности Владе утврђује делокруг, категоризацију и међусобни однос организационих јединица Министарства,

руковођење организационим јединицама, овлашћења и одговорности руководиоца унутрашњих јединица, број, систематизацију, врсту, односно статус и опис радних места, услове за запослење на сваком радном месту, укупан број полицијских службеника, државних службеника и намештеника потребних за систематизована радна места, радна места за која се предвиђају посебни услови за њихово попуњавање, начин руковођења, планирања и извршавања послова“.

Образложење

Амандманом предлажемо прецизније дефинисање елемената Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места. Сматрамо да је потребно да се прецизно дефинише Правилником ко руководи организационим јединицама, која су овлашћења и одговорности руководиоца, затим морају бити предвиђени услови који морају бити испуњени приликом заснивања радног односа, као и укупан број службеника (полицијских и државних) и намештеника који могу бити запослени на одређеним радним местима.

АМАНДМАН IV

У члану 11. тачка 1) мења се и гласи:

„1) обезбеђује развојне, организационе, кадровске и друге услове за рад Полиције и Министарства израђује предлоге аката, спроводи и прати реализацију стратешких аката, израђује програм и план рада Министарства и редовно, а најмање једном годишње, обавештава јавност о његовом спровођењу;

У тачки 3) после речи: „редовну сарадњу са“ додају се речи: „независним регулаторним телима као и другим“

У члану 11. тачка 13) брише се.

Образложење

Организовање послова и стварања услова за рад у Министарству, односно норме о делокругу и надлежностима Министарства садржане су, пре све, у Закону о министарствима. Како је ово Предлог закона о полицији, сматрамо да у енумерацији послова Министарства треба на првом месту поставити послове у односу на Полицију. Такође сматрамо да обавештавање јавности о спровођењу Програма и плана рада Министарства мора бити најмање једном годишње. Амандманом смо интервенисила и на на „израду предлога“ тако што смо означили да се ради о предлогу аката, (поред спровођења и праћења реализације СТРАТЕШКИХ аката).

Амандманском интервенцијом на тачку 3) овог члана постиже се обавеза Министарства да обезбеди сарадњу са независним регулаторним телима-Заштитником грађана, Повереником за заштиту података оличности, Повереником за заштиту равноправности итд., имајући у виду уставни и законски значај ових институција у контроли законитости рада отгана извршне власти.

У Предлогу закона у члану 11. дефинисана је надлежност Министарства. Спорна тачка 13) предвиђа да је надлежност Министарства да „обезбеђује смештај и исхрану:“. Из наведен одредбе није јасно ни коме, ни када, нити за које потребе, те предлажемо брисање.

А М А Н Д М А Н V

У члану 12. став 3. после речи: „стратешким актима“ додају се речи: „Народне скупштине и“.

Образложење

Сматрамо да Министарство у обезбеђивању организационих претпоставке за рад Полиције, треба да поступа у складу са усвојеним јавним политикама и стратешким актима не само Владе већ и Народне скупштине, као носиоца уставотворне и законодавне власти чиме се обезбеђује и већи степен поверења између јавности и Полиције, промовисање и развој полицијске етике и професионализма, као и сузбијање корупције у Полицији.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 14. став 1. речи: „уз поштовање оперативне самосталности у обављању послова Полиције, нарочито када Полиција предузима мере и радње у складу са Закоником о кривичном поступку.“ замењују се речима: „а у погледу мера и радњи које Полиција предузима у складу са Закоником о кривичном поступку, посебне извештаје може да захтева само ради поступања по захтеву јавног тужиоца, односно суда.“

Образложење

Амандманом предлажемо да се овлашћење Министра да захтева од Полиције посебне извештаје у погледу мера и радњи које Полиција предузима на основу Законика о кривичном поступку, ограничи само на случајеве када јавни тужилац или суд захтева од Министра да испита поступање Полиције. Наиме, у пракси је могуће да Полиција у кривичном поступку не изврши налоге јавног тужиоца или суда ни по накнадном захтеву, те тада јавни тужилац или суд могу захтевати од Министра обавештења у вези са тим или предузимање адекватних мера због одбијања да се изврше ови налози. Сматрамо да је ово једини случај када Министар може захтевати посебне извештаје у вези са поступањем у кривичном поступку. Ван таквих случајева отвара се могућност злоупотребе и политичког притиска у току истраге, односно кривичног поступка.

А М А Н Д М А Н VII

У члану 18. став 1. речи: „Закоником о кривичном поступку“ замењују се речима: „законом којим се уређује кривични поступак“.

Образложење

Амандманско решење је у складу са Јединственим методолошким правилима за израду прописа („Сл.гласник РС“, број 21/2010).

А М А Н Д М А Н V I I I

У члану 28. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„У случајевима насиља у породици из става 1. овог члана, полицијски службеници овлашћени су да изврше меру привременог удаљавања са адресе становања, из куће односно стана, лица које врши насиље над члановима породице на најмање 14. дана као и да му привремено забрани контактирање са чланом породице, у циљу спречавања даљег вршења насиља.“

Образложење

Предложеним амандманом пружа се додатна и конкретна заштита жртви насиља у породици, независно од покретања судског поступка. Овим се додатно гарантује безбедност жртви насиља, при чему ово не искључује даљње активности у смислу процесуирања лица која врше породично насиље.

А М А Н Д М А Н I X

У члану 29. став 1. реч: „адекватних“ замењује се речју: „примереним“.

Образложење

Пре свега, реч „адекватних“ није употребљена у одговарајућем граматичком облику, јер у контексту реченице мора се користити реч: „адекватним“. Но, сматрамо да је прикладнији израз „ примереним (насталим околностима“.

Амандман, дакле, представља језичко-граматичку корекцију.

А М А Н Д М А Н X

У члану 30. став 3. речи: „по Законнику о кривичном поступку, Закону о прекршајима и другим законима.“ замењују се речима: „по закону којим се уређује кривични поступак, закону којим се уређује прекршајни поступак и другим законима.“

Образложење

Амандманско решење је у складу са Јединственим методолошким правилима за израду прописа („Сл.гласник РС“, број 21/2010).

А М А Н Д М А Н X I

У члану 31. речи: „примени закон и подржи владавину права“ замењују се речима: „примењујући закон и уставно начело владавине права“.

Образложење

Одредба члана 31. декларативне је природе и она говори о циљевима обављања полицијских послова (и начинима), а то је да свакоме обезбеди једнаку заштиту безбедности, права и слобода. Примена закона не може бити циљ, већ средство да би се прокламовани циљеви остварили, те из тих разлога подносимо овај амандман.

А М А Н Д М А Н XII

У члану 35. став 2. после речи: „није обезбеђена друга“ додаје се реч: „ефективна“.

Образложење

Овај став прописује да грађанин којем је угрожено неко од личних или имовинских права може да се обрати Полицији ради заштите тог права, ако у конкретном случају није обезбеђена друга правна заштита и ако је угрожавање тог права у вези са његовом личном и имовинском безбедношћу. Сматрамо да ову норму треба допунити на начин предложен амандманом јер постоји читав низ права за које је номинално обезбеђен други вид правне заштите (нпр. судске) али да у конкретном случају то обезбеђено право из објективних разлога не може бити и остварено. (Пример: насиље у породици).

А М А Н Д М А Н XIII

У члану 37. у ставу 3. и 4. реч: „својства“ замењује се речју: „статуса“.

Образложење

Полицијски службеник и полицијски слубеник са посебним дужностима службеном легитимацијом не доказују своја својства јер својства су особине, већ доказују свој статус.

А М А Н Д М А Н XIV

У члану 38. у ст. 1. и 4. после речи: „из групе душевних болести и поремећаја,“ додају се речи: „односно болести које су такве да могу имати за последицу привремене психичке поремећаје или чије лечење за последицу може имати или има привремени психички поремећај,“

Образложење

Амандманом предлажемо да се прошири круг болести, услед којих је наступила привремена спреченост за рад, а услед којих настаје обавеза полицијског службеника да непосредном руководиоцу преда службено оружје муницију, службену легитимацију и службену значку. Наиме Предлогом закона је предвиђено да ова обавеза настају у случају болести из групе душевних болести и поремећаја. Сматрамо да оваква обавеза треба да постоје и када су у питању и друге болести, које саме по себи или код којих лечење може довести до привремених психички поремећаја. Код појединих тежих болести могуће да је се лечење састоји у коришћењу лекова (одређених опијата) који могу имати такав ефекат да утичу на одлучивање и управљање поступцима, те сматрамо да и у оваквим случајевима треба да постоји иста обавеза полицијских службеника.

А М А Н Д М А Н XV

У члану 40. после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Изузетно од става 3. овог члана, на основу одлуке суда, у складу са прописом којим се уређује кривични поступак, полицијски службеник може бити испитан у својству сведока и без претходног ослобођења обавезе чувања података.“

Образложење

Законик о кривичном поступку, у члану 93. Искључење од дужности сведочења прописује да је од дужности сведочења искључено лице које би својим исказом повредило дужност чувања тајног податка, док надлежни орган, односно лице органа јавне власти не опозове тајност податка или га не ослободи те дужности, те даље прописује да, изузетно од овога, суд може на предлог окривљеног или његовог браниоца одлучити да испита лице које је искључено од дужности сведочења.

Према томе, у циљу стварања кохерентног правног система и усклађивања Закона о полицији и Законика о кривичном поступку, потребно је прихватити амандманско решење.

АМАНДМАН XVI

У члану 45. у ставу 3. после речи: „Влада“ додају се речи: „у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.“

Образложење

Предлажемо да се прецизира рок у коме се усваја Кодекс полицијске етике. Прелазним и завршним одредбама је предвиђен рок за усвајање подзаконских аката, али Кодекс полицијске етике представља специфичан документ, који се не може подвести под појам подзаконских аката као општих правних аката, те у том смислу предлажемо амандман.

АМАНДМАН XVII

У члану 50. став 3. после речи: „уништавају у року од годину дана“ замењују се речима: „уништавају се одмах пошто је утврђено да се не могу користити у поступку и да немају оперативни значај, а најкасније у року од годину дана од добијања.“

Образложење

Сматрамо да је потребно редифинисати рок у коме се добијена обавештења морају уништити уколико се не могу користити у поступку или немају оперативни значај. У Предлогу закона рок није прецизно одређен јер није одређен почетак рока, тј. дан од када почиње да тече. Поред тога рок могуће да је за поједина обавештења буде утврђено и пре истека тог рока да нису од користи. Због тога сматрамо да је потребно да се предвиди да се добијена обавештења уништавају одмах пошто се установи да нису од користи, а најкасније у року од годину дана.

А М А Н Д М А Н Х V I I I

У члану 52. у ставу 1. речи: „ради обављања полицијских послова“ замењују се речима: „ради спречавања извршења кривичних дела или прекршаја“.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом предлажемо да сврха због које се може предузети снимање јавног места буде прецизно дефинисана. Предлогом закона је предвиђено да снимање јавног места може бити предузето ради обављања полицијских послова. С обзиром да је круг полицијских послова дефинисан у члану 30. Предлога закона и да између осталог подразумева и „извршавање **других полицијских послова и задатака** утврђених законом и **подзаконским актом** донетим на основу овлашћења из закона“ то практично значи да Полиција може предузети мере снимања јавног места из било ког разлога противно сврси због које се ова мера уводи. Овако широко дефинисан разлог за предузимање мере снимања јавног места је изузетно опасан, јер отвара могућност злоупотребе, а ако се има у виду да се овом мером задире у приватност грађана проблем постаје знатно већи. Поред тога Предлог закона има озбиљну мањкавост у погледу евиденција података о личности, тако да се поставља питање који се подаци прикупљају на овај начин, где се складиште, како се обрађују, како се чувају итд.

А М А Н Д М А Н Х I X

У члану 53. у ставу 1. речи: „правног лица са јавним овлашћењима“ замењују се речима: „правног или физичког лица са јавним овлашћењима“.

У члану 53. став 2. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

У члану 53. у ставу 1. предлаже се допуна у погледу круга лица која су овлашћења да затраже помоћ при извршењу. Предлажемо да се у овај круг укључе и физичка лица која имају јавна овлашћења, што би били извршитељи.

У члану 53. став 2. Предлога закона предвиђено је да ће за пружање полицијске помоћи одредити висина таксе „у складу са прописима кој се односе на услуге које пружа Министарство.“ Предлажемо брисање овог става из више разлога. Прво, пружање полицијске помоћи приликом извршења није услуга коју Министарство пружа, већ је један од полицијских послова који су утврђени у члану 30. став 2. тачка б) (пружање помоћи у извршењима у складу са посебним законима), те је самим тим та „услуга“ већ „плаћења“ средствима из Буџета, односно корисници су је већ „платили“ плаћањем пореза. Друго, увођење таксе за пружање полицијске помоћи представља још један парафискални намет.

А М А Н Д М А Н Х X

У члану 56. став 4. реч: „захтев“ замењује се речима: „писани захтев најкасније у року од 48 часова од подношења усменог захтева.“.

Образложење

Амандманом се прецизира форма и рок за подношење писаног захтева здравствене установе у случају када је већ пружена полицијска помоћ.

АМАНДМАН XXI

У члану 57. став 2. брише се.

У ставу 4. тачка 8) мења се и гласи:

„8) лице које није навршило 14 године и малолетник.“

Образложење

Амандманом предлажемо да се потпуно искључи могућност да се малолетник подвргне полиграфском испитивању (брисање става 2.) и следствено томе предлажемо да се малолетник сврста у групу лица која не могу уопште бити подвргнута полиграфском испитивању. Полиграфско испитивање није веродостојан доказ у кривичном поступку. Поред тога малолетници немају потпуну пословну способност због тога што је степен њиховог психо-физичког развоја такав да не могу одлучивати и управљати својим поступцима на начин на који то чине пунолетне особе. У погледу малолетника важи и посебан закон о утврђивању њихове кривичне одговорности и санкцијама које се могу према њима примењивати за извршена кривична дела. Имајући све то у виду сматрамо да примену полиграфског испитивања треба у потпуности искључити када су малолетници у питању.

АМАНДМАН XXII

У члану 70. став 1. после речи: „у својству осумњиченог“ додају се речи: „и у својству оштећеног“.

У ставу 5. после речи: „малолетног лица,“ додају се речи: „психичким, емоционалним и“.

Став 6. мења се и гласи:

„Начин примене полицијских овлашћења према малолетним лицима прописују министар унутрашњих послова, министар надлежан за правосуђе и министар надлежан за послове здравља“.

Образложење

Неспорно је да Полицијска овлашћења према малолетном лицу примењују сви полицијски службеници, осим прикупљања обавештења у својству грађанина и саслушања малолетника у својству осумњиченог, која примењује полицајац за малолетнике. Сматрамо да треба нормирати и да полицајац за малолетнике саслушава малолетна лица и када они имају својство оштећеног.

Такође сматрамо да приликом примене полицијских овлашћења полицијски службеници дужни су да воде рачуна не само о о достојанству личности малолетног лица, већ и о његовим психичким и емоционалним својствима, будући да су малолетници специфична категорија правних субјеката.

Сматрамо да начин примене полицијских овлашћења према малолетним лицима треба да пропишу осим министра унутрашњих послова и министар надлежан за правосуђе (што је израз уподобљен са Уставом и правним систем) али и министар здравља с обзиром на специфичност емоционалних, психичких и других својстава малолетних лица.

А М А Н Д М А Н XXIII

У члану 84. став 1. речи: „ као ни“ бришу се, а на крају реченице тачка се замењује запетом и додају се речи: „као ни према лицу које према посебним прописима ужива имунитет.“

Образложење

Сматрамо да се одредбе о довођењу не требају примењивати нити према лицима која уживају имунитет, у складу са посебним прописима (као што су, примера ради, представници дипломатско-конзуларних представништва), те да то треба нормирати у овом члану.

А М А Н Д М А Н XXIV

У члану 85. став 2. брише се.

Образложење

У члану 85. ставом 2. је предвиђен изузетак од правила да је полицијски службеник дужан да лице које доводи, пре довођења, на језику које лице разуме упозна са разлозима довођења, праву на обавештавање породице или других лица, као и о праву на браниоца.

Изузетак подразумева да полицијски службеник може упознати лице са правима, тек по довођењу и то „ако околности у конкретном случају указују да би то могло угрозити постизање законитог циља“. Дакле, у питању је дискрециона оцена полицијског службеника и отвара простор за злоупотребу и за најгрубље ограничавање и угрожавање права грађанина да буде упознат са основним правима пре самог довођења. Од овог случаја може зависити касније и цео ток евентуалног поступка. Да ли је полицијски службеник правилно оценио околности и у складу са тим правилно поступао? Да ли је повређено право грађанина да буде обавештен о својим правима, да ли се тиме утицало на његов положај у евентуалном поступку и слично?

Уколико је потребно да се утврди одређени изузетак од правила он мора бити прецизан и тако дефинисан да не дозвољава било каква широка тумачења нити дискрециона поступања.

А М А Н Д М А Н XXV

У члану 89. после речи: „Полицијски службеник“ додају се речи: „ ,на основу одлуке директора полиције или начелника полицијске управе односно лица које они за то овласте,“ .

Образложење

Сматрамо да овлашћењу полицијског службеника да привремено ограничи слободу кретања и задржавања лица на одређеном простору или у објекту, или да лица удаљи са простора или из објекта, у случајевима угрожавања безбедности изазваног елементарним непогодама или епидемијама и у другим случајевима неопходним за заштиту права на безбедност лица и њихове имовине док такво угрожавање траје, мора да претходи одлука директора полиције или начелника ПУ, јер би решењем какво садржи Предлог закона довело до превеликих дискреционих овлашћења полицијских службеника и могло да угрози устаавом гарантована права грађана.

А М А Н Д М А Н XXVI

У члану 100. став 3. на крају реченице тачка се замењује запетом и додају речи: „с тим да накнаду штете власнику превозног средства и средства везе исплаћује Министарство.“

Образложење

Сматрамо да је неопходно прописати ко је обвезник исплате накнаде штете која је приузрокована власнику превозног средства односно власнику средства везе којим се послужи полицијски службеник.

А М А Н Д М А Н XXVII

У члану 102. став 3. тачка 9) брише се.

Образложење

У члану 102. став 3. тачка 9) предвиша да се безбедносна провера може вршити и у другим случајевима предвиђеним посебним законима. Оваква одредба је преширока када се има у виду да се овим ставом уређује када полицијски службеника има право да врши безбедносне провере. Будући да се таквим овлашћењима задире дубоко у приватност појединца потребно је да такви случајеви буду таксативно набројани и да нема било какве могућности ширег тумачења и поступања ван набројаних случајева.

А М А Н Д М А Н XXVIII

Члан 107. мења се и гласи:

„Физичка снага не може се употребљавати према лицима млађим од 14 година, очигледно болесним и изнемоглим лицима, тешким инвалидима и трудницама чија је трудноћа видљива или које упозоре да су трудне.

Према лицима из става 1. изузетно се може употребити физичка снага и друга средства принуде под условима утврђеним законом ако неко од тих лица ватреним оружјем, оруђем или другим опасним предметом угрожава живот лица.“

Образложење

Амандманом предлагемо другачије решење у погледу ограничења употребе средстава принуде према одређеним категоријама лица. Наиме, предлагач закона предвиђа да се према деци, очигледно болесним и изнемоглим лицима, тешким инвалидима и женама чија је трудноћа видљива може употребити физичка снага под условима утврђеним законом. Сматрамо да овакво одређење не представља никакво ограничење, јер се иначе физичка снага може употребљавати само под условима утврђеним законом. Сматрамо да је боље решење да се у потпуности забрани примена физичке снаге према овим лицима, што и предлагемо. Дозвољени изузетак је само уколико неко од ових лица угрожава оружјем, оруђем или другим предметом живот другог лица.

АМАНДМАН XXIX

У члану 121. став 3. тачка на крају реченице тачка се замењује запетом и додају се речи: „довести до повреда нити нарушити њихово здравље.“

Образложење

Сматрамо да се концентрисани млаз воде, као средство принуде, се према лицима може употребити на удаљености која неће угрозити не само њихов живот, већ и довести до повреда или нарушавања здравља тих лица.

АМАНДМАН XXX

У члану 134. став 3 на крају реченице тачка се замењује запетом и додају се речи: „на основу закона којима се уређују радни односи.“

Образложење

Стручно образовање за потребе Министарства кроз упућивање полицијског службеника је, између осталог, и радно-правни институт, те уговор Министарства и полицијског службеника који се упути на стручно образовање мора бити заснован на одредбама прописа којим се уређују радни односи.

АМАНДМАН XXXI

У члану 135. ст. 4. и 5. бришу се.

Образложење

У члану 135. став 4. треба брисати јер отвара могућност различитог тумачења. Наиме ставом 1. је предвиђено да се радни однос у Министарству заснива путем конкурса, што значи да је конкурс увек и за свако радно место обавезан, а изузетак од овог правила је утврђен у ставу 2. који предвиђа да се изузетно радни однос и то само државног службеника (не и полицијског службеника) може засновати преузимањем. Став 4. посебно апострофира да је конкурс обавезан када је његово спровођење обавезно утврђено законом или Правилником о систематизацији. Дакле став 4. отвара могућност да се конкурс не распише за неко радно место уколико то закон посебно не предвиђа или то није

посебно предвиђено Правилником о систематизацији и тиме се практично дерогира став 1. који конкурс утврђује као опште правило. Због тога сматрамо да став 4. треба избрисати.

Став 5. којим се уводи и конкретан изузетак од правила расписивања конкурса такође треба брисати. Поменути чланом предвиђено је да се у радни однос, без конкурса, могу примити кандидати са високошколских установа који су образовани према програмима за потребе Министарства по основу посебно закључених уговора. Без обзира на чињеницу да се неко лице образује према програмима за потребе Министарства потребно је да прође конкурс и то из више разлога. Како ће се донети одлука о избору кандидата уколико има више кандидата него што је радних места? Колико радних места се може попунити на овај начин итд...?

А М А Н Д М А Н XXXII

У члану 136. став 1. на крају реченице тачка се замењује запетом и додају се речи: „који се истиче на огласној табли организационих јединица.“

Образложење

Сматрамо да је потребно увести обавезу организационе јединице надлежне за управљање људским ресурсима да запослене обавести о расписаном интерном конкурсима путе истицања истог на огласној табли организационих јединица.

А М А Н Д М А Н XXXIII

У члану 138. став 1. тачка 6) после речи: „елементом насиља“ ставља се знак „ ; „ а остатак реченице брише се.

Образложење

Предлажемо да се одредница „или други прекршај који га чини недостојним за обављање послова у Министарству“ избрише, јер сматрамо да разлог да неко лице не буде примљено у радни однос мора бити врло прецизно одређен и да не сме бити никаквог простора за произвољна тумачења. Шта се подразумева под недостојношћу за обављање послова у Министарство? Ко и на који начин ће одређивати круг таквих прекршаја?

А М А Н Д М А Н XXXIV

У члану 143. у тачки 1) реч: „други“ замењује се речју: „истоврсни“. Тач. 4) и 5) бришу се.

Образложење

Чланом 143. уређује се врста података која се прикупља и провера у сврху безбедносне провере.

У тачки 1) је обим података о другим лицима широко постављен – предвиђено да се проверавају „други“ подаци уз писану сагласност лица на које се подаци односе. Без обзира што постоји сагласност лица да се неки „други“ подаци

проверавају, овакво одређене је прешироко постављено. Није дефинисано који су то други подаци и ко и на који начин одређује који ће то други подаци бити. Овакво одређење представља дубоко задирање у приватност, без обзира на сагласност, те предлажемо да предмет провере могу бити само истоврсни подаци, односно подаци који по врсти одговарају подацима из Упитника.

Тачка 4) је непрецизна јер није јасно о каквим навикама, склоностима и понашању се ради. Вероватно да је ово појам који је познат службеним лицима, али то није дефиниција која прихватљива са становишта закона.

Тачка 5) је апсолутно неприхватљива јер се управо овом тачком потири било какво ограничење у погледу прикупљања и провере података, будући да сваки податак може да буде „од значаја за рад у Министарству“.

А М А Н Д М А Н XXXV

У члану 144. став 1. тач. 3) и 4) бришу се.

Став 3. мења се и гласи:

„Ако лице из члана 102. став 3. тач. 2) и 3) не заснује радни однос у Министарству у року од једне године од дана обављене безбедносне провере, надлежна организациона јединица која спроводи поступак заснивања радног односа, дужна је да прибави поновну безбедносну проверу.“

Образложење

Чланом 144. је регулисан начин вршења безбедносне провере, па је тако тач. 3) и 4) предвиђено да се провера врши „непосредним разговорима са другим особама по процени полицијског службеника који врши проверу“ и „непосредним опажањем полицијског службеника који врши проверу“. Овакво одређење начина је прешироко и даје широка дискрециона овлашћења полицијском службенику (које су то друге особе, од чега зависи процена, на који начин се врши, према којим критеријумима, где се спроводе ти разговори, на који начин итд....), а уједно није ни јасно шта је предмет или ко је објект непосредног опажања.... Из наведених разлога предлажемо брисање ових тачака.

У погледу става 3. предлажемо прецизирање, јер једино у погледу лица која пролазе основну обуку, односно образују се на високошколској установи, може имати смисла да безбедносна провера има одређени период „важења“.

А М А Н Д М А Н XXXVI

Члан 159. брише се.

Образложење

Члан 159. Предога закона прописује да полицијском службенику који ради по посебном распореду радног времена у смислу овог закона, коришћење недељног одмора може се одредити на други начин и у другом периоду, под условом да му се дневни и недељни одмор обезбеди у обиму утврђеном законом у року који не може да буде дужи од 30 дана.

Овакво решење даје прешироко овлашћење старешинама приликом одређивања недељног одмора односно времена за које је потребно да се ради као

и да произвољно, без икаквог ограничења одређују који ће полицијски службеник када радити токм једне радне недење.

А М А Н Д М А Н XXXVII

У члану 164. став 1. на крају реченице тачка се замењује запетом и додају се речи: „уз писано образложење које се доставља полицијском службенику.“

Образложење

Сматрамо да је писано образложење за прекид годишњег одмора неопходно како би полицијски службеник имао јасна сазнања о разлозима и чињеницама због којих се тај одмор прекида. Сем тога, амандманским решењем се спречавају могуће злоупотребе овлашћења за прекид годишњег одмора.

А М А Н Д М А Н XXXVIII

У члану 170. став 4. после речи: „минимума процеса рада“ запета се замењује тачком а остатак реченице брише се.

Став 10. брише се.

Образложење

Решење из Предлога закона по којем број запослених који су дужни да раде за време штрајка не може бити мањи од 60% у потпуности обесмишљава уставно право на штрајк, будући да је штрајк последица спора између већине запослених и послодавца.

Такође, неприхватљива је одредба да полицијски службеници који учествују у штрајку, не могу за време штрајка да носе оружје и друга средства принуде, с обзиром да за време штрајка могу наступити објективне околности које захтевају закониту употребу средстава принуде.

А М А Н Д М А Н XXXIX

У члану 189. став 1. мења се и гласи:

„Запослени у Министарству има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у висини ставрних трошкова превоза, у складу са законом којим се уређују радни односи.“

Став 2. брише се.

Образложење

Неприхватљиво је да се право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада везује само за територију општине или града запослења. Ово решење Предлога закона је у колизији са општим прописима о раду, оно социјално деградира полицијске службенике и може имати негативне учинке по ефикасност извршавања послова полицијских службеника.

А М А Н Д М А Н XL

У члану 190. став 6. мења се и гласи:

„У случајевима постојања основане сумње да запослени врше злоупотребу коришћења привремене спречености за рад, непосредни руководилац може да поднесе захтев надлежном здравственом органу ради утврђивања здравствене способности запосленог.“

Образложење

Решење Предлога закона да случајевима постојања основане сумње да запослени врше злоупотребу коришћења привремене спречености за рад, непосредни руководилац може, искључиво ради обезбеђења доказа, о томе да изврши теренску контролу, а потом се обрати надлежној здравственој установи ради утврђивања здравствене способности запосленог у супротности је са чланом 103. Закона о раду. Сем тога, непосредни руководилац не поседује довољна знања из области медицинске струке да би прикупио доказе на начин како је то предложено ставом 6. члана 190. Предлога закона.

АМАНДМАН ХЛІ

Члан 192. мења се и гласи:

„У случају смрти полицијског службеника, породица коју је издржавао полицијски службеник има право на једнократну новчану помоћ у висини од 36 просечних плата запослених у Министарству исплаћених у месецу који је претходио месецу када је наступио смртни случај.“

Образложење

Сматрамо неприхватљивим и неморалним решење Предлога закона по којем се једнократна новчана накнада породици полицијског службеника у случају његове смрти везује за повреде на раду, професионално обољење или опасне појаве. Због природе посла и свих опасности које са собом носи обављање послова полицијског службеника, сматрамо да ову врсту помоћи породици не треба условљавати.

АМАНДМАН ХЛІІ

У члану 207. став 1. тачке 7), 12), 19), 26) и 28) бришу се.

Образложење

Неприхватљиво је и у супротности са општеприхваћеним правним стандардима да постоји овако преширока, нејасна, „каучук“ норма и да она представља „тежу повреду службене дужности“, нарочито јер су другим основама обухваћена противправна понашања која се јасно и конкретно дефинишу као теже повреде. Опстанак овакве формулације отвара могућност злоупотреба против полицијских службеника и нарушавање начела владавине права и правне сигурности, те предлажемо брисање тачке 7).

Даље, нормирати као тежу повреду службене дужности кроз одредбу „бављење пословима који су неспојиви са службеном дужношћу“ (тачка 12)) представља атак на исте вредности на које смо указали у образложењу за брисање тачке 7).

Исто тако, противправни простор отвара се опстанком тачке 19). „самоиницијативно иступање полицијских службеника и осталих запослених у јавности и средствима јавног информисања у вези с радом, које је изазвало или би могло да изазове штетне последице по углед Министарства“, као и тачке 26)- „свако друго понашање или околност која штети угледу службе“ те из идентичних разлога тражимо да се ово избаци из текста Предлога закона.

Такође предлажемо брисање тачке 28) јер је оно противуставно, антидемократско и у пракси, практично, не спроводиво. Сем тога, поставља се питање шта су то „политичка уверења“. То могу бити и ставови у вези са мигрантском кризом, ставови о јавним политикама у области екологије или јавних политика у области заштите породице.

АМАНДМАН XLIII

У члану 210. став 2. мења се и гласи:

„Дисциплински поступак покреће закључком руководиоца или лице које он овласти, а закључак се доставља се полицијском службенику и органу за вођење дисциплинског поступка у року од три дана од дана доношења закључка.“

Образложење

Предлог закона погрешно наводи да се „дисциплински поступак у првостепену покреће...“. Наиме, не покреће се првостепени дисциплински поступак, већ се покреће дисциплински поступак, јер то инклучира да се покреће и другостепени дисциплински поступак, што је потпуно правно неисправно и неодрживо становиште. Такође, није одређено на који начин се покреће поступак, тако да ми предлажемо да се он покреће закључком који се доставља, сходно начелу контрадикторности поступка, и полицијском службенику и дисциплинском органу.

АМАНДМАН XLIV

У члану 211. став 3. мења се и гласи:

„Дисциплински поступак у првом степену за утврђивање лакших повреда службене дужности окончава се најкасније у року од 30 дана, а за теже повреде у року од 60 дана од дана покретања поступка.“

Образложење

У члану 211. Предлога закона наглашено је да је дисциплински поступак хитан. Сматрамо да, полазећи од тога, поступци за лакше повреде морају бити окончани у првом степену у року од 30 дана. И то није све- Предлог закона не садржи норму у којем року се има окончати поступак за теже повреде службене дужности, што ми исправљамо амандманом, с тим да предлажемо да тај рок буде 60 дана.

АМАНДМАН XLV

У члану 212. став 1. мења се и гласи:

„Полицијском службенику, односно лицу против којег је покренут дисциплински поступак, уз закључак о покретању дисциплинског поступка достављају се и докази који су приложени уз иницијативу за покретање дисциплинског поступка.“

У ставу 3. реч: „заступника“ замењује се речима: „браниоца из реда адвоката“.

Образложење

Амандманом се у ставу 1. врши прецизирање које је неопходно ради несметаног вођења поступка и вршења права службеника у том поступку.

Право на браниоца из реда адвоката је уставно право сваког грађанина. Појам „заступник“ није адекватан.

АМАНДМАН XLVI

У члану 213. став 1. мења се и гласи:

„Странке у поступку имају право на разгледање и умножавање списка.“

Образложење

Недопустиво је и у супротности са свим начелима било којег поступка (кривичног, прекршајног, дисциплинског) да било ко други, сем странака, има право да разгледа и умножава списе у поступку.

АМАНДМАН XLVII

У члану 215. став 3. брише се.

Образложење

Одредба да рокови застарелости не теку за време када због природе болести или других околности дисциплински поступак није било могуће покренути, односно водити, практично анулира смисао правног института застарелости, формулација из Предлога закона је толико широко формулисана да може имплицирати да застеролст скоро никада не наступи, што је неприхватљиво. Такво решење је ригорозније чак и у односу на институт застарелости у кривичном праву, па предлажемо брисање става 3.

АМАНДМАН XLVIII

Члан 253. брише се.

Образложење

Члан 253. Предлога закона регулише наставак мандата изабраног директора Полиције. Будући да није изабран Директор овај члан је сувишан и предлажемо његово брисање.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Марко Ђуришић

Александар Сенић

проф. др Нинослав Стојадиновић

Бранка Каравидић

Биљана Хасановић-Кораћ

Горан Богдановић

Слободан Хомен

др Мирослав Маринковић

Иван Карић

мр сци. Благоје Брадић др стом.

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

925

Орг.јед.	Број	Прилог	Стр.
01	2-3712		15

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

БОРИС ТАДИЋ-Социјалдемократска странка, Заједно за Србију, Зелени Србије

18. јануар 2016. године

Београд

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона о полицији подносимо:

А М А Н Д М А Н I

У члану 5. после речи: „политичког или другог уверења или опредељења,“ додају се речи: „рода и родног идентитета,“.

Образложење

Амандманом предлажемо да се утврди и забрана дискриминације с обзиром на родни идентитет, будући да дискриминаторно поступање према трансродним особама није адекватно забрањено предложеном одредбом члана 5. Предлога закона. Трансродне особе су врло често мета дискриминаторног и насилног поступања и управо због тога сматрамо да је потребно да се посебно апострофира забрана дискриминација ових особа, јер само забрана по основу полне припадности није довољна, с обзиром на саму дефиницију трансродних особа.

А М А Н Д М А Н II

У члану 75. после става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

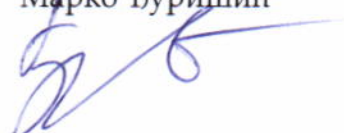
„Трансродна особа, чији се идентитет проверава у смислу става 1. тачка 3) овог члана, има право да се изјасни ког пола ће бити овлашћено лице које врши проверу.“

Образложење

Амандманом предлажемо да трансродне особе имају право на изјашњење којег пола ће бити овлашћено лице које врши проверу идентитета прегледом или претресањем лица, имајући у виду особености припадника ове социјалне групације.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Марко Ђуришић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА САВЕЗ ВОЈВОЂАНСКИХ МАЂАРА
18.01.2016. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

940

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3712		15

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносимо амандмане на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОЛИЦИЈИ.

АМАНДМАН I

У члану 9. Предлога закона у ставу 1. на крају реченице уместо тачке ставља се зарез и додају речи: „водећи рачуна о подручјима судова и јавних тужилаштава.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Законом о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, број 101/2013) одређена су седишта и подручја основних јавних тужилаштава.

Чланом 18. Предлога закона је прописано да полиција у предистражном и истражном поступку примењује полицијска овлашћења утврђена Законом о кривичном поступку и поступа по налогу и захтевима јавног тужиоца и суда, док су чланом 25. истог Предлога закона утврђени послови подручне полицијске управе.

Разлог ефикасности и рационалности налаже да се приликом одређивања подручја организационих јединица води рачуна о мрежи судова и јавних тужилаштава, сходно одредбама Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава.

АМАНДМАН II

У члану 137. Предлога закона у ставу 1. тачка 3) брише се.

Досадашње тачке 4) и 5) постају тачке 3) и 4).

У истом члану 137. Предлога закона после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„За поједина радна места утврђена актом из члана 9. став 2. овог закона, може се прописати да лице које заснива радни однос у Министарству, има искључиво држављанство Републике Србије.“

У истом члану 137. Предлога закона досадашњи став 2. који постаје став 3. мења се и гласи:

„Приликом заснивања радног односа Министарство води рачуна о националном саставу становништва, одговарајућој заступљености припадника националних мањина и познавању језика и писма који је у службеној употреби на територији јединице локалне самоуправе за коју је образована организациона јединица у којој лице заснива радни

однос, ради постизања пуне равноправности између припадника националне мањине и грађана који припадају већини.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Први и други део амандмана подносимо из разлога што искључиво држављанство Србије треба да буде редак изузетак, а не правило како је и регулисано чланом 110. важећег Закона о полицији („Службени гласник РС“, бр. 101/05, 63/09-Одлука УС, 92/11 и 64/15) у којем искључиво држављанство Републике Србије није прописано као посебан услов за заснивање радног односа у Министарству, већ је наведено да се за поједина радна места може прописати и да лице има само држављанство Републике Србије. Томе у прилог говори и одредба става 1. члана 137. Предлога закона којом је прописано да лице које заснива радни однос у Министарству мора да испуњава и посебне услове, између осталих, под тачком 4) да не постоје безбедносне сметње за обављање послова у Министарству.

Наведена ограничења у вези искључивог држављанства Републике Србије нису прописана примера ради, Законом о избору народних посланика којим је у члану 10. прописано да право да буде биран за посланика има пунолетан пословно способан држављанин Републике Србије са пребивалиштем у Републици Србији; као ни Законом о Народној банци Републике Србије, којим је у члану 19. став 3. прописано да „За гувернера може бити биран држављанин Републике Србије који испуњава опште услове за заснивање радног односа, има високо образовање стечено на студијама другог степена и најмање 10 година радног искуства у областима економије, финансија или банкарства“, док Законом о Влади нису уопште прописани услови за избор чланова Владе.

Циљ трећег дела амандмана је остваривање права гарантованог чланом 77. Устава Републике Србије:

„Припадници националних мањина имају, под истим условима као остали грађани, право да учествују у управљању јавним пословима и да ступају на јавне функције.

При запошљавању у државним органима, јавним службама, органима аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе води се рачуна о националном саставу становништва и одговарајућој заступљености припадника националних мањина.“

Чланом 76. став 3. Устава Републике Србије је прописано да се не сматра дискриминацијом примена подстицајних мера ради постизања пуне равноправности између припадника националне мањине и грађана који припадају већини.

Према члану 21. Закона о заштити права и слобода националних мањина („Службени лист СРЈ“, број 11/02, „Службени лист СЦГ“, број 1/03-Уставна повеља, „Службени гласник РС“, број 72/09-др. закон и 97/13-Одлука УС) приликом запошљавања у јавним службама, укључујући полицију, води се рачуна о националном саставу становништва, одговарајућој заступљености и о познавању језика који се говори на подручју органа или службе.

У циљу поштовања начела једнаке доступности радних места активност 3.8.1.2. Акционог плана за преговарање Поглавља 23, предвиђа да ће Посебан акциони план за имплементацију нормативног оквира за заштиту националних мањина посебну пажњу посветити, између осталог, и јачању напора да се гарантује свеобухватнија примена

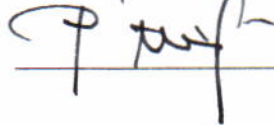
уставног начела „одговарајуће заступљености“ у ширем јавном сектору, ширењем преференцијалних критеријума за припаднике мањинских заједница, укључујући знање језика националне мањине приликом запошљавања.

У Трећем мишљењу Саветодавног комитета Оквирне конвенције за заштиту националних мањина (АСFC/ОР/III(2013) 006, 28. новембар 2013.) у Препоруци 106. се наглашава да „Саветодавни комитет снажно подстиче органе да наставе и прошире своје напоре да полицијске снаге адекватно одражавају етничку разноликост становништва у подручју у којем раде.“

Акциони план за примену Стратегије превенције и заштите од дискриминације за период од 2014. до 2018. године, у делу 4.2. „Рад и запошљавање“, мера 4.2.1 предвиђа измене законâ у области рада и запошљавања, у делу који се односи на посебне мере у односу на поједине осетљиве друштвене групе, а посебна мера 4.2.3 се односи на националне мањине и предвиђа спровођење и пуну имплементацију Закључка Владе о мерама за повећање учешћа припадника националних мањина у органима државне управе („Службени лист РС“, број 40/2006) којим се у тачки 9, између осталог, предвиђа да ће се предузети мере да се у Правилнику о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места предвиди одређени број радних места код којих је као услов за обављање послова потребно и знање језика и писма националне мањине који су у службеној употреби на територији за коју је образована подручна јединица, и да ће „о овоме Влада посебно водити рачуна приликом давања сагласности на правилнике о унутрашњем уређењу у систематизацији радних места.“

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

BÁLINT PÁSZTOR (БАЛИНТ ПАСТОР)

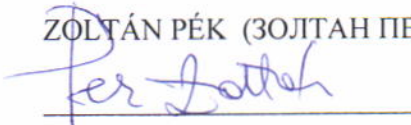

ELVIRA KOVÁCS (ЕЛВИРА КОВАЧ)

ÁRPÁD FREMOND (АРПАД ФРЕМОНД)

ZOLTÁN PÉK (ЗОЛТАН ПЕК)

ANNAMÁRIA VICSEK (АНАМАРИЈА ВИЧЕК)

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Лига социјалдемократа Војводине
18. јануар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

gsm

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3712		

15

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о полицији** подносимо следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У члану 20. став 1. Предлога закона о полицији реч: "ван" замењује се речју: "изван", а везник: "и" замењује се раставним везником: "или".

У ставу 2. реч: "ван" замењује се речју: "изван".

Образложење

Предложена лексичка интервенција доводи норму више у дух нашег језика. Тако нпр. и Устав у члану 80. став 3. одређује:

"Припадници националних мањина имају право на несметане везе и сарадњу са сународницима **изван територије Републике Србије**", итд.

А М А Н Д М А Н II

У члану 23. став 1. Предлога закона речи: "централном, регионалном" мењају се речима: "на нивоу Републике, нивоу управних округа".

Образложење

Административна подела Србије не познаје регионе већ управне округе (који нису облик локалне самоуправе нити део територијалне организације Републике Србије, већ начин обављања државне управе). У сваком случају, региони се у Србији јављају само као статистички или географски, те ни једни ни други не изражавају суштину идеје садржане у члану 23. Предлога закона, па је прецизније употребити Амандманом предложени термин.

АМАНДМАН III

У називу члана 27. Предлога закона и у ст. 1. и 2. испред речи: "заједница", у различитим падежима, додаје се реч: "локална" у одговарајућем падежу.

Образложење

Појам "заједница" је исувише широк (шира и ужа, верска, етничка, ванбрачна...) да би се могао оставити без ближег одређења, тим пре што се у образложењу Предлога закона на више места прецизира да се ради о "локалним заједницама" - као концепту рада који добија на вредности, па тиме и добија и место у законском тексту, а што се види из дела образложења Предлога у коме се каже:

"Водећи се тим принципима, значајно је апострофиран и рад полиције у локалној заједници који је као такав, препознат не само као модел рада полиције, већ и као најшири концепт обављања послова који су основна функција Министарства, а то је обезбеђивање сигурног амбијента за живот у локалној заједници."

Уколико се у појединим одредбама закона под појмом заједница мисли на најширу заједницу, онда је упутније било употребити појам друштво.

АМАНДМАН IV

У члану 33. став 1. тачка 1) Предлога закона реч: "заједници" замењује се речју: "земљи".

Образложење

У Предлогу закона појам: "заједница" се очигледно користи у више значења. Сматрамо да је на овом месту адекватније, зато што је јасније, употребити појам: "земља", који се, уосталом, користи и у Уставу.

А М А Н Д М А Н V

У члану 34. став 1. Предлога закона након речи: "модел" ставља се тачка, а речи: "(у даљем тексту: ПОМ)" бришу се.

У ставу 2. скраћеница: "ПОМ" замењује се речима: "Полицијско обавештајни модел", а реч: "савремени" брише се.

Образложење

Довољно је рећи да се појам: "Полицијско обавештајни модел" употребљава само у члану 34. Предлога закона и ни у једном другом од 259. чланова, тако да не видимо потребу за његовим скраћењем.

Што се тиче брисања квалификације: "савремени" – она може бити употребљена у стручном али не и у законском тексту.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 52. став 6. Предлога закона, након речи: "из ст. од 1. до 4." додају се речи: "овог члана".

Образложење

Амандман је редакцијског карактера, са ослоном на Јединствена методолошка правила за израду прописа које је донела Народна скупштина.

А М А Н Д М А Н VII

У члану 59. став 4. тачка 3) Предлога закона реч: "полиција" писати великим словом: "Полиција".

Образложење

Ради се о називу централне организационе јединице Министарства.

А М А Н Д М А Н

У члану 61. став 3. Предлога закона реч: "користи" мења се речју: "користе".

Образложење

Амандман је редакцијске природе.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 63. став 3. Предлога закона реч: "полиција" писати великим словом: "Полиција".

Образложење

Ради се о називу централне организационе јединице Министарства.

А М А Н Д М А Н IX

У члану 69. став 2. Предлога закона реч: "директора" мења се речју : "директор".

Образложење

Амандман је редакцијске природе.

А М А Н Д М А Н X

У члану 70. став 6. Предлога закона речи: "унутрашњих послова" бришу се.

Образложење

Чланом 4. Предлога закона извршено је скраћење назива министар унутрашњих послова:

"Министар унутрашњих послова (у даљем тексту: министар) у оквиру одредби овог закона, прописује начин обављања унутрашњих послова."

А М А Н Д М А Н XI

У називу члана и у ставу 1. члана 71. Предлога закона, речи: "дипломатко" и "дипломатско" мењају се речју: "дипломатско".

О б р а з л о ж е њ е

Амандман је редакцијске природе.

А М А Н Д М А Н XII

У члану 96. став 4. Предлога закона након речи: "предмета" ставља се зарез, а реч: "непостоји" мења се са: "не постоји".

О б р а з л о ж е њ е

Амандман је редакцијске природе

А М А Н Д М А Н XIII

Назив члана и члан 222. Предлога закона брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Уставом Републике Србије, између осталог, одређено је да:

Државна управа је самостална, везана Уставом и законом, а за свој рад одговорна је Влади;

Министри су за свој рад и за стање у области из делокруга министарства одговорни председнику Владе, Влади и Народној скупштини;

У оквиру својих изборних права, Народна скупштина: бира Владу, надзире њен рад и одлучује о престанку мандата Владе и министара;

Влада је одговорна Народној скупштини за политику Републике Србије, за извршавање закона и других општих аката Народне скупштине и за рад органа државне управе;

Већином гласова свих народних посланика Народна скупштина, између осталог, одлучује о Пословнику о свом раду.

Пословником Народне скупштине, у члану 1. одређено је да се њиме уређују организација и рад Народне скупштине.

Имајући у виду одредбе Устава и Пословника Народне скупштине, сматрамо да одредба члана 222. Предлога закона није у складу са домаћим правним системом. Дакле, не ради се само о томе да. "Народна скупштина обавља надзор над радом

Министарства" како се одређује у члану 222. Предлога закона, већ и о томе да, према Уставу: "Министри су за свој рад и за стање у области из делокруга министарства одговорни председнику Владе, Влади и Народној скупштини.", а што је изостављено у овом члану.

Следеће, у нашем правном систему организација и рад Народне скупштине предмет уређења Пословника Народне скупштине, а не појединачних закона. Наиме, Пословником Народне скупштине, у члану 1. одређено је да се њиме уређују организација и рад Народне скупштине, те сматрамо да је опису дела делокруга Одбора надлежног за унутрашње послове у надзору рада Министарства, садржаног у члану 222. Предлога закона, место у Пословнику.

Оцењујемо да је изван сваког контекста материје коју уређује Предлога закона одредба става 2. тачка 8) члана 222. према којој Одбор, нарочито: "извештава Народну скупштину о својим закључцима и предлозима".

Симптоматична је и одредба става 3. према којој: "Министар, или лице које он овласти, подноси Одбору полугодишњи извештај о стању безбедности у Републици Србији, као и полугодишњи извештај о раду Министарства.". Имајући у виду Уставну одредбу према којој: "Министри су за свој рад и за стање у области из делокруга министарства одговорни председнику Владе, Влади и Народној скупштини" сматрамо да није могуће да било ко други, осим министра (односно потпредседника или председника Владе) подноси Народној скупштини (односно Пословником одређеном надлежном одбору) извештај о стању безбедности у Републици.

Такође, израз употребљен у називу члана: "Парламентарна контрола" (уместо Скупштинска) је колоквијалан и није му место у законском тексту.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

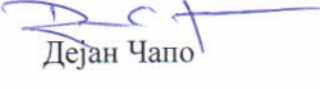

Ненад Чанак

Бојан Костреш

Олена Папуга

Нада Лазич

Борђе Стојшић

Дејан Чапо

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
18. јануар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

g4j

Орг. јед.	Број	Прилог	Звједности
01	2-3712		15

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о полицији, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о полицији, у члану 2. реч: „мањиских“ замењује се речју: „мањинских“.

Образложење

Сматрамо да је измена предложена амандманом у складу са правописом и граматиком српског језика.

А М А Н Д М А Н II

Члан 4. мења се и гласи:

„Члан 4.

Министарство унутрашњих послова у оквиру одредби овог закона, прописује начин обављања унутрашњих послова.“

Образложење

Сматрамо да је потребна измена овог члана како би се спречила арбитрарност јер не може искључиво министар да прописује начин обављања унутрашњих послова.

А М А Н Д М А Н III

У члану 9. став 2. мења се и гласи:

„Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, Министарство – по претходно прибављеној сагласности Владе, утврђује делокруг и категоризацију организационих јединица Министарства, број, систематизацију, врсту, односно статус и опис радних места, радна места за

која се предвиђају посебни услови за њихово попуњавање, начин руковођења, планирања и извршавања послова.“

Образложење

Сматрамо да је потребно да Министарство унутрашњих послова, а не искључиво министар одлучује о радним местима, како би се спречиле злоупотребе и арбитрарност.

АМАНДМАН IV

У члану 17. став 2. мења се и гласи:

„Грађанин који, самостално или на захтев полицијског службеника, приликом непосредног пружања помоћи полицијском службенику на месту догађаја буде повређен или оболи, па због тога одсуствује са рада, односно постане неспособан за рад, има права из здравственог, пензијског и инвалидског осигурања под условима утврђеним за полицијског службеника.

Образложење

У случају да је грађанин самостално приступио пружању помоћи, мора се узети у обзир да је том приликом знао или морао знати да може доћи и до прекорачења у предузетим радњама, чиме се избегава могућност нејасноћа у тумачењу овога члана.

У случају да је непосредна помоћ тражена од стране полицијског службеника, та помоћ је конкретна, јасна и одређена до мере која обезбеђује законитост у поступању.

АМАНДМАН V

У члану 23. став 8. брише се.

Образложење

Сматрамо да је беспотребно да се задржи став о могућности накнадног састављања плана активности. План активности је основа за накнадну процену законитости извршења постављеног задатака. Такође, у члану 25. су пред полицијску управу стављени задаци које по закону мора да извршава тако да би остављање овог става било у колизији са чланом 25.

АМАНДМАН VI

У члану 30. став 4. мења се и гласи:

„Начин обављања полицијских послова ближе се уређује подзаконским актом који мора бити донесен у року не дужем од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.“

Образложење

Сматрамо да је рок од шест месеци сасвим довољан да се свака Управа организује и да предлог о јасним и дефинисаним тумачењима одредаба Закона и конкретним упутствима за њихово спровођење.

А М А Н Д М А Н V I I

У члану 38. став 4. мења се и гласи:

„Начин одузимања и враћања задржаног оружја и муниције, службене значке и легитимације по наступању и престанку разлога за привремену спреченост за рад због болести из групе душевних болести и поремећаја, прописује Министарство.“

Образложење

Сматрамо да је потребно да Министарство, а не министар одлучује о одредбама које су дефинисане у ставу 4. како би се спречиле злоупотребе и арбитарност у одлучивању.

А М А Н Д М А Н V I I I

У члану 46. став 2. мења се и гласи:

„Ближи начин понашања, као и лични изглед полицијских службеника и других запослених у Министарству, прописује Министарство.“

Образложење

Сматрамо да је потребно да Министарство, а не министар одлучује о одредбама које су дефинисане у ставу 2. члана 46. Предлога закона.

А М А Н Д М А Н I X

У члану 48. став 2. мења се и гласи:

„Мере из става 1. овог члана, предузимају се на начин да се у потпуности штити поверљивост идентитета оштећеног и других лица.“

Образложење

Сматрамо да је измена предложена амандманом у складу са правописом и граматику српског језика.

А М А Н Д М А Н Х

У члану 52. став 3. брише се.

Образложење

Овако дефинисана одредба Предлога закона може се тумачити да увек постоји таква опасност. Сваки скуп се може проценити као "опасан по живот и здравље људи" што даје могућности за злоупотребу видео снимања и фотографисања. У пракси то значи да би на скупу опозиције "процењеном као опасном" полиција могла да снима (видео + аудио) све што се дешава на том скупу, укључивши и ћаскања опозиционих лидера, односно пружа се могућност неовлашћеног прикупљања податка и информација.

А М А Н Д М А Н Х I

У члану 69. став 2. мења се и гласи:

„О поступању из става 1. овог члана обавештава се одмах војна полиција, односно директор Безбедносно-информативне агенције.“

Образложење

Сматрамо да је измена предложена амандманом у складу са правописом и граматиком српског језика.

А М А Н Д М А Н Х II

У члану 71. став 1. мења се и гласи:

„Полицијски службеник дужан је да према лицу са дипломатско конзуларним имунитетом поступа у складу са потврђеним међународним уговорима.“

Образложење

Сматрамо да је измена предложена амандманом у складу са правописом и граматиком српског језика.

А М А Н Д М А Н Х III

У члану 109. став 3. реч: „појединцу“ замењује се речју: „грађанину“.

У ставу 4. реч: „појединцу“ замењује се речју: „грађанину“.

Образложење

Сматрамо да је правилније да се користи реч: „грађанину“.

А М А Н Д М А Н Х I V

У члану 129. став 3. мења се и гласи:

„Правила и начин управљања људским ресурсима прописује Министарство.“

Образложење

Сматрамо да је потребно да Министарство унутрашњих послова, а не министар одлучује о људским ресурсима, како би се спречиле злоупотребе и арбитрарност.

А М А Н Д М А Н Х V

У члану 136. став 1. мења се и гласи:

„Ако је руководеће радно место упражњено, на предлог руководиоца организационе јединице који је надлежан да захтева попуну упражњеног радног места, у року од 30 дана од дана када је место упражњено, организациона јединица надлежна за управљање људским ресурсима расписује интерни конкурс за попуну тог радног места. Конкурс је јаван за све запослене који се обавештавају путем огласне табле у организационим јединицама.“

Образложење

Сматрамо да је потребно да сви запослени буду обавештени о расписивању конкурса.

А М А Н Д М А Н Х V I

У члану 138. став 1. тачка 1) брише се.

Досадашње тач. 2,3,4,5,6. и 7. постају тач.1,2,3,4,5. и 6.

Образложење

Ова одредба је неприхватљива са становишта једног од основних правних принципа једне државе у којој је присутна владавина права, и најважнијег принципа кривичног права да се свако сматра невиним док се не докаже супротно. Овим предлогом закона повређен је члан 3. Законика о кривичном поступку који носи назив: „Претпоставка невиности“: „Свако се сматра невиним све док се његова кривица за кривично дело не утврди правоснажном одлуком суда.“ Став 2. истог члана гласи: „Државни и други органи и организације, средства јавног обавештавања, удружења и јавне личности дужни су да се придржавају правила из става 1. овог члана и да својим јавним изјавама о окривљеном, кривичном делу и поступку не повређују права окривљеног“. Дакле, државни органи су дужни да поштују претпоставку невиности. У овом случају Министарство унутрашњих послова се грубо оглушило о ту дужност. Није правно прихватљиво да у Министарству не могу

радити лица против којих се води кривични поступак за кривична дела за која се гоне по службеној дужности. Оваквом нормом би била повређена и одредба из члана 34. став 3. Устава Републике Србије: „Свако се сматра невиним за кривично дело док се његова кривица не утврди правоснажном одлуком суда.“ Претпоставка невиности је загарантована и чланом 6. став 2. Европске конвенције за заштиту људских права, затим и у члану 14. став 2. Међународног пакта о грађанским и политичким правима, као и члану 11. став 1. Универзалне декларације о људским правима, који би сви, такође били грубо повређени уколико овај члан буде произвео правна дејства. Такође, повређено је и право одређених грађана на рад предвиђено чланом 60. Устава, јер је МУП потврдио да нису подобни за рад сви они против којих је покренут кривични поступак, дакле, без обзира да ли су невини или ће се можда касније испоставити да су криви. Доношењем овог акта створена је и ситуација да државни орган може прејудуцирати кривичну одговорност, што једноставно није могуће.

А М А Н Д М А Н Х V I I

У члану 149. став 1. мења се и гласи:

„Директора полиције поставља Влада на пет година, на предлог Комисије коју чине министар, два члана из невладиног сектора и два члана из Министарства, по спроведеном јавном конкурсy и на начин предвиђен прописима о радним односима који важе за Министарство.“

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да би комисија требало да предложи директора како би сам избор био транспарентнији.

А М А Н Д М А Н Х V I I I

У члану 152. став 1. мења се и гласи:

„Запослени имају право да буду информисани, путем огласне табле у организационим јединицама, о слободним радним местима у Министарству за која је утврђено да постоји потреба за попуном.“

О б р а з л о ж е њ е

Потребно је прецизније дефинисати начин на који се запослени обавештавају о слободним радним местима у Министарству, како би сви заинтересовани могли да конкуришу.

А М А Н Д М А Н Х I X

У члану 154. став 2. мења се и гласи:

„Непосредни руководиоца из става 1. овог члана дужан је да обавести полицијског службеника о распореду и промени распореда радног времена најмање 24 сата пре промене распореда радног времена.“

Образложење

Предлогом закона крше се сва права радника почев од дневног, недељног и годишњег одмора запослених у МУП-у, па до Уставног права, а то је право на живот и приватност. Оваквом одредбом запосленима се ускраћује право на приватни живот, а и немогуће је да, на пример, полицијски службеник који је удаљен 250 км од места рада уопште стигне да се опреми и допутује на посао или ако ради смену, а сат времена после смене руководиоца му саопшти да ради већ за 7 сати.

АМАНДМАН XX

У члану 13. став 2. мења се и гласи:

„За време ванредног или ратног стања Министарство задатке из свог делокруга извршава тако што насталим променама прилагођава своју организацију, облике и методе рада у складу са законом и актима донетим ради отклањања ванредног, односно ратног стања.“

Образложење

Сматрамо да је измена предложена амандманом у складу са правописом и граматиком српског језика.

АМАНДМАН XXI

У члану 160. став 6. брише се.

Образложење

Сматрамо да не може руководиоца да има сазнања о потребама полицијског службеника за одмором у току дневног рада, те не може доносити одлуку о распореду коришћења тог одмора.

АМАНДМАН XXII

У члану 164. став 1. мења се и гласи:

„Полицијском службенику директор полиције, начелник полицијске управе или лице које они овласте може да одложи или прекине коришћење годишњег одмора, уз писано образложење, у сваком тренутку или доба дана у току коришћења или до отпочињања годишњег одмора, а ради обављања полицијских послова који не трпе одлагање.“

Образложење

Сматрамо да је писано образложење за прекидање годишњег одмора ради обављања службених послова који не трпе одлагање неопходно како би се полицијском службенику дали јасни разлози због којих се коришћење одмора прекида, односно како би се јасно видело који су то службени послови због којих се одмор прекида и у чему се тачно огледа потреба за прекидањем одмора. Полицијски службеник мора да буде упознат и са субјективним и са објективним разлозима за фактичко прекидање остваривања једног од основних права по основу рада. Такође, потребно је спречити могуће злоупотребе дискреционог права руководиоца да полицијског службеника евентуално неосновано прекине у коришћењу годишњег одмора.

А М А Н Д М А Н XXIII

У члану 168. став 3. мења се и гласи:

„Послове и делатности из ст. 1. и 2. овог члана, који су неспојиви са обављањем полицијских послова прописује Министарство.“

Образложење

Сматрамо да је потребно да Министарство унутрашњих послова, а не министар одлучује о пословима и делатностима који су неспојиви са полицијским, како би се спречила злоупотреба и арбитрарност.

А М А Н Д М А Н XXIV

У члану 169. став 2. брише се.

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 2. и 3.

Образложење

Сматрамо да је ова одредба Предлога закона супротна слободи синдикалног и политичког деловања. Такође, сматрамо да постоји реална могућност да политичка странка која је на власти, и која има неограничен приступ подацима који се могу злоупотребити, запосленом који је члан неке политичке партије покрене одговорност.

А М А Н Д М А Н XXV

У члану 170. ст. 4, 5. и 10. бришу се.

Досадашњи ст.6,7,8. и 9. постају ст. 4,5,6. и 7.

Образложење

Сматрамо да уколико би оваква одредба остала на снази потпуно би обесмислила право на штрајк, јер је на овај начин више од половине запослених дужно да ради и за време штрајка, што представља већину и свакако увелико превазилази минимум процеса рада који је неопходно оставарити за време штрајка, а суштина штрајка јесте управо незадовољство и одлука већине радника да ступе у штрајк, уз поштовање минимума процеса рада. Наиме, штрајк је организовано, заједничко и истовремено обустављање рада или успоравање, односно на други начин онемогућавање нормалног процеса функционисања рада код послодавца ради остваривања неких легитимних економских циљева. Штрајк, заправо, представља спор између већине запослених и послодавца. Уколико би чак 60% запослених било дужно да ради за време штрајка, основних елемената и смисла саме институције штрајка не би ни било.

Такође, сматрамо да је став 5. у директној супротности за Законом о штрајку, његовим чланом 5. који гласи: "Штрајкачки одбор је дужан да штрајк најави достављањем послодавцу одлуке о ступању у штрајк, најдоцније пет дана пре дана одређеног за почетак штрајка, односно двадесет четири часа пре почетка штрајка упозорења, ако овим законом није утврђен други рок.", те није могуће да на снази остане норма која је у колизији са другим правним актом исте снаге који регулише идентичну област.

Сматрамо да полицијски службеници који учествују у штрајку остварују сва права из радног односа док су у штрајку, а при томе се полицијски службеник често налази у ситуацији да и за време док је у штрајку фактички ради без обзира да ли је тај рад последица остваривања минимума процеса рада или примена полицијских овлашћења из Закона о полицији/ради заштите живота и безбедности људи, ради хватања и привођења надлежном органу лица затеченог у вршењу кривичног дела за које се гони по службеној дужности и ради спречавања учиниоца и откривања учиниоца кривичног дела за које се гони по службеној дужности/ или пак, редовно обављање службе без обзира на изјаву о ступању у штрајк. У свим тим случајевима нужно је да полицијски службеници и за време штрајка носе оружје и друга средства принуде.

А М А Н Д М А Н XXVI

У члану 172. тач. 2) и 4) бришу се.
Досадашње тач. 3),5) и 6) постају тач. 2),3) и 4).

Образложење

Сматрамо да је одредба у тачки 2) неприхватљива са становишта једног од основних правних принципа једне државе у којој је присутна владавина права, и најважнијег принципа кривичног права да се свако сматра невиним док се не докаже супротно. Овим предлогом закона повређен је члан 3.

Законика о кривичном поступку који носи назив „Претпоставка невиности“: „Свако се сматра невиним све док се његова кривица за кривично дело не утврди правоснажном одлуком суда.“ Став 2. истог члана гласи: „Државни и други органи и организације, средства јавног обавештавања, удружења и јавне личности дужни су да се придржавају правила из става 1. овог члана и да својим јавним изјавама о окривљеном, кривичном делу и поступку не повређују права окривљеног“. Дакле, државни органи су дужни да поштују претпоставку невиности.

Такође, сматрамо неприхватљивим да радни однос полицијског службеника престаје ако је два пута узастопно оцењен негативном оценом.

А М А Н Д М А Н XXVII

У члану 189. став 1. мења се и гласи:

„Запослени у Министарству има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада.“

Став 2. брише се.

Образложење

Сматрамо да је Предлогом закона полицијским службеницима практично ускраћено право на накнаду путних трошкова, јер се они признају у висини стварних трошкова само за територију општине или града. При томе се не признаје више од 20% просечне плате у МУП-у и то умањене за припадајуће порезе и доприносе, чак и ако је стварна цена путних трошкова већа од тога. Оваква одредба је у супротности са чланом 118. Закона о раду која гарантује да запослени има право на накнаду трошкова у складу са општим актом и уговором о раду и то за долазак и одлазак са рада, у висини цене превозне карте у јавном саобраћају, ако послодавац није обезбедио сопствени превоз. Такође, постоје запослени којима је место пребивалишта на територији друге полицијске управе или су удаљени од места рада и ангажовања 100, 200 или више километара. Наглашавамо и да је Европски суд правде оценио да би време које запослени утроше на путовање до посла и натраг требало законски урачунати у радно време. Европски суд је оценио да се на тај начин штити здравље и безбедност радника и то у складу са смерницама ЕУ о радном времену. Суд је донео одлуку да би запосленима који немају сталну канцеларију, требало омогућити да им се исплати време утрошено на путовање, на шта до сада нису имали право. Сматрамо да би се ова одлука морала узети у обзир приликом разматрања овог актуелног и све више распрострањеног проблема у МУП-у.

А М А Н Д М А Н XXVIII

У члану 190. став 6. мења се и гласи:

„У случајевима постојања основане сумње да запослени врше злоупотребу коришћења привремене спречености за рад, непосредни

руководилац може да се обрати надлежној здравственој установи ради утврђивања здравствене способности запосленог.“

Образложење

Сматрамо да непосредни руководилац не поседује стручно медицинско знање да би могао теренском контролом да процени шта представља злоупотребу коришћења привремене спречености за рад у сваком конкретном медицинском случају.

А М А Н Д М А Н XXIX

Члан 192. мења се и гласи:

„Члан 192.

У случају смрти полицијског службеника, породица коју је издржавао полицијски службеник има право на једнократну новчану помоћ у висини од 36 просечних плата запослених у Министарству исплаћених у месецу који је претходио месецу када је наступио случај.“

Образложење

Ограничавање новчане помоћи само за случај смрти који је последица повреде на раду, професионалног обољења или опасне појаве, сматрамо не само правно погрешним, већ пре свега погрешним са моралне и људске стране. Наиме, полицијски службеник је полицајац 24 часа дневно и увек је спреман да заштити закон и грађане, па се његове евентуалне повреде не могу делити на оне на раду и ван рада, као што је то учињено у овом члану. Тим пре, што је живот сваког полицајца у сваком тренутку више угрожен у односу на остале грађане.

А М А Н Д М А Н XXX

У члану 196. став 2. мења се и гласи:

„Изузетно, запослени се може преместити, на предлог надлежног руководиоца, у случају када не остварује резултате рада, не остварује компетенције потребне за рад на радном месту на којем је распоређен или има трајно ограничење радне способности оцењено на инвалидској комисији.“

Став 5. мења се и гласи:

„Уколико не постоји упражњено радно место из става 4. овог члана, распоређивање се врши на основу степена и врсте образовања на радно место за које је предвиђено једно звање/чин ниже од звања/чина које запослени има.“

Образложење

Овај члан Предлога закона даје огромна овлашћења руководиоцима у полицији који сада могу подређеног службеника који им примера ради "није симпатичан", да деградирају у два звања ниже и трајно преместе на друго радно место. То значи, на неки начин, легализацију "улагивачког" и "уцењивачког" приступа послу и корак назад у професионализацији полиције.

До сада је Закон о полицији предвиђао једно звање испод, осим тога, мера премештаја је по важећем Закону о полицији дисциплинска мера и привременог је карактера, а нови закон који предвиђа трајни премештај, без сагласности службеника који се премешта, није добар јер даје велике могућности за злоупотребу полицијским руководиоцима.

А М А Н Д М А Н XXXI

У члану 206. тачка 7) брише се.

Образложење

Сматрамо да се овако дефинисаном тачком 7) стиче могућност реваншизма грађана због примене полицијских овлашћења, односно да свако може да поднесе жалбу против полицијског службеника, што додатно оптерећује рад јер исти мора да се бави доказивањима и очувањем радног места, а не професионалним радом и применом полицијских овлашћења.

А М А Н Д М А Н XXXII

У члану 207. тач. 7), 13), 19) и 26) бришу се.

Образложење

Овако дефинисана тачка 7) члана 207. Предлога закона пружа могућност злоупотребе, јер није прецизно дефинисано понашање које штети угледу Министарства.

Такође, у тачки 13) није јасно дефинисано које је то одступање, те се оставља простор за обрачунавање са синдиканим представником и онемогућавање рада и деловања синдиката. Наиме, ова одредба је директно усмерена на угрожавање права на синдикално деловање, јер на индиректан начин предвиђа кажњавање за синдикално организовање и деловање, што представља дискриминаторно понашање према запосленима који учествују у синдикалним активностима, што је правно недозвољено, нарочито сада када је изражена борба за равноправност у свим друштвеним, а специјално радним односима. Из овакве одредбе се може закључити да послодавац (а још озбиљније је то што је послодавац у овом случају Република Србија) нема позитиван став према синдикалном деловању запослених и уједно се шаље порука запосленима о могућим негативним последицама синдикалног активизма у Министарству унутрашњих послова, што је посебно опасно јер је

послодавац, поготово држава, дужан да поштује одредбе о забрани дискриминације по основу синдикалних активности. Овакве одредбе су супротне и одредби из члана 25. Закона о забрани дискриминације који гласи: "Забрањена је дискриминација због политичких убеђења лица или групе лица, односно припадности или неприпадности политичкој странци односно синдикалној организацији." Такође, и члан 18. Закона о раду предвиђа: "Забрањена је непосредна и посредна дискриминација лица која траже запослење, као и запослених, с обзиром на пол, рођење, језик, расу, боју коже, старост, трудноћу, здравствено стање, односно инвалидност, националну припадност, вероисповест, брачни статус, породичне обавезе, сексуално опредељење, политичко или друго уверење, социјално порекло, имовинско стање, чланство у политичким организацијама, синдикатима или неко друго лично својство". Нарочито Закон о раду детаљно дефинише и уређује синдикално организовање и деловање и то не малим бројем чланова, 205 - 239, па је и стога неприхватљива одредба која је усмерена на сужавање синдикалних овлашћења и надлежности. Затим, тачком 19) Предлога закона отвара се простор да се и против представника синдиката, иако је синдикална организација посебно, независно правно лице, покрене поступак јер је и представник синдиката по природи запослен у Министарству, потом и тачком 26) где није јасно дефинисано које је то „свако друго понашање или околност која штети угледу службе“.

А М А Н Д М А Н XXXIII

У члану 215. став 3. брише се.

Досасашњи ст. 4,5,6. и 7. постају ст. 3,4,5. и 6.

Образложење

Предлогом закона одбацује се могућност застаревања вођења дисциплинског поступка, јер нема јасно дефинисаних критеријума, а посебно ако имамо у виду да чак и поједина кривична дела имају рок застарелости, а дисциплински поступак нема.

А М А Н Д М А Н XXXIV

У члану 222. став 2. мења се и гласи:

„Одбор нарочито:

- 1) разматра и усваја полугодишње и ванредне извештаје о стању безбедности у Републици Србији;
- 2) разматра и усваја полугодишње и ванредне извештаје о раду Министарства;
- 3) разматра и усваја годишње извештаје о раду Сектора унутрашње контроле;

- 4) надзире законитост трошења буџетских и других средстава за рад;
- 5) надзире законитост спровођења посебних доказних радњи дефинисаних у законнику којим се уређује кривични поступак, мере циљане потраге и теста интегритета;
- 6) надзире поштовање политичке, идеолошке и интересне неутралности у раду Полиције;
- 7) утврђује чињенице о уоченим незаконитостима или неправилностима у раду Министарства и о томе доноси закључке;
- 8) извештава Народну скупштину о својим закључцима и предлозима.“

Образложење

Сматрамо да Одбор поред разматрања мора и да усваја извештаје, јер се тиме увећава значај и улога Одбора.

АМАНДМАН XXXV

У члану 230. додаје се нови став 5. који гласи:

„Пре предузимања теста интегритета, суд мора да одреди мере на основу образложеног захтева тужиоца.“

Досадашњи ст. 5,6,7,8,9. и 10. постају ст. 6,7,8,9,10. и 11.

Образложење

Тест интегритета означава:

- 1) симуловану куповину, продају или пружање пословних услуга;
- 2) симуловано давање или примање мита, што је већ дефинисано у члану 174. у Законнику о кривичном поступку и самим тим овај закон мора бити у складу са већ постојећом правном нормом.

АМАНДМАН XXXVI

У члану 233. став 2. мења се и гласи:

„Полицијски службеници унутрашње контроле о својим поступањима по одређеним задацима и предузимању одређених мера по налогу министра, тромесечно обавештавају надлежног јавног тужиоца.“

Образложење

Поднетим амандманом обезбеђује се законитост у поступању и смањује се политички утицај министра. Тужилац на основу примљеног извештаја може да предузме мере и радње у случају да је дошло до извршења против законитих

поступака у радњама полицијских службеника или у противзаконитом издавању задатака од стране министра.

А М А Н Д М А Н XXXVII

Члан 257. мења се и гласи:

„Члан 257.

Лица која су завршила студије у року на високошколској установи образованој за остваривање студијских програма за потребе полицијског образовања, чије су студије финансиране из буџета Републике Србије и која су имала закључене уговоре са Министарством за сваку школску годину, приликом спровођења конкурса имају предност, уколико испуњавају опште и посебне услове за заснивање радног односа у Министарству.“

Образложење

Сматрамо да је измена предложена амандманом у складу са правописом и граматиком српског језика.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Зоран Живковић

Владимир Павићевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

Орг.јед.	Број	Прилог	Број листи
01	2-3712/15		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

Реч „плата“ мења се речју „зарада“ у одговарајућем роду и падежу у називу изнад чл. 184, 185, 187 и 194 и у чл. 136, 175, 176, 184, 185, 186, 187, 189, 190, 192, 194, 208, 209, 217, 246 и 254.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

„Плата“ је анахрон појам. Важећи закон о раду познаје искључиво термин „зарада“, на пример у члану 104. Закона о раду каже се да запослени има право на одговарајућу зараду која се утврђује у складу са законом, општим актом и уговором о раду. Стога амандманом предлажемо промену термина „Плата“ у целокупном тексту предлога закона.

Народни посланици

Велимир Станојевић

Злата Ђерић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

18. јануар 2016. године

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

953

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3912	115	

ПРЕДСЕДНИКУ

НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне Скупштине, на Предлог закона о полицији, подносим следеће амандмане:

АМАНДМАН I

„Члан 6.

У члану 6. након става 3. додаје се нови члан 4. који гласи :

„Информације о стању и фази рада било ког предмета у МУП-У представљају информације од јавног значаја и морају се дати на захтев институција или грађана.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

У ставу 1. овог члана каже се: „рад Министарства је јаван.” Без допуне ставом 4. и овај став и цео члан 6. немају смисао јер се без додатка овог става ради о делимичној, субјективној, дозирајној, непотпуној, неконкретној јавности у раду. Јавност у раду је једно од основних начела и достигнућа савременог света и она не сме бити флоскула поготово у овако осетљивим питањима. Прихватање амандмана показало би да Министарство није имало намеру да манипулише јавношћу у раду већ се радило о прецизности изреке. Прихватањем амандмана не може доћи до било какве штете јер оганичења су исказана у претходним ставовима овог члана. Без овог амандмана могуће је по некој информацији, пријави, поднеску, предмету не радити ништа целе године или више година и то се не би појавило ни у једном предвиђеном извештају. Годишњи извештај предвиђен овим чланом износи податке о оном што је Министарство урадило тј нема јавности за предмете који су из било ког разлога остали незавршени, делимично урађени и посебно по којима се из неког разлога није радило ништа. Давањем информације о стању неког предмета би се заинтересованима показало да предмет није у фиоци а код оних код кога се предмет налази би се системом упита и ургенције постигла већа ефикасност или избегла произвољност у раду.

АМАНДМАН II

„Члан 14.

Члан 14. мења се и гласи :

„ Поред права и дужности утврђених законом којим се уређује рад државне управе министар, у складу са одредбама овог закона, може да захтева посебне извештаје, у вези са радом Полиције и других организационих јединица Министарства, уз поштовање оперативне самосталности у обављању послова Полиције, нарочито када Полиција предузима мере и радње у складу са Закоником о кривичном поступку.

О случајевима из става 1. јавност мора бити информисана у годишњем извештају о раду Министарства.

Директор полиције и други руководиоци стратешког нивоа у Министарству дужни су да министру подносе шестомесечне и годишње извештаје о раду.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон исправно даје Министру посебно право да захтева посебне извештаје о стању одређених предмета али је исто тако исправно у складу са прокламованим начелом јавности дати јавности право да зна који су то предмети за које је Министар тражио посебан извештај. Оваква јавност у раду би се постигла прихватањем амандмана који би постао став два овог члана док би досадашњи став 2 постао став 3. Наиме ако је због повећаног интересовања јавности или било ког другог разлога било оправдано дати Министру ово право као облик информисања или контроле рада за који одговара, мора постојати и механизам који све то ставља под контролу а најбоља контрола је контрола јавности. Јавност има право да зна који су то предмети за које се Министар интересовао и тражио посебан извештај јер би се томе који су то предмети знало и који је мотив тог интересовања. Познато је да поступање припадника МУП може бити другачије у случајевима када постоје оваква посебна интересовања за неке предмете и када се захтевају посебни извештаји. Ако би се о свим таквим предметима известило у предвиђеном годишњем извештају отклониле би се сумње јавности и припадника МУП да се такви посебни извештаји траже у циљу контролисања предмета и поступања. Сигурно је да предлагач није имао супротну намеру и да ће зато радо прихватити овај амандман а који би и кореспондирао са начелом да ономе коме са дају посебна права припадају и посебне одговорности.

АМАНДМАН III

„Члан 18.

Члан 18. став 1. мења се и гласи : „ Искључиво полиција у предистражном и истражном поступку примењује полицијска овлашћења утврђена Закоником о кривичном поступку и поступа по налогу и захтевима јавног тужиоца и суда.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Немогуће би било да се не ради само о језичкој непрецизности у постојећем ставу 1 .јер садашња изрека омогућава и поступања по неким другим и нечијим другим налозима и захтевима. Наравно да би предлагач морао да зна да је поступање у духу садашњег кривичноправног система једино поступање искључиво по налогу и захтеву јавног тужиоца. Предложени амандман отклања могућност различитих поступања припадника МУП у једној врсти вакума до увођења јавног тужиоца у поступање. Неприхватање амандмана показало би жељу предлагача да се остави простор за различите злоупотребе или произвољности у поступању мимо налог и захтева јавног тужиоца а то сигурно није намера предлагача.

АМАНДМАН IV

„Члан 23.

У члану 23. Став 6. мења се и гласи : „ Изузетно од ст. 4 и 5. овог члана, Специјална антитерористичка јединица, Хеликоптерска јединица и Жандармерија приликом ангажовања које обухвата употребу једног или више одреда, ангажују се одлуком руководиоца одговарајуће организационе јединице уз претходно прибављено одобрење директора полиције и претходно прибављену сагласност министра.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

У максималном капацитету 1 и 2 одреда значи да може да се ангажује скоро 1000 људи, тј. око 400 људи по одреду.

АМАНДМАН V

„Члан 24.

У ставу 1. Тачка 3. мења се и гласи :

„ 3) учествује и одлучују у изради кадровског плана, као и у утврђивању програма стручних обука и усавршавања у сарадњи са организационом јединицом надлежном за управљање људским ресурсима.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Овим се ограничава мешање осталих ван полиције у њен рад.

АМАНДМАН VI

„Члан 29.

Члан 29. брише се у целости.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Ситуације о којима се овде ради већ су предвиђене овим и другим законима па је постојање оваквог члана бесмислено а оставља могућност произвољности и злоупотреба. Сав рад МУП мора бити у оквирима редовних овлашћења и редовних ситуација јер су сви други случајеви су већ предвиђени и законски регулисани (ванредна стања, ванредне ситуације, елементарне непогоде итд). Посебно је питање да се то ради на основу индиција које су неприхватљиве у правној пракси већ 16 векова. Полиција је и по садашњем закону и овом предлогу и без овог члана потпуно спремна да у оквиру постојећих решења адекватно реагује и спречи угрожавање јавне безбедности већег обима или стање повећаног ризика како се то у овом члану назива. Овакав члан омогућава МУПу увођење незаконитог ванредног стања и ванредна поступања на произвољан и вероватно неуставан начин. У случају неприхватања овог амандмана вероватно би се Закон нашао на мети оцене уставности што није добро за почетак примене једног овако важног закона.

АМАНДМАН VII

„Члан 33.

Члан 33. мења се и гласи :

„ При обављању полицијских послова, Полиција се придржава утврђених и достигнутих стандарда полицијског поступања, узимајући у обзир међународно опште прихваћене стандарде поступања који се односе на:

- 1) остваривање људских и мањинских права и слобода;
- 2) дужност служења грађанима и заједници;
- 3) одговарање на потребе и очекивања грађана;
- 4) поштовање законитости и сузбијање незаконитости;
- 5) недискриминацију при извршавању полицијских задатака;
- 6) ограниченост и уздржаност у употреби средстава принуде;
- 7) забрану мучења и примене нечовечних и понижавајућих поступака;
- 8) пружање помоћи настрадалим лицима;
- 9) придржавање професионалног понашања и интегритета;
- 10) обавезу заштите тајних података;
- 11) обавезу одбијања незаконитих наређења и отпор корупцији.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Исправан је став предлагача да се Полиција при обављању полицијских послова придржава разних врста стандарда али су у складу са тим највиши и стандард и начела и објекат заштите људска и мањинска права. Зато овај стандард мора бити и први наведен као тачка 1 а не као тачка 4 (тачке би се замениле међусобно) али и као што се у амандману наводи реч остварење се мора заменити речју заштита јер је циљ постизање стандарда да су заштићена људска и мањинска права. О њиховим остварењима баве се друге индституције док Полиција мора да води рачуна да их не оштети тј да она буду заштићена и да то буде први стандард и прва мисао у обављању полицијских послова. Прихватањем овог амандмана предлагач би показао да му је главни циљ доношења овог закона стварање правне државе у којој би грађани били сигурни јер би њихова права била заштићена.

АМАНДМАН VIII

„Члан 34.

Члан 34. брише се у целости.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Као и код члана 29 немогуће је амандманом побољшати члан коме није место у оваквом закону. Овај Закон треба да постигне највише стандарде и достигне највише нивое у регулисању ове материје као и да буде на нивоу других европских земаља и самим тим реликти неких других времена или техничка материја у раду Полиције немају места у овом закону. Озакоњење полицијско обавештајног модела у пракси омогућава поступање на основу обавештајних података или како се то овде каже криминалистичко обавештајне информације што је потпуно неприхватљиво. Чак се каже да је таква информација основ за доношење одлуке о обављању полицијских послова. Полицијско обавештајни модел је познат и примењив али је његово место у подзаконским актима кад је његов циљ уређење и побољшање ефикасности рада полиције. Увођење овог модела у закон омогућава поступања мимо уређеног правног система посебно у кривично правној материји. Такође омогућава покривање сваког поступања Полиције одлукама донетим на основу оваквих информација невалидираних од стране надлежних институција. Полицијско обавештајни модел треба да буде основ оперативног рада полиције поготово у борби против тероризма, организованог криминала и најтежих кривичних дела али предложени члан је директна злоупотреба тог одличног модела за покривање незаконитих или неисправних поступања.

АМАНДМАН IX

„Члан 39.

Члан 39. брише се у целости.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Члан 39 је сасвим исправан и без овог члана који само збуњује и компликује ситуацију а која треба бити решена подзаконским актима. У ставу 3 већ је наведено који полицијски службеникпослове обавља у грађанском оделу. Изреком да полицијски службеник има право на грађанско одело став 4 понавља став 3 а бесмислен је јер сваки грађанин има право на грађанско одело.Ако је жеља била да се наведе право да то одело добије од Полиције онда то овим ставом није постигнуто и потпуно је другачије формулисано него код униформи. У сваком случају ово је материја подзаконских аката.

АМАНДМАН X

„Члан 41.

У члану 41. Став 1. мења се и гласи :

„Полицијски службеник дужан је да непосредном руководиоцу,искључиво у писаном облику доставља сазнања до којих је дошао обављањем полицијских послова, применом полицијских мера и радњи, полицијских овлашћења или на други начин о чему се води евиденција.“

У члану 41. Став 2. мења се и гласи : „Полицијски службеник дужан је да изврши сва наређења непосредно надређеног полицијског службеника издата ради обављања полицијских послова, осим оних којима се наређује извршење радње која представља кривично дело.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предложени амандман је у циљу побољшања става 1 овог члана и разјашњава да се „сазнања“ могу давати искључиво у писаном облику уз евидентирање оваквих писаних информација о „сазнањима“ чиме се избегавају могућности усмених извештавања, рекла-казала информација као и контрола рада припадника Полиције од стране надређених као и контрола рада

Полиције од стране унутрашње контроле других надлежних органа и јавности. Само и искључиво писмено извештавање уз вођене прописаних евиденција омогућава и пуну примену полицијско обавештајног модела који треба да буде један од основних метода рада Полиције у наредном периоду.

амандман има за циљ побољшање и разјашњење става 2 овог члана јер реч „непосредно“ конкретизује на ког се тачно надређеног полицијског службеника мислило у предлогу. У Полицији је потпуно прихваћена терминологија „надређени“ за све више и надређене као и „непосредно надређени“ за конкретног полицијског службеника који је у хијархији руководиоца поступајућем службенику а без овог разјашњења у пракси су могуће различите ситуације супротне начелу једностарешинства и субординације који су прокламовани овим предлогом закона.

АМАНДМАН XI

„Члан 46.

Члан 46. брише се у целости.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Став 1 овог члана је сасвим довољан и познато је да се овај став прецизира и регулише подзаконским актима. Став 2 којим се између осталог наводи и да Министар прописује лични изглед полицијског службеника је непотребан и без довођења до апсурда (ако министар пропише да сви припадници имају плаве очи и дугу плаву косу итд).

АМАНДМАН XII

„Члан 52.

Члан 50 брише се у целости.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Овим чланом се под појмом полицијско опажање и опсервирање на мала врата уводи могућност неуставног или незаконитог у овај предлог закона. Овакво поступање пре и без одобрења надлежног државног органа задире у основна људска права која су заштићена Уставом и законима. Чак је и сам члан контрадикторан јер у ставу три каже да се овако добијени подаци не могу користити у поступку а у ставу 1 који тражи основ за овакву примену каже се да се то ради у свху прикупљања података за подношење предлога надлежном органу а и тај предлог је део поступка. Иначе је приметна тенденција у овом предлогу да се остане што дуже у простору кад радом Полиције руководе надлежни органи што је основ злоупотреба произвољности у раду а посебно што са таква поступања увек на штету грађана и њихових права. Не може бити оваквих поступања без одобрења и одлуке надлежних државних органа.

АМАНДМАН XIII

„Члан 52.

У члану 52. став 2. Мења се и гласи : „ Кад постоји опасност да приликом јавног окупљања дође до угрожавања живота и здравља људи или имовине, полицијски службеник овлашћен је да врши снимање или фотографисање јавног скупа, овако прикупљени снимци не могу се користити у друге сврхе.“

У члану 52. став 3. мења се и гласи: „ Ради примене полицијских овлашћења, откривања прекршаја и кривичних дела, као и контроле и анализе обављања полицијских послова, Полиција може вршити снимање полицијских службеника. Ови снимци могу се користити само у дисциплинском, прекршајном или кривичном поступку. ”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

У овом члану се оправдано даје Полицији право снимања јавних места у предвиђеним ситуацијама те се амандманом овај став само побољшава и разјашњава да се добијени снимци не могу у друге сврхе користити. Наиме оваква снимања стицајем околности увек обухвате велики број људи у најразличитијим ситуацијама од којих многе немају никакве везе са основом снимања. Често су на снимцима приватни детаљи живота грађана као и многих јавних личности те би свако цурење или коришћење ових снимака у било које друге сврхе осим оних за које је то овде предвиђено требало спречити и овим амандманом.

Амандманом на став 3. Спречавамо кршење људских права на начин који је био изражен у претходних 15 година. Наиме снимање које су уводи и примењује ради контроле и надзора над поступањем полиције користи се емитовањем тих снимака у медијима иако је такво коришћење и давање ових снимака од стране било кога из МУП-а незаконито. Јединице за хапшење, интервентне, посебне и специјалне јединице опремљене су и користе приликом својих поступања камере и анимају своје акције да би отклонили сумњу у прекорачење овлашћења ако до таквог поступка дође на било ком нивоу значи у сврху заштите и себе и грађана а у пракси се емитовањем таквих снимака наноси штета и полицајцима и грађанима. Само прихватање овог амандмана ће показати да иза цурења ових снимака у јавност не стоје предлагачи Закона као и да су против овакве злоупотребе тих снимака у будућности.

АМАНДМАН XIV

„Члан 53.

У члану 53. Став 1. Мења се и гласи :

„Ако се при извршењу акта државног органа или правног лица са јавним овлашћењима, односно овлашћеног правног или физичког лица у поступку вансудског намирења (у даљем тексту: намирења) основано очекује отпор, Полиција ће тим органима и лицима на њихов писани захтев, обавезно пружити помоћ ради омогућавања безбедног спровођења извршења.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предложени амандман отклања могућност произвољности у одлучивању када да се пружи помоћ из овог члана већ се помоћ пружа обавезно у свим једнаким правним ситуацијама.

АМАНДМАН XV

„Члан 54.

Члан 54. Брише се у потпуности.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предложени амандман је у складу са амандманом на став 1 јер се брисањем овог става искључује арбитрарност у одлучивању када пружити помоћ (асистенцију како се популарно говорило) јер одлучивање о томе начелника полицијске управе омогућило би да се у једнаким правним ситуацијама не поступа једнако на основу процене или интереса. Зато треба обрисати став 4 које то прво одлучивања даје начелнику ПУ.

АМАНДМАН XVI

„Члан 57.

У члану 57. додаје се нови став 6. који гласи :

„Подаци о полиграфском испитивању не могу бити изношени у јавност.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Члан 54 регулише употребу полиграфа као једне од законитих полицијских радњи што је и легитимно и исправно јер правилна стручна употреба полиграфа може бити драгоцену за успешан рад Полиције посебно у расветљавању најтежих кривичних дела. Међутим ради се о врло специфичној полицијској радњи која се баш ради специфичности везаних за личност испитаника примењује само уз сагласност испитаника и не може се користити у поступку. Исправан циљ оправдане употребе полиграфа као и два наведена оправдана и општеприхваћена ограничења указују да се и законита употреба полиграфа не сме користити на начин који штети сврси због које се користи или грађанину који је подвргнут или упиту или самом тестирању. А свако изношење оваквих информација свакако штети и сврси за коју се користи а представља и кршење људских права чак и из домена здравља јер се пре свега ради о медицинској методи тј методи заснованој на биолошким, психофизичким основама. Постоје многи примери успешне примене полиграфа али не постоји ни један позитиван упоредан пример да се информације о полиграфисању на овакав начин износе у јавност нити је то Полицији оправдано. А треба замислити и контра ситуације да пре поступка извршиоци кривичних дела за које постоје материјални докази траже објављивање полиграфских испитивања на којима су „прошли“ а у пракси постоје значајни такви случајеви.

АМАНДМАН XVII

„Члан 58.

У члан 58. додаје се нови став 3. који гласи :

„ СВАКО САЗНАЊЕ О ИЗВРШЕНОМ КРИВИЧНОМ ДЕЛУ ИЛИ ПРЕКРШАЈУ ПОЛИЦИЈСКИ СЛУЖБЕНИК ОДМАХ ДОСТАВЉА НАДЛЕЖНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ ОДНОСНО ЈЕДИНИЦИ ПОЛИЦИЈЕ ЗА ПОСЛОВЕ ПРЕКРШАЈА.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Прва два става члана предвиђају поступање полицијских службеника када грађани поднесу обавештење у форми кривичне пријаве и исправно регулишу да се такве пријаве одмах прослеђују надлежним органима. Међутим грађани у пракси многа обавештења истог садржаја а без форме кривичне пријаве а за могућа кривична дела која се гоне по службеној дужности или прекршаје дају полицијским службеницима за шта овде није предвиђена иста процедура. Као и неким ранијим амандманима циљ је избегавање постојања вакуума који омогућава непоступање или произвољно поступање у том вакуму док са предметом нису упознати надлежни државни органи у овом случају јавни тужилац и орган за прекршаје.

АМАНДМАН XIX

„Члан 59.

У члану 59. став 1. Мења се и гласи : „ Полиција, одмах по сазнању, спроводи мере трагања за лицима и предметима, ако се не одазивају позиву.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

предложени амандман поднет је у циљу прецизирања како самог расписивања потраге тако и укупном приступу доступности лица у кривичном поступку. Наиме треба избећи свако ванредно поступање а потрага је једно од таквих према последицама које носи са собом у случајевима када се лице уредно одазива редовном позивању од стране Полиције као и

других надлежних државних органа. Потпуно је неосновано и противно било ком професионалном или људскоправном стандарду расписивати потрагу или хапсити уз употребу специјалних метода и јединица као и употребу силе лица која се уредно одазивају позиву и поготово за дела за која је јасно да нема ризика ни бекства ни пружања отпора ни било које штетне последице. Посебно што су таква поступања и основ за повреду стана и других просторија грађана што је такође предмет Уставне заштите.

АМАНДМАН XIX

„Члан 83.

У члану 83. став 1. Тачка 3. Брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

као и код амандмана на члан 59 циљ је избећи непотребна и неоснована поступања са елементима принуде а довођење без писаног налога је баш такво поступање и опет иако је некад оправдано и потребно уводи на мала врата поступања мимо налога надлежних државних органа. И ако је овакво довођење оправдано у осталим ситуацијама довођење да би се лице задржало а омогућава ситуације које су раније образложене. Наиме и лица која треба на основу закона задржати могу се редовно позвати и одазвати позиву и најчешће се то у пракси и догађа. Задржавања у кривичном поступку су увек последица претходно обављених радњи међу којима је и прибављање обавештења и да ако се лице одазвало позиву за прикупљање обавештења било као грађанин или као осумњичени потпуно је непотребно и незаконито доводити такво лице у сврху задржавања а постоје многи случајеви у претходној пракси када је тако урађено.

АМАНДМАН XX

„Члан 142.

У члану 142. Став 10. Брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

увођење полиграфисања као обавезног ради пријема на одређена радна места је неприхватљиво јер осим довођења у неравноправан положај припадника Полиције представља и супротност ранијим члановима овог предлога који предвиђају неколико ограничења над којим лицима се не може извршити полиграфисање (члан 57 став 4 тачке од 1 до 7) те би применом овог става било ономогућено нпр трудницама да конкуришу на оваква радна места што је апсурд. Постоје у свету случајеви сличне употребе полиграфа али те ситуације нису адекватне да би биле примењене на овакав начин у овом Закону (нпр на питање да ли сте учинили неко кривично дело свако лице које је деведестих живело у Србији не би могло да исправно одговори ако је само једном заменило девизе на улици или на питање да ли познајете неког криминалца итд). Постоји довољно механизма у садашњој процедури који спречавају пријем или постављења лица неадекватних таквим радним местима тако да је овај механизам и немогућ и непотребан и незаконит те је брисање овог става једино исправно решење.

АМАНДМАН ХХ
„Члан 141.

Након става 9. додаје се став 10. Који гласи: „Други и трећи ниво безбедносне провере врши Сектор унутрашње контроле.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Сасвим је логично да безбедносне провере другог и трећег нивоа не врше полицијски службеници опште надлежности, јер би постојала могућност притиска на њих од стране руководиоца, већ то треба да чини независна и стручна служба као што је Сектор унутрашње контроле.

АМАНДМАН ХХИ
„Члан 150.

Члан 150. став 3. који гласи: „Руководилац из става 1. овог члана разрешава се уколико не остварује резултате рада у оквиру компетенција радног места.“

се брише, а досадашњи ставови 4. и 5. постају ставови 3. и 4.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Који су то резултати вишег руководиоца, проценат разрешења кривичних дела у његовој јединици или одређени број дисциплинских пријава које треба да поднесе против полицајаца, колико је то месечно 1,5,10?

АМАНДМАН ХХИИ
„Члан 151.

Члан 151. став 3. који гласи: „Руководиоца из става 1. овог члана решењем разрешава директор полиције по предлогу непосредно вишег руководиоца, уколико не оствари резултате рада у оквиру компетенција радног места“

се брише.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Шта су резултати рада јели резултат рада репресија или превентива, како то измерити, не коламо канал па је резултат рада три метра ископана...

АМАНДМАН ХХИИИ
„Члан 154.

Члан 154. став 2.

Речи „седам сати“ мењају се речима „пет дана“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Ова одредба се усклађује са чланом 56. Закона о раду којим је предвиђено:

„Послодавац је дужан да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена најмање пет дана унапред, осим у случају увођења прековременог рада.

Изузетно послодавац може да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена у краћем року од пет дана, али не краћем од 48 часова унапред у случају потребе посла услед наступања непредвиђених околности.“

Уз то, предложеном одредбом где се обавештавање полицијског службеника о распореду и промени распореда може вршити седам сати пре промене распореда радног времена, омогућава руководиоцу да на законит начин мобингује полицијске службенике и да кажњава непослушне, а, с друге стране, руководиоцима се омогућава да се превише не ангажују у планирању послова и задатака, тј. да буду лењи, јер увек у веома кратком року (од седам сати) могу обезбедити присуство броја полицијских службеника.

АМАНДМАН XXIV

„Члан 158.

Члан 158. став 1.

Након речи „руководилац“ додаје се реч „образложеним решењем“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

На овај начин се онемогућава арбитражност приликом вршења прерасподеле рада, већ се од старешине захтева да то учини образложеним решењем.

АМАНДМАН XXIV

„Члан 160.

Члан 160. Став 2.

Тачка се брише, додаје се зарез и речи: који се може користити из једног или два дела.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

На овај начин се омогућава коришћење дневног одмора у једном или два дела. Штавише, у већини случајева, коришћење дневног одмора у два дела би било оптималније, а како би полицијски службеник паузом повратио висок ниво активности и психофизичке спремности за наставак обављања посла

АМАНДМАН XXV

„Члан 169.

Члан 169. (Право на синдикално, професионално и друго организовање и деловање)

Након става 1. додаје се став 2. Који гласи: „Министарство је дужно да запосленом који је члан синдиката на име синдикалне чланарине одбије износ од зараде на основу његове писане изјаве и да тај износ уплати на одговарајући рачун синдиката.“

Досадашњи ставови 2-4. постају ставови 3-5.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Усклађено са чланом 207. ставом 2. ПЗОП и са чланом 123. ставом 1. Закона о раду.

Такође, на овај начин се омогућава стварно уживање права на синдикално организовање, јер би у супротном, синдикално организовање било угрожено и у великој мери отежано.

АМАНДМАН XXVI

„Члан 170.“

Члан 170. став 2. тачка 4.

У тачки 4. тачка на крају реченице се брише и додају се речи: „у већем обиму, али не у трајању дужем од 24 сата од настанка такве непогоде или несреће.“

Члан 170. став 5. који гласи: „Руководилац организационе јединице, најкасније десет дана пре почетка штрајка одређује запослене који су дужни да раде за време штрајка ради обезбеђивања минимума процеса рада, који не може бити мањи од 60% запослених.“

се брише, а након става 4. додају се нови ставови од 5. до 7. који гласе:

„Минимум процеса рада, у смислу става 3. овог члана утврђује министар правилником.

При утврђивању минимума процеса рада у смислу става 5. овог члана министар је обавезан да узме у обзир мишљење, примедбе и предлоге синдиката.

Запослене који су дужни да раде за време штрајка ради обезбеђивања минимума процеса рада у смислу ставова 3. до 6. овог члана, по прибављеном мишљењу штрајкачког одбора, одређује руководилац организационе јединице најдоцније пет дана пре почетка штрајка.“

Досадашњи ставови од 5. до 10. постају ставови од 7. до 12. Члан 170. став 6. који гласи: „Уз одлуку о ступању у штрајк доставља се изјава организатора штрајка о начину обезбеђивања минимума процеса рада у складу са ставом 4. овог члана.“

се брише.

Члан 170. став 5.

Уместо речи „десет“ додаје се реч „три“, а уместо броја „30“ додаје се број „10“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Минимум процеса рада не треба одређивати према обавезном броју људи већ по обиму посла који се мора извршити.

Неприродно је и неправилно одређивати минимум процеса рада спрам броја извршилаца, већ спрам послова који не трпе одлагање. У великом броју организационих јединица нема 70% попуњености, а и где има 70% не ради ни када нема штрајка, када се одбију годишњи одмори, недељни, боловања и остала одсуства на послу је расход претежно 40% запослених а у неким ситуацијама тај проценат расхода је већи.

Уз то, не може се никоме ускратити право на штрајк, нити се може радник натерати да штрајкује. Право сваког радника је да сам одлучи да ли ће штрајковати или не. Руководилац не може наређивати ко ће бити у штрајку. Руководилац је представник послодавца у организационој јединици и када се послодавац буде одлучио да штрајкује тада и нека одређује који ће му радници штрајковати.

Усклађивање са одговарајућим одредбама Закона о штрајку.

АМАНДМАН XXVII

„Члан 172.

Члан 172. став 1.

У тачки 1. става 1. члана 172. након речи „чињенице“ додају се речи „осим става 1. тачака 4. и 5“

У тачки 2. става 1. члана 172. након речи „став 1.“ додају се речи „тачкама 1, 6. и 7.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Овај члан је тотално неуставан и крше се основна права запослених.

Члан 137. и 138. Овог нацрта закона говоре о разлозима због којих неко не може бити примљен на посао приликом запослења – БЕЗБЕДОНОСНЕ СМЕТЊЕ за обављање послова у Министарству, и на што се утврђује на основу безбедносних провера. Ово дословце значи да полицијски службеник губи посао ако се против њега покрене кривични поступак или се само саслуша као осумичени за кривично дело, а што је регулисано и у члану 138. Који каже да се у радни однос не може примити лице против кога се води кривични поступак. Тиме се крши претпоставка НЕВИНОСТИ, јер ће самим подизањем оптужнице полицајац изгубити посао јер у службу не може нико бити примљен ако је поступак против њега у току. Такође шта ако се докаже да је оптужница неоснована, да ли ће тај полицијски службеник почети поново да ради, шта ако је та оптужница неосновано поднета, ту се уништава и углед тог полицајца.

Ако је осуђен опоменом – губи посао, а такође и прекршај са елементима насиља.

Ово је већ једном брисано изменама и допунама закона о полицији стари члан 168. где су синдикати скупљали петицију да се тај члан брише и Народна скупштина када је доносила Измене и допуне Закона о Полицији је тај члан и брисала. И дан данас имамо колеге који су по тада важећем члану 168. изгубили посао и до сада се још нису вратили на посао иако су доказали своју невиност.

Зашто се морамо стално вртети у круг, доносити нешто што је лоше а што је већ једном под притиском јавности било укинато?

Ако се ово усвоји у предложеном облику полицајцима су везане руке и не могу да раде свој посао. Пример: полицајац у цивилу шета улицом са својом породицом. Нападне га криминалац кога је приводио. Полицајац се мора бранити и себе и породицу, долази до туче између њих двојице. Обавојица ће добити прекршајну пријаву за тучу и биће осуђени за тај прекршај. Полицајац ће изгубити посао јер је осуђен за прекршај са елементима насиља – туча. Ако желимо безбедност, ако желимо да полицајац буде стуб безбедности, како мислимо то да спроведемо ако он због страха од губитка посла не може да заштити ни себе ни своју породицу, како ће заштитити друге грађане?

С друге стране уколико се буде сматрало да је полицијски службеник учино прекршај који га чини недостојним за обављање послова у Министарству, то може бити разлог за вођење дисциплинског поступка и, у крајњем случају, изрицање мере престанка раданог односа. Наравно, ово тек када се утврди прецизно који су то прекршаји који би полицијског службеника чинили недостојним за обављање полицијског посла, односно других послова у Министарству.

АМАНДМАН XXVIII

„Члан 177.

Члан 177.

Након става 1. овог члана додаје се нови став 2. који гласи: „Министарство ће обезбеђивати новогодишње пакетиће деци запослених у Министарству до 7 година старости, на тај начин што ће висину неопорезиве дневнице за месец новембар текуће године у ванпривреди Републике Србије на крају календарске године уплатити на текући рачун запосленог на који прима плату.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Ако остала министарства (просвете, здравства, правде) могу за децу својих запослених обезбедити новогодишње пакетиће, не видимо разлог зашто би се наше министарство разликовало од других. Да ли су деца запослених у МУП-у деца грађана другог реда?

АМАНДМАН XXIX „Члан 186.

Члан 186. брисати у целости.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Да ли ми радимо по норми или учинку, потребно је прво прописати тај стандард који се помиње у члану да ли је то 5 или 10 пријава 15 легитимисаних и слично, а шта је са превентивном делатношћу коју полицајац свакодневно спроводи, да ли је за награђивање то што није на терену који он покрива било кривичних дела и прекршаја што грађани нису оштећени или је потребно да напише 20 кривичних пријава.

Такођебрисањем овог члана спречавасе злоупотреба да неко сам себе награди 10 пута у току 12 месеци, и да се запосленом неосновано умањује или увећава коефицијент плате зато што се на фудбалу посвађао или није посвађао са старешином.

АМАНДМАН XXIX „Члан 186.

Члан 186. брисати у целости.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Да ли ми радимо по норми или учинку, потребно је прво прописати тај стандард који се помиње у члану да ли је то 5 или 10 пријава 15 легитимисаних и слично, а шта је са превентивном делатношћу коју полицајац свакодневно спроводи, да ли је за награђивање то што није на терену који он покрива било кривичних дела и прекршаја што грађани нису оштећени или је потребно да напише 20 кривичних пријава.

Такођебрисањем овог члана спречавасе злоупотреба да неко сам себе награди 10 пута у току 12 месеци, и да се запосленом неосновано умањује или увећава коефицијент плате зато што се на фудбалу посвађао или није посвађао са старешином.

АМАНДМАН XXX

„Члан 188.

Члан 188.

Након тачке 3. става 1. овог члана додају се тачке 4, 5, 6. и 7. које гласе:

„4. за долазак и одлазак с рада;

5. привременог или трајног премештаја у друго место рада.

6. трошкове исхране (топли оброк) и

7. регрес.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Усклађено са чланом 118. Закона о раду. (загарантована права не могу се одузимати)

АМАНДМАН XXXI

„Члан 189.

Члан 189.

У ставу 1. Овог члана након речи „само на територији општине или града запослења.“ се бришу и уместо њих умећу речи: „цене превозне карте у јавном саобраћају, осим уколико запосленом није обезбеђен превоз.“

Ставови 2. и 3. овог члана се бришу у целости.

Досадашњи ставови 4. и 5. постају ставови 2. и 3.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Накнаду тзв. путних трошкова треба вршити искључиво у реалном износу, без ограничавања накнаде, било у смислу висине износа, било у смислу деонице пута за коју се врши надокнада.

Посебно је питање шта са оним запосленим који су принуђени да на посао долазе сопственим возилом, јер се ред вожење јавних превозника не може ускладити са радним временом запослених?

У све ово, предложени ставови нису у складу са релевантним одредбама Закона о раду.

И да ли МУП хоће и својим радницима одређује где ће да живе?! Јесу ли они под присмотром? Ако ће да се одређује где ће запослени живети, нека Министарство обезбеди трошкове становања.

Да ли онај који ради у Београду а живи у Крагујевцу нема право на путне трошкове од Крагујевца до Београда, већ само у Београду? Зашто се ствара толика дискриминација?

АМАНДМАН XXXII

„Члан 195.

Члан 195.

У ставу 2. овог члана након речи „закона“ додају се речи „и након доношења новог акта о унутрашњем уређењу, систематизацији и акта о процени ризика за радно место на које се распоређује“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Акт о процени ризика је обавезан, и сваки послодавац је дужан да га донесе за свако радно место а у члану 9. Став 2. Није прецизирано да се донесе и Акт о процени ризика.

Члан 80. Закона о раду: Запослени има право на безбедност и здравље на раду. Запослени је дужан да поштује прописе о безбедности и заштити живота и здравља на раду.

АМАНДМАН XXXIII

„Члан 207.

. Члан 207 (Тешке повреде радне дужности)

У ставу 1. овог члана, након тачке 29. додати још две тачке – 30. и 31, које гласе:

„30) Злостављање запосленог на раду од стране руководиоца и

31) Злоупотреба покретања дисциплинског поступка од стране руководиоца.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Овим се постиже заштита запосленог на раду и спречавање мобинга од стране старешина што је у складу са Европским конвенцијама на које се Србија обавезала.

Појам злостављања запосленог рекулисан је и забрањен Законом о раду члан 21.

Свако ко крши права запосленог у вези са радом чини тежу повреду радне дужности. У пракси се показало да се највећи мобинг над радником чини на тај начин што се подносе неосноване дисциплинске пријаве. На те поступке радник долази са адвокатом и бива ослобођен. Дисциплинске пријаве директно утичу и на само напредовање запосленог у служби. Такође трошкове тих поступака правни заступници наплаћују директно од послодавца а лице које је директно одговорно што је та дисциплинска пријава оборена не подлеже никаквој дговорности за насталу материјалну штету.

Пример: колеге који су добијали отказе по кратком поступку 98 и 99 године тужили су МУП и вратили се на посао, милионске оштете добили а нико никад није одговарао за несавесно пословање и давање тих отказа радницима.

АМАНДМАН XXXIV

„Члан 210.

Члан 210.

У ставу 2. Овог члана уместо речи „руководилац“ умеће се реч „министар“.

Члан 210.

Након става 8. овог члана додаје се нови став 9. који гласи:

„Овлашћени руководиоц организационе јединице који покрене дисциплински поступак дужан је да пре покретања дисциплинског поступка затражи мишљење представника репрезентативних синдиката.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предложено значи да руководилац који даје иницијативу за покретање дисциплинског поступка уједно и покреће дисциплински поступак или лице које он овласти, што значи: „Кадија те тужи, кадија ти суди!“

Смањује се могућност да руководилац погреши и неосновано покрене дисциплински поступак, а и постиже се транспарентност у раду.

Такође овом одредбом цео члан се усклађује и са чланом 209. и 239. Закона о раду. Функција синдиката се огледа у заштити права и интереса запослених. Такође је регулисано у члану 16. Став 1. Тачка 5. Закона о раду а је послодавац дужан да затражи мишљење синдиката у случају утврђеним законом.

АМАНДМАН XXXV

„Члан 217.

Након става 10. овог члана додаје се нови став 11. који гласи:

„Овлашћени руководилац организационе јединице који одлучује о привременом удаљењу дужан је да пре привременог удаљења запосленог затражи мишљење представника репрезентативних синдиката.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Смањује се могућност да руководилац погреши и неосновано покрене дисциплински поступак, а и постиже се транспарентност у раду.

Такође овом одредбом цео члан се усклађује и са чланом 209. и 239. Закона о раду. Функција синдиката се огледа у заштити права и интереса запослених. Такође је регулисано у члану 16. Став 1. Тачка 5. Закона о раду а је послодавац дужан да затражи мишљење синдиката у случају утврђеним законом.

АМАНДМАН XXXVI

„Члан 218.

Члан 218.

Након става 6. овог члана додаје се нови став 7. који гласи:

„Комисија коју именује министар утврђује штету, износ и околности под којима је штета проузрокована, од чега најмање трећину чланова морају чинити чланови репрезентативних синдиката и то бар по један члан сваког од репрезентативних синдиката.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Регулише се ко утврђује насталу штету. Смањује се могућност злоупотреба, омогућава се транспарентност, заштита права запослених и сврсисходност постојања синдиката. Подсећамо на законско одређење да је циљ постојања синдиката заступање, представљање, унапређење и заштита професионалних, економских, социјалних, културних и других појединачних и колективних интереса запослених.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Милан Петрић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3712		15

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

Речи: „Законик о кривичном поступку“ мењају се речима: „закон којим се уређује кривични поступак“ у одговарајућем роду и падежу у чл. 14, 18, 30, 52, 58, 59, 60, 62, 83, 97 и 233.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

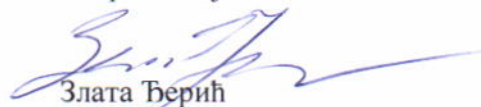
У члану 12. став 2. предлагач закона је приликом упућивања на други пропис већ употребио уопштени назив „законом којим се уређује кривични поступак“ за који сматрамо да је еластичнији и самим тим погоднији за будућу примену закона од упућивања на конкретан назив прописа који уређује одређену област, у овом случају Законик о кривичном поступку. Стога, ради конзистентности текста закона, а и већ увелико устаљене праксе у писању законских текстова у Републици Србији, амандманом предлагемо да се у целокупном тексту Предлога закона употребљава ова уопштена формулација уместо навођења конкретног назива.

Народни посланици

Мирослав Маркићевић

Дубравка Филиповски

Велимир Станојевић

Злата Ђерић

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3712/15		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 56. став 2. после речи: „односно живот, здравље или безбедност другог лица или“ речи: „отуђити, уништити или теже оштетити имовину установе“ мењају се речима: „уништава или теже оштећује имовину установе.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Предложеним амандманом врши се језичко логичка корекција текста Предлога закона. Такође, не видим како је могућа ситуација у којој лице које је услед менталних сметњи смештено у психијатријску установу може да на било који начин отуђује имовину те установе па се стога предлаже брисање термина „отуђити“ на овом месту.

Народни посланик

Велимир Станојевић

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-37/12		15

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

Члан 28. мења се и гласи:

„Ако је пријављено насиље, односно претња насиљем у породици, полицијски службеници дужни су да, у сарадњи са другим надлежним органима, одмах предузму потребне мере и радње у складу са законом, чијим вршењем се спречава односно зауставља насиље које за последицу може да има наношење телесних повреда или лишење живота.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Чињенице показују да је насиље у породици у Републици Србији и даље велики проблем за друштво у целини, проблем који нажалост поприма алармантне размере. Зато је изузетно добро што је посебним чланом закона наглашена хитност у поступању полиције у случајевима када је пријављено насиље у породици. Међутим, мишљења смо да овако формулисану одредбу треба допунити тако да се полиција обавезује да хитно реагује и у случају пријаве претње насиљем јер пракса нажалост показује да претња у великом броју случајева буде и остварена. Она жена која се већ одлучи на такав корак да се обрати полицији са пријавом да јој је партнер претио сигурно има више него озбиљне разлоге за то и сматрамо да ће се деловањем полиције по оваквим пријавама, макар у форми разговора са потенцијалним извршиоцем, значајно подићи ниво превенције против насиља у породици.

Народни посланици

Мирослав Маркићевић

Дубравка Филиповски

Велимир Станојевић

Влада Ђерић

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-37/2/15		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 30. став 4. после речи: „ближе се уређује подзаконским актом“ тачка на крају става брише се и додају се речи: „који доноси министар.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

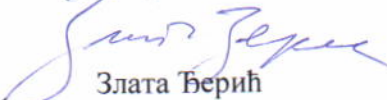
Сматрамо да је на овом месту у Предлогу закона очигледно пропуштено да се одреди ко доноси подзаконски акт којим се ближе уређује начин обављања полицијских послова. Предлажемо да по аналогији са бројним решењима у Предлогу закона министар унутрашњих послова буде овлашћен за доношење овог подзаконског акта.

Народни посланици

Мирослав Маркићевић

Дубравка Филиповски

Велимир Станојевић

Злата Ђерић

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Број
01	2-3712		15

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

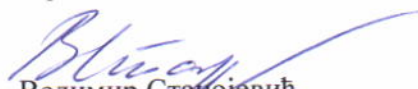
У члану 54. став 1. мења се и гласи:

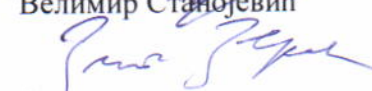
„Помоћ у спровођењу извршења Полиција пружа на основу писаног захтева овлашћеног субјекта из члана 53. став 1. овог закона, који се подноси месно надлежној организационој јединици Полиције, најмање пет радних дана пре дана одређеног за извршење.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Предлагањем упућујуће норме постиже се потпуни обухват свих субјеката који се потенцијално могу обратити полицији за помоћ приликом извршења њихових аката, што је свакако боље и целовитије решење од оног у тексту Предлога закона.

Народни посланици

Велимир Станојевић

Злата Ђерић

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	2-3712/15		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о полицији подносим

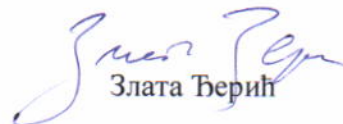
А М А Н Д М А Н

У члану 56. став 4. после речи: „дужна је да достави захтев“ тачка брише се и додају речи: „у писаној форми у року од 24 часа од упућивања позива.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Предложеним амандманом допуњује се одредба у предметном ставу Предлога закона тако што се прецизира форма у којој се захтев доставља као и временски рок у коме је здравствена установа обавезна да поступи и упути писани захтев полицији.

Народни посланик

Злата Ђерић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3712/15		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

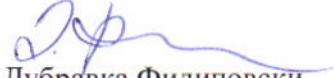
У члану 12. став 2. после речи: „не односи се на дужности Полиције утврђене“ речи:
„законом којим се уређује“ мењају се речима: „законима којима се уређују“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

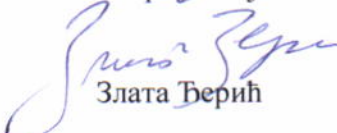
Кривични и прекршајни поступак у Републици Србији нису уређени на јединствени начин, односно истим законом. Наиме, кривични поступак је уређен Закоником о кривичном поступку а прекршајни поступак Законом о прекршајима. Стога амандманом предлажемо да се наведена формулација користи у множини јер у питању није један исти већ два различита закона.

Народни посланици

Мирослав Маркићевић

Дубравка Филиповски

Велимир Станојевић

Злата Берић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3712		15

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 25. тачка 2) мења се и гласи:

„2) израђује оперативну процену јавне безбедности у складу са актом из члана 24. тачка 1) овог закона;“

Тачка 3) мења се и гласи:

„3) доноси оперативни план полицијске управе у складу са актом из члана 24. тачка 2) овог закона;“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Предложеним амандманом врши се корекција упућујућих норми у складу са јединственим методолошким правилима за израду прописа везано за унутрашњу поделу члана.

Народни посланици

Мирослав Маркићевић

Дубравка Филиповски

Велимир Станојевић

Злата Ђерић

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3712		15

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 51. став 1. тачка 3) мења се и гласи:

„3) спроведе привремену заштиту грађана кроз организовање њиховог евакуисања са одређеног подручја или из одређеног објекта.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Предложеним амандманом врши се језичко логичка корекција текста Предлога закона и наглашава и прецизира улога коју полиција треба да има у појединим ситуацијама. У супротном могло би се закључити да у одређеним случајевима у којима грађани напуштају одређено подручје или објекат не постоји никаква организација и да се оваква активност одвија стихијски.

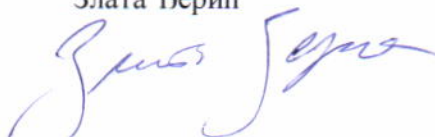
Народни посланици

Мирослав Маркићевић

Дубравка Филиповски

Велимир Станојевић

Злата Ђерић

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
09	2-3712/15		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 57. став 1. после речи: „Полицијски службеник може уз“ реч „добровољан“ брише се.

У ставу 2. после речи: „родитеља, стараоца или“ додаје се реч „пунолетне“.

У ставу 4. тачка 8) после речи: „лице које је навршило 14 година“ додаје се реч „живота“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Израз „добровољан“ у ставу 1. је сувишан, уосталом и у ставу 2. каже се „уз његов пристанак“ када се уређује поступање према малолетнику, а не „уз његов добровољан пристанак“. Такође, амандманом предлажемо да се у ставу 2. прецизира да сагласност и присуство за полиграфско испитивање малолетника може поред родитеља и стараоца да обезбеди искључиво пунолетна особа од поверења; наиме наведене претпоставке не може да обезбеди други малолетник па макар био особа од највећег могућег поверења малолетног лица које се полиграфски тестира. У ставу 4. тачка 8) допуњује се предложена формулација ради додатног прецизирања.

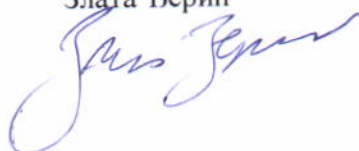
Народни посланици

Мирослав Маркићевић

Дубравка Филиповски

Велимир Станојевић

Злата Ђерић

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Бројности
01	2-3712		15

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 79. став 2. мења се и гласи:

„У позиву се мора навести назив, место и адреса организационе јединице Дирекције полиције, разлог позивања, место и време разговора, као и упозорење да лице може бити доведено ако се не одазове позиву, а уколико се ради о осумњиченом и да има право на браниоца.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Овим амандманом прецизира се садржај позива на разговор тако да овај члан Предлога закона представља језички и логички кохерентну целину. Такође, предлажемо да се у позиву на разговор лицу упозорењем стави у изглед да ће бити доведено на разговор у случају да се не одазове позиву на начин како се то од њега тражи.

Народни посланици

Мирослав Маркићевић

Дубравка Филиповски

Велимир Станојевић

Злата Терић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3	7/12/15	

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 92. став 3. мења се и гласи:

„Потврда из става 2. овог члана мора да садржи податке о привремено одузетом предмету, податке на основу којих је привремено одузети предмет могуће разликовати од других предмета, податке о лицу од кога је предмет одузет, као и податке о полицијском службенику (име и презиме, број службене значке) који је предмет привремено одузео.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

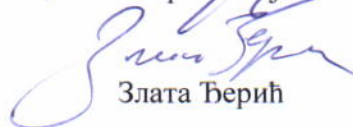
На основу искустава из досадашње праксе када је у питању привремено одузимање предмета од стране полицијских службеника, мишљења смо да се решењем предложеним у амандману боље штите права грађана од евентуалне злоупотребе на страни службених лица. Зато смо предвидели да потврда мора да садржи и основне податке за идентификацију полицијског службеника који је предмет привремено одузео.

Народни посланици

Мирослав Маркићевић

Дубравка Филиповски

Велимир Станојевић

Злата Ђерић

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	2-3712/15		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 96. став 3. после речи: „полицијски службеници“ реч „могу“ мења се речју
„ће.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Имајући у виду да се овде ради о ситуацијама где постоји потенцијални ризик по безбедност већег броја људи сматрамо да се полицијским службеницима не може остављати дискреционо право да процењују степен тог ризика и да у складу са тим доносе одлуку о пражњењу одређених објеката и спречавању приступа истим. Неопходно је да закон ово питање уреди на императиван начин како смо овим амандманом предложили. Дакле, надлежни полицијски службеници су обавезни да простор односно објекат испразне и спрече приступ неовлашћеним лицима док се потенцијална претња не отклони.

Народни посланици

Мирослав Маркићевић

Дубравка Филиповски

Велимир Станојевић

Злата Ђерић

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

952

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	2-3712	15	

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 100. став 3. мења се и гласи:

„Власник превозног средства и средства везе којим се послужи полицијски службеник има право на накнаду трошкова и евентуалне штете проузроковане њиховом употребом, у складу са правилником који прописује министар.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

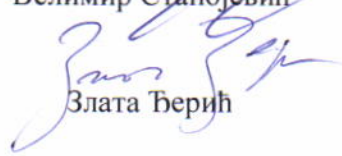
Сматрамо да формулација „чија висина не може бити нижа од тржишне“ у случају када су у питању трошкови и евентуална штета који настану употребом превозних средстава и средстава везе од стране полицијског службеника, није адекватна. Како законом по природи ствари није могуће предвидети начин одређивања трошкова, односно штете, аманднаом смо предложили да се ова материја уреди подзаконским актом, конкретно правилником који ће прописати министар унутрашњих послова.

Народни посланици

Мирослав Маркићевић

Дубравка Филиповски

Велимир Станојевић

Злата Ђерић

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

g⁵²

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.01.2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	При.
01	2-37/2/15	

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о полицији подносим

А М А Н Д М А Н

Назив изнад члана 184. и члан 184. мењају се и гласе:

„Утврђивање зараде

Бруто зарада запосленог у Министарству састоји се од основне зараде, додатака на зараду и пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање, у складу са законом.

Основна зарада запосленог у Министарству представља производ основице за обрачун и исплату зарада коју утврђује Влада и коефицијената основне зараде утврђених посебним актом Владе.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

„Плата“ је анахрон појам. Важећи закон о раду познаје искључиво термин „зарада“, на пример у члану 104. Закона о раду каже се да запослени има право на одговарајућу зараду која се утврђује у складу са законом, општим актом и уговором о раду. Стога амандманом предлажем промену назива изнад члана 184. закона. Такође, амандманом се врши тачно дефинисање шта је основна зарада запосленог у министарству а шта све чини његову бруто зараду.

Народни посланик

Дубравка Филиповски

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Лига социјалдемократа Војводине
18. јануар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

954

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3712		15

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о полицији** подносимо следећи амандман:

А М А Н Д М А Н

Након члана 22. Предлога закона о полицији додаје се назив члана и члан 22а који гласе:

"Полицијски секретаријат за Војводину

Члан 22а

Полицијски секретаријат за Војводину је организациона јединица у саставу Дирекције полиције образована за координацију рада полицијских управа и полицијских станица са подручја Аутономне Покрајине Војводине.

Седиште Полицијског секретаријата за Војводину је у Новом Саду.

Радам Полицијског секретаријата за Војводину руководи секретар кога, на предлог Владе Аутономне Покрајине Војводине, именује министар."

Образложење

Амандманом се предвиђа формирање унутрашње организационе јединице за координацију рада полицијских управа и полицијских станица на подручју АП Војводине, имајући у виду карактеристична својства тога подручја.

Војводина, свакако, представља подручје са особеним својствима у погледу делатности Полиције. Одржавање јавног реда и мира, сузбијање етнички мотивисаних инцидената, контрола државне границе са Хрватском, Мађарском и Румунијом, чине посебна својства Војводине, која и према одредбама Предлога закона дају могућност, односно основ, за образовање посебне унутрашње организационе јединице.

Посебност, такође, чини и специфичан рад Полиције у оквиру вишенационалних заједница Војводине, дуга традиција али и посебности развијања сарадње и партнерства Полиције са грађанима и другим субјектима заједнице у циљу што квалитетнијег обављања полицијских послова и решавања специфичних локалних безбедносних приоритета. У свим срединама у Србији, а у Војводини посебно, потребно је стално, али и на организован начин, истицати заједничке интересе и потребу стварања повољног безбедносног амбијента у вишенационалним заједницама, као предуслова изградње безбедног демократског друштва.

Образовањем Полицијског секретаријата за Војводину не нарушава се основни концепт Предлога закона, јер би и такав секретаријат био у саставу јединствене Дирекције полиције.

Сматрамо да је у интересу грађана Војводине, као и свих грађана Србије, да се образује Полицијски секретаријат за Војводину, који би, свакако, био у функцији јачања стабилне безбедносне ситуације како у Војводини, тако и у Републици Србији.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Ненад Чанак

Бојан Костреш

Олена Папуга

Нада Лaziћ

Борђе Стојшић

Дејан Чапо

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

18. јануар 2016. године

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

15/16

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3912	/15	

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне Скупштине подносимо исправку амандмана које смо поднели на **Предлог закона о полицији**, тако да амандмани са извршеном исправком гласе:

АМАНДМАН I

„Члан 6.

У члану 6. након става 3. додаје се нови члан 4. који гласи :

„Информације о стању и фази рада било ког предмета у МУП-У представљају информације од јавног значаја и морају се дати на захтев институција или грађана.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

У ставу 1. овог члана каже се: „рад Министарства је јаван.” Без допуне ставом 4. и овај став и цео члан 6. немају смисао јер се без додатка овог става ради о делимичној, субјективној, дозираној, непотпуној, неконкретној јавности у раду. Јавност у раду је једно од основних начела и достигнућа савременог света и она не сме бити флоскула поготово у овако осетљивим питањима. Прихватање амандмана показало би да Министарство није имало намеру да манипулише јавношћу у раду већ се радило о прецизности изреке. Прихватањем амандмана не може доћи до било какве штете јер ограничења су исказана у претходним ставовима овог члана. Без овог амандмана могуће је по некој информацији, пријави, поднеску, предмету не радити ништа целе године или више година и то се не би појавило ни у једном предвиђеном извештају. Годишњи извештај предвиђен овим чланом износи податке о оном што је Министарство урадило тј нема јавности за предмете који су из било ког разлога остали незавршени, делимично урађени и посебно по којима се из неког разлога није радило ништа. Давањем информације о стању неког предмета би се заинтересованима показало да предмет није у фиоци а код оних код кога се предмет налази би се системом упита и ургенције постигла већа ефикасност или избегла произвољност у раду.

АМАНДМАН II

„Члан 14.

Члан 14. мења се и гласи :

„ Поред права и дужности утврђених законом којим се уређује рад државне управе министар, у складу са одредбама овог закона, може да захтева посебне извештаје, у вези са радом Полиције и других организационих јединица Министарства, уз поштовање оперативне самосталности у обављању послова Полиције, нарочито када Полиција предузима мере и радње у складу са Закоником о кривичном поступку.

О случајевима из става 1. јавност мора бити информисана у годишњем извештају о раду Министарства.

Директор полиције и други руководиоци стратешког нивоа у Министарству дужни су да министру подносе шестомесечне и годишње извештаје о раду."

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Закон исправно даје Министру посебно право да захтева посебне извештаје о стању одређених предмета али је исто тако исправно у складу са прокламованим начелом јавности дати јавности право да зна који су то предмети за које је Министар тражио посебан извештај. Оваква јавност у раду би се постигла прихватањем амандмана који би постао став два овог члана док би досадашњи став 2 постао став 3. Наиме ако је због повећаног интересовања јавности или било ког другог разлога било оправдано дати Министру ово право као облик информисања или контроле рада за који одговара, мора постојати и механизам који све то ставља под контролу а најбоља контрола је контрола јавности. Јавност има право да зна који су то предмети за које се Министар интересовао и тражио посебан извештај јер би се томе који су то предмети знало и који је мотив тог интересовања. Познато је да поступање припадника МУП може бити другачије у случајевима када постоје оваква посебна интересовања за неке предмете и када се захтевају посебни извештаји. Ако би се о свим таквим предметима известило у предвиђеном годишњем извештају отклониле би се сумње јавности и припадника МУП да се такви посебни извештаји траже у циљу контролисања предмета и поступања. Сигурно је да предлагач није имао супротну намеру и да ће зато радо прихватити овај амандман а који би и кореспондирао са начелом да ономе коме са дају посебна права припадају и посебне одговорности.

АМАНДМАН III

„Члан 18.

Члан 18. став 1. мења се и гласи : „ Искључиво полиција у предистражном и истражном поступку примењује полицијска овлашћења утврђена Закоником о кривичном поступку и поступа по налогу и захтевима јавног тужиоца и суда."

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Немогуће би било да се не ради само о језичкој непрецизности у постојећем ставу 1 .јер садашња изрека омогућава и поступања по неким другим и нечијим другим налозима и захтевима. Наравно да би предлагач морао да зна да је поступање у духу садашњег кривичноправног система једино поступање искључиво по налогу и захтеву јавног тужиоца. Предложени амандман отклања могућност различитих поступања припадника МУП у једној врсти вакума до увођења јавног тужиоца у поступање. Неприхватање амандмана показало би жељу предлагача да се остави простор за различите злоупотребе или произвољности у поступању мимо налог и захтева јавног тужиоца а то сигурно није намера предлагача.

АМАНДМАН IV

„Члан 23.

У члану 23. Став 6. мења се и гласи : „ Изузетно од ст. 4 и 5. овог члана, Специјална антитерористичка јединица, Хеликоптерска јединица и Жандармерија приликом ангажовања које обухвата употребу једног или више одреда, ангажују се одлуком руководиоца одговарајуће организационе јединице уз претходно прибављено одобрење директора полиције и претходно прибављену сагласност министра.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

У максималном капацитету 1 и 2 одреда значи да може да се ангажује скоро 1000 људи,тј.око 400 људи по одреду.

АМАНДМАН V

„Члан 24.

У ставу 1. Тачка 3.мења се и гласи :

„ 3) учествује и одлучују у изради кадровског плана, као и у утврђивању програма стручних обука и усавршавања у сарадњи са организационом јединицом надлежном за управљање људским ресурсима.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Овим се ограничава мешање осталих ван полиције у њен рад.

АМАНДМАН VI

„Члан 29.

Члан 29. брише се у целости.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Ситуације о којима се овде ради већ су предвиђене овим и другим законима па је постојање оваквог члана бесмислено а оставља могућност произвољности и злоупотреба. Сав рад МУП мора бити у оквирима редовних овлашћења и редовних ситуација јер су сви други случајеви су већ предвиђени и законски регулисани (ванредна стања, ванредне ситуације, елементарне непогоде итд). Посебно је питање да се то ради на основу индиција које су неприхватљиве у правој пракси већ 16 векова. Полиција је и по садашњем закону и овом предлогу и без овог члана потпуно спремна да у оквиру постојећих решења адекватно реагује и спречи угрожавање јавне безбедности већег обима или стање повећаног ризика како се то у овом члану назива. Овакв члан омогућава МУПУ увођење незаконитог ванредног стања и ванредна поступања на произвољан и вероватно неуставан начин. У случају неприхватања овог амандмана вероватно би се Закон нашао на мети оцене уставности што није добро за почетак примене једног овако важног закона.

АМАНДМАН VII

„Члан 33.

Члан 33. мења се и гласи :

„ При обављању полицијских послова, Полиција се придржава утврђених и достигнутих стандарда полицијског поступања, узимајући у обзир међународно опште прихваћене стандарде поступања који се односе на:

- 1) остваривање људских и мањинских права и слобода;
- 2) дужност служења грађанима и заједници;
- 3) одговарање на потребе и очекивања грађана;
- 4) поштовање законитости и сузбијање незаконитости;
- 5) недискриминацију при извршавању полицијских задатака;
- 6) ограниченост и уздржаност у употреби средстава принуде;
- 7) забрану мучења и примене нечовечних и понижавајућих поступака;
- 8) пружање помоћи настрадалим лицима;
- 9) придржавање професионалног понашања и интегритета;
- 10) обавезу заштите тајних података;
- 11) обавезу одбијања незаконитих наређења и отпор корупцији.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Исправан је став предлагача да се Полиција при обављању полицијских послова придржава разних врста стандарда али су у складу са тим највиши и стандард и начела и објекат заштите људска и мањинска права. Зато овај стандард мора бити и први наведен као тачка 1 а не као тачка 4 (тачке би се замениле међусобно) али и као што се у амандману наводи реч остварење се мора заменити речју заштита јер је циљ постизање стандарда да су заштићена људска и мањинска права. О њиховим остварењима баве се друге индитуције док Полиција мора да води рачуна да их не оштети тј да она буду заштићена и да то буде први стандард и прва мисао у обављању полицијских послова. Прихватањем овог амандмана предлагач би показао да му је главни циљ доношења овог закона стварање правне државе у којој би грађани били сигурни јер би њихова права била заштићена.

АМАНДМАН VIII

„Члан 34.

Члан 34. брише се у целости.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Као и код члана 29 немогуће је амандманом побољшати члан коме није место у оваквом закону. Овај Закон треба да постигне највише стандарде и достигне највише нивое у регулисању ове материје као и да буде на нивоу других европских земаља и самим тим реликти неких других времена или техничка материја у раду Полиције немају места у овом закону. Озаконење полицијско обавештајног модела у пракси омогућава поступање на основу обавештајних података или како се то овде каже криминалистичко обавештајне информације што је потпуно неприхватљиво. Чак се каже да је таква информација основ за доношење одлуке о обављању полицијских послова. Полицијско обавештајни модел је познат и примењив али је његово место у подзаконским актима кад је његов циљ уређење и побољшање ефикасности рада полиције. Увођење овог модела у закон омогућава поступања мимо уређеног правног система посебно у кривично правној материји. Такође омогућава покривање сваког поступања Полиције одлукама донетим на основу оваквих информација невалидираних од стране надлежних институција. Полицијско обавештајни модел треба да буде основ оперативног рада полиције поготово у борби против тероризма, организованог криминала и најтежих кривичних дела али предложени члан је директна злоупотреба тог одличног модела за покривање незаконитих или неисправних поступања.

АМАНДМАН IX

„Члан 39.

Члан 39. брише се у целости.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Члан 39 је сасвим исправан и без овог члана који само збуњује и компликује ситуацију а која треба бити решена подзаконским актима. У ставу 3 већ је наведено који полицијски службеникпослове обавља у грађанском оделу. Изреком да полицијски службеник има право на грађанско одело став 4 понавља став 3 а бесмислен је јер сваки грађанин има право на грађанско одело.Ако је жеља била да се наведе право да то одело добије од Полиције онда то овим ставом није постигнуто и потпуно је другачије формулисано него код униформи. У сваком случају ово је материја подзаконских аката.

АМАНДМАН X

„Члан 41.

У члану 41. Став 1. мења се и гласи :

„Полицијски службеник дужан је да непосредном руководиоцу,искључиво у писаном облику доставља сазнања до којих је дошао обављањем полицијских послова, применом полицијских мера и радњи, полицијских овлашћења или на други начин о чему се води евиденција.“

У члану 41. Став 2. мења се и гласи : „Полицијски службеник дужан је да изврши сва наређења непосредно надређеног полицијског службеника издата ради обављања полицијских послова, осим оних којима се наређује извршење радње која представља кривично дело.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предложени амандман је у циљу побољшања става 1 овог члана и разјашњава да се „сазнања“ могу давати искључиво у писаном облику уз евидентирање оваквих писаних информација о „сазнањима“ чиме се избегавају могућности усмених извештавања, рекла-казала информација као и контрола рада припадника Полиције од стране надређених као и контрола рада

Полиције од стране унутрашње контроле других надлежних органа и јавности. Само и искључиво писмено извештавање уз вођене прописаних евиденција омогућава и пуну примену полицијско обавештајног модела који треба да буде један од основних метода рада Полиције у наредном периоду.

амандман има за циљ побољшање и разјашњење става 2 овог члана јер реч „непосредно“ конкретизује на ког се тачно надређеног полицијског службеника мислило у предлогу. У Полицији је потпуно прихваћена терминологија „надређени“ за све више и надређене као и „непосредно надређени“ за конкретног полицијског службеника који је у хијархији руководиоца поступајућем службенику а без овог разјашњења у пракси су могуће различите ситуације супротне начелу једностарешинства и субординације који су прокламовани овим предлогом закона.

АМАНДМАН XI

„Члан 46.

Члан 46. Брише се у целости.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Став 1 овог члана је сасвим довољан и познато је да се овај став прецизира и регулише подзаконским актима. Став 2 којим се између осталог наводи и да Министар прописује лични изглед полицијског службеника је непотребан и без довођења до апсурда (ако министар пропише да сви припадници имају плаве очи и дугу плаву косу итд).

АМАНДМАН XII

„Члан 50.

Члан 50 брише се у целости.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Овим чланом се под појмом полицијско опажање и опсервирање на мала врата уводи могућност неуставног или незаконитог у овај предлог закона. Овакво поступање пре и без одобрења надлежног државног органа задире у основна људска права која су заштићена Уставом и законима. Чак је и сам члан контрадикторан јер у ставу три каже да се овако добијени подаци не могу користити у поступку а у ставу 1 који тражи основ за овакву примену каже се да се то ради у свху прикупљања података за подношење предлога надлежном органу а и тај предлог је део поступка. Иначе је приметна тенденција у овом предлогу да се остане што дуже у простору кад радом Полиције руководе надлежни органи што је основ злоупотреба произвољности у раду а посебно што са таква поступања увек на штету грађана и њихових права. Не може бити оваквих поступања без одобрења и одлуке надлежних државних органа.

АМАНДМАН XIII

„Члан 52.

У члану 52. став 2. Мења се и гласи : „ Кад постоји опасност да приликом јавног окупљања дође до угрожавања живота и здравља људи или имовине, полицијски службеник овлашћен је да врши снимање или фотографисање јавног скупа, овако прикупљени снимци не могу се користити у друге сврхе.”

У члану 52. став 3. мења се и гласи: „ Ради примене полицијских овлашћења, откривања прекршаја и кривичних дела, као и контроле и анализе обављања полицијских послова, Полиција може вршити снимање полицијских службеника. Ови снимци могу се користити само у дисциплинском, прекршајном или кривичном поступку. ”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

У овом члану се оправдано даје Полицији право снимања јавних места у предвиђеним ситуацијама те се амандманом овај став само побољшава и разјашњава да се добијени снимци не могу у друге сврхе користити. Наиме оваква снимања стицајем околности увек обухвате велики број људи у најразличитијим ситуацијама од којих многе немају никакве везе са основом снимања. Често су на снимцима приватни детаљи живота грађана као и многих јавних личности те би свако цурење или коришћење ових снимака у било које друге сврхе осим оних за које је то овде предвиђено требало спречити и овим амандманом.

Амандманом на став 3. Спречавамо кршење људских права на начин који је био изражен у претходних 15 година. Наиме снимање које су уводи и примењује ради контроле и надзора над поступањем полиције користи се емитовањем тих снимака у медијима иако је такво коришћење и давање ових снимака од стране било кога из МУП-а незаконито. Јединице за хапшење, интервентне, посебне и специјалне јединице опремљене су и користе приликом својих поступања камере и анимају своје акције да би отклонили сумњу у прекорачење овлашћења ако до таквог поступка дође на било ком нивоу значи у сврху заштите и себе и грађана а у пракси се емитовањем таквих снимака наноси штета и полицајцима и грађанима. Само прихватање овог амандмана ће показати да иза цурења ових снимака у јавност не стоје предлагачи Закона као и да су против овакве злоупотребе тих снимака у будућности.

АМАНДМАН XIV

„Члан 53.

У члану 53. Став 1. Мења се и гласи :

„Ако се при извршењу акта државног органа или правног лица са јавним овлашћењима, односно овлашћеног правног или физичког лица у поступку вансудског намирења (у даљем тексту: намирења) основано очекује отпор, Полиција ће тим органима и лицима на њихов писани захтев, обавезно пружити помоћ ради омогућавања безбедног спровођења извршења. ”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предложени амандман отклања могућност произвољности у одлучивању када да се пружи помоћ из овог члана већ се помоћ пружа обавезно у свим једнаким правним ситуацијама.

АМАНДМАН XV

„Члан 54.

Члан 54. Брише се у потпуности.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предложени амандман је у складу са амандманом на став 1 јер се брисањем овог става искључује арбитрарност у одлучивању када пружити помоћ (асистенцију како се популарно говорило) јер одлучивање о томе начелника полицијске управе омогућило би да се у једнаким правним ситуацијама не поступа једнако на основу процене или интереса. Зато треба обрисати став 4 које то прво одлучивања даје начелнику ПУ.

АМАНДМАН XVI

„Члан 57.

У члану 57. додаје се нови став 6. који гласи :
„Подаци о полиграфском испитивању не могу бити изношени у јавност.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Члан 54 регулише употребу полиграфа као једне од законитих полицијских радњи што је и легитимно и исправно јер правилна стручна употреба полиграфа може бити драгоцену за успешан рад Полиције посебно у расветљавању најтежих кривичних дела. Међутим ради се о врло специфичној полицијској радњи која се баш ради специфичности везаних за личност испитаника примењује само уз сагласност испитаника и не може се користити у поступку. Исправан циљ оправдане употребе полиграфа као и два наведена оправдана и општеприхваћена ограничења указују да се и законита употреба полиграфа не сме користити на начин који штети сврси због које се користи или грађанину који је подвргнут или упиту или самом тестирању. А свако изношење оваквих информација свакако штети и сврси за коју се користи а представља и кршење људских права чак и из домена здравља јер се пре свега ради о медицинској методи тј методи заснованој на биолошким, психофизичким основама. Постоје многи примери успешне примене полиграфа али не постоји ни један позитиван упоредан пример да се информације о полиграфисању на овакав начин износе у јавност нити је то Полицији оправдано. А треба замислити и контра ситуације да пре поступка извршиоци кривичних дела за које постоје материјални докази траже објављивање полиграфских испитивања на којима су „прошли“ а у пракси постоје значајни такви случајеви.

АМАНДМАН XVII

„Члан 58.

У члан 58. додаје се нови став 3. који гласи :
„ СВАКО САЗНАЊЕ О ИЗВРШЕНОМ КРИВИЧНОМ ДЕЛУ ИЛИ ПРЕКРШАЈУ ПОЛИЦИЈСКИ СЛУЖБЕНИК ОДМАХ ДОСТАВЉА НАДЛЕЖНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ ОДНОСНО ЈЕДИНИЦИ ПОЛИЦИЈЕ ЗА ПОСЛОВЕ ПРЕКРШАЈА.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Прва два става члана предвиђају поступање полицијских службеника када грађани поднесу обавештење у форми кривичне пријаве и исправно регулишу да се такве пријаве одмах прослеђују надлежним органима. Међутим грађани у пракси многа обавештења истог садржаја а без форме кривичне пријаве а за могућа кривична дела која се гоне по службеној дужности или прекршаје дају полицијским службеницима за шта овде није предвиђена иста процедура. Као и неким ранијим амандманима циљ је избегавање постојања вакуума који омогућава непоступање или произвољно поступање у том вакуму док са предметом нису упознати надлежни државни органи у овом случају јавни тужилац и орган за прекршаје.

АМАНДМАН XVIII

„Члан 59.

У члану 59. став 1. Мења се и гласи : „ Полиција, одмах по сазнању, спроводи мере трагања за лицима и предметима, ако се не одазивају позиву.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

предложени амандман поднет је у циљу прецизирања како самог расписивања потраге тако и укупном приступу доступности лица у кривичном поступку. Наиме треба избећи свако ванредно поступање а потрага је једно од таквих према последицама које носи са собом у случајевима када се лице уредно одазива редовном позивању од стране Полиције као и

других надлежних државних органа. Потпуно је неосновано и противно било ком професионалном или људскоправном стандарду расписивати потрагу или хапсити уз употребу специјалних метода и јединица као и употребу силе лица која се уредно одазивају позиву и поготово за дела за која је јасно да нема ризика ни бекства ни пружања отпора ни било које штетне последице. Посебно што су таква поступања и основ за повреду стана и других просторија грађана што је такође предмет Уставне заштите.

АМАНДМАН XIX

„Члан 83.

У члану 83. став 1. Тачка 3. Брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

као и код амандмана на члан 59 циљ је избећи непотребна и неоснована поступања са елементима принуде а довођење без писаног налога је баш такво поступање и опет иако је некад оправдано и потребно уводи на мала врата поступања мимо налога надлежних државних органа. И ако је овакво довођење оправдано у осталим ситуацијама довођење да би се лице задржало а омогућава ситуације које су раније образложене. Наиме и лица која треба на основу закона задржати могу се редовно позвати и одазвати позиву и најчешће се то у пракси и догађа. Задржавања у кривичном поступку су увек последица претходно обављених радњи међу којима је и прибављање обавештења и да ако се лице одазвало позиву за прикупљање обавештења било као грађанин или као осумњичени потпуно је непотребно и незаконито доводити такво лице у сврху задржавања а постоје многи случајеви у претходној пракси када је тако урађено.

АМАНДМАН XX

„Члан 142.

У члану 142. Став 10. Брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

увођење полиграфисања као обавезног ради пријема на одређена радна места је неприхватљиво јер осим довођења у неравноправан положај припадника Полиције представља и супротност ранијим члановима овог предлога који предвиђају неколико ограничења над којим лицима се не може извршити полиграфисање (члан 57 став 4 тачке од 1 до 7) те би применом овог става било онемогућено нпр трудницама да конкуришу на оваква радна места што је апсурд. Постоје у свету случајеви сличне употребе полиграфа али те ситуације нису адекватне да би биле примењене на овакав начин у овом Закону (нпр на питање да ли сте учинили неко кривично дело свако лице које је деведестих живело у Србији не би могло да исправно одговори ако је само једном заменило девизе на улици или на питање да ли познајете неког криминалца итд). Постоји довољно механизма у садашњој процедури који спречавају пријем или постављења лица неадекватних таквим радним местима тако да је овај механизам и немогућ и непотребан и незаконит те је брисање овог става једино исправно решење.

АМАНДМАН XXI

„Члан 141.

Након става 9. додаје се став 10. Који гласи: „Други и трећи ниво безбедносне провере врши Сектор унутрашње контроле.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Сасвим је логично да безбедносне провере другог и трећег нивоа не врше полицијски службеници опште надлежности, јер би постојала могућност притиска на њих од стране руководиоца, већ то треба да чини независна и стручна служба као што је Сектор унутрашње контроле.

АМАНДМАН XXII

„Члан 150.

Члан 150. став 3. који гласи: „Руководилац из става 1. овог члана разрешава се уколико не остварује резултате рада у оквиру компетенција радног места.“

се брише, а досадашњи ставови 4. и 5. постају ставови 3. и 4.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Који су то резултати вишег руководиоца, проценат разрешења кривичних дела у његовој јединици или одређени број дисциплинских пријава које треба да поднесе против полицајаца, колико је то месечно 1,5,10?

АМАНДМАН XXIII

„Члан 151.

Члан 151. став 3. који гласи: „Руководиоца из става 1. овог члана решењем разрешава директор полиције по предлогу непосредно вишег руководиоца, уколико не оствари резултате рада у оквиру компетенција радног места“

се брише.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Шта су резултати рада јели резултат рада репресија или превентива, како то измерити, не копамо канал па је резултат рада три метра ископана...

АМАНДМАН XXIV

„Члан 154.

Члан 154. став 2.

Речи „седам сати“ мењају се речима „пет дана“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Ова одредба се усклађује са чланом 56. Закона о раду којим је предвиђено:

„Послодавац је дужан да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена најмање пет дана унапред, осим у случају увођења прековременог рада.

Изузетно послодавац може да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена у краћем року од пет дана, али не краћем од 48 часова унапред у случају потребе посла услед наступања непредвиђених околности.“

Уз то, предложеном одредбом где се обавештавање полицијског службеника о распореду и промени распореда може вршити седам сати пре промене распореда радног времена, омогућава руководиоцу да на законит начин мобингује полицијске службенике и да кажњава непослушне, а, с друге стране, руководиоцима се омогућава да се превише не ангажују у планирању послова и задатака, тј. да буду лењи, јер увек у веома кратком року (од седам сати) могу обезбедити присуство броја полицијских службеника.

АМАНДМАН XXV

„Члан 158.

Члан 158. став 1.

Након речи „руководилац“ додаје се реч „образложеним решењем“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

На овај начин се онемогућава арбитражност приликом вршења прерасподеле рада, већ се од старешине захтева да то учини образложеним решењем.

АМАНДМАН XXVI

„Члан 160.

Члан 160. Став 2.

Тачка се брише, додаје се зарез и речи: који се може користити из једног или два дела.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

На овај начин се омогућава коришћење дневног одмора у једном или два дела. Штавише, у већини случајева, коришћење дневног одмора у два дела би било оптималније, а како би полицијски службеник паузом повратио висок ниво активности и психофизичке спремности за наставак обављања посла

АМАНДМАН XXVII

„Члан 169.

Члан 169. (Право на синдикално, професионално и друго организовање и деловање)

Након става 1. додаје се став 2. Који гласи: „Министарство је дужно да запосленом који је члан синдиката на име синдикалне чланарине одбије износ од зараде на основу његове писане изјаве и да тај износ уплати на одговарајући рачун синдиката.“

Досадашњи ставови 2-4. постају ставови 3-5.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Усклађено са чланом 207. ставом 2. ПЗОП и са чланом 123. ставом 1. Закона о раду.

Такође, на овај начин се омогућава стварно уживање права на синдикално организовање, јер би у супротном, синдикално организовање било угрожено и у великој мери отежано.

АМАНДМАН XXVIII

„Члан 170.

Члан 170. став 2. тачка 4.

У тачки 4. тачка на крају реченице се брише и додају се речи: „у већем обиму, али не у трајању дужем од 24 сата од настанка такве непогоде или несреће.“

Члан 170. став 5. који гласи: „Руководилац организационе јединице, најкасније десет дана пре почетка штрајка одређује запослене који су дужни да раде за време штрајка ради обезбеђивања минимума процеса рада, који не може бити мањи од 60% запослених.“

се брише, а након става 4. додају се нови ставови од 5. до 7. који гласе:

„Минимум процеса рада, у смислу става 3. овог члана утврђује министар правилником.

При утврђивању минимума процеса рада у смислу става 5. овог члана министар је обавезан да узме у обзир мишљење, примедбе и предлоге синдиката.

Запослене који су дужни да раде за време штрајка ради обезбеђивања минимума процеса рада у смислу ставова 3. до 6. овог члана, по прибављеном мишљењу штрајкачког одбора, одређује руководиоца организационе јединице најдоцније пет дана пре почетка штрајка.“

Досадашњи ставови од 5. до 10. постају ставови од 7. до 12. Члан 170. став 6. који гласи: „Уз одлуку о ступању у штрајк доставља се изјава организатора штрајка о начину обезбеђивања минимума процеса рада у складу са ставом 4. овог члана.“

се брише.

Члан 170. став 5.

Уместо речи „десет“ додаје се реч „три“, а уместо броја „30“ додаје се број „10“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Минимум процеса рада не треба одређивати према обавезном броју људи већ по обиму посла који се мора извршити.

Неприродно је и неправилно одређивати минимум процеса рада спрам броја извршилаца, већ спрам послова који не трпе одлагање. У великом броју организационих јединица нема 70% попуњености, а и где има 70% не ради ни када нема штрајка, када се одбију годишњи одмори, недељни, боловања и остала одсуства на послу је расход претежно 40% запослених а у неким ситуацијама тај проценат расхода је већи.

Уз то, не може се никоме ускратити право на штрајк, нити се може радник натерати да штрајкује. Право сваког радника је да сам одлучи да ли ће штрајковати или не. Руководилац не може наређивати ко ће бити у штрајку. Руководилац је представник послодавца у организационој јединици и када се послодавац буде одлучио да штрајкује тада и нека одређује који ће му радници штрајковати.

Усклађивање са одговарајућим одредбама Закона о штрајку.

АМАНДМАН XXIX

„Члан 172.

Члан 172. став 1.

У тачки 1. става 1. члана 172. након речи „чињенице“ додају се речи „осим става 1. тачака 4. и 5“

У тачки 2. става 1. члана 172. након речи „став 1.“ додају се речи „тачкама 1, 6. и 7.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Овај члан је тотално неуставан и крше се основна права запослених.

Члан 137. и 138. Овог нацрта закона говоре о разлозима због којих неко не може бити примљен на посао приликом запослења – БЕЗБЕДНОСНЕ СМЕТЊЕ за обављање послова у Министарству, и на што се утврђује на основу безбедносних провера. Ово дословце значи да полицијски службеник губи посао ако се против њега покрене кривични поступак или се само саслуша као осумичени за кривично дело, а што је регулисано и у члану 138. Који каже да се у радни однос не може примити лице против кога се води кривични поступак. Тиме се крши претпоставка НЕВИНОСТИ, јер ће самим подизањем оптужнице полицајац изгубити посао јер у службу не може нико бити примљен ако је поступак против њега у току. Такође шта ако се докаже да је оптужница неоснована, да ли ће тај полицијски службеник почети поново да ради, шта ако је та оптужница неосновано поднета, ту се уништава и углед тог полицајаца.

Ако је осуђен опоменом – губи посао, а такође и прекршај са елементима насиља.

Ово је већ једном брисано изменама и допунама закона о полицији стари члан 168. где су синдикати скупљали петицију да се тај члан брише и Народна скупштина када је доносила Измене и допуне Закона о Полицији је тај члан и брисала. И дан данас имамо колеге који су по тада важећем члану 168. изгубили посао и до сада се још нису вратили на посао иако су доказали своју невиност.

Зашто се морамо стално вртети у круг, доносити нешто што је лоше а што је већ једном под притиском јавности било укинута?

Ако се ово усвоји у предложеном облику полицајцима су везане руке и не могу да раде свој посао. Пример: полицајац у цивилу шета улицом са својом породицом. Нападне га криминалац кога је приводио. Полицајац се мора бранити и себе и породицу, долази до туче између њих двојице. Обавојица ће добити прекршајну пријаву за тучу и биће осуђени за тај прекршај. Полицајац ће изгубити посао јер је осуђен за прекршај са елементима насиља – туча. Ако желимо безбедност, ако желимо да полицајац буде стуб безбедности, како мислимо то да спроведемо ако он због страха од губитка посла не може да заштити ни себе ни своју породицу, како ће заштитити друге грађане?

С друге стране уколико се буде сматрало да је полицијски службеник учини прекршај који га чини недостојним за обављање послова у Министарству, то може бити разлог за вођење дисциплинског поступка и, у крајњем случају, изрицање мере престанка раданог односа. Наравно, ово тек када се утврди прецизно који су то прекршаји који би полицијског службеника чинили недостојним за обављање полицијског посла, односно других послова у Министарству.

АМАНДМАН XXX

„Члан 177.

Члан 177.

Након става 1. овог члана додаје се нови став 2. који гласи: „Министарство ће обезбеђивати новогодишње пакетиће деци запослених у Министарству до 7 година старости, на тај начин што ће висину неопорезиве дневнице за месец новембар текуће године у ванпривреди Републике Србије на крају календарске године уплатити на текући рачун запосленог на који прима плату.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Ако остала министарства (просвете, здравства, правде) могу за децу својих запослених обезбедити новогодишње пакетиће, не видимо разлог зашто би се наше министарство разликовало од других. Да ли су деца запослених у МУП-у деца грађана другог реда?

АМАНДМАН XXXI „Члан 186.

Члан 186. брисати у целости.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Да ли ми радимо по норми или учинку, потребно је прво прописати тај стандард који се помиње у члану да ли је то 5 или 10 пријава 15 легитимисаних и слично, а шта је са превентивном делатношћу коју полицајац свакодневно спроводи, да ли је за награђивање то што није на терену који он покрива било кривичних дела и прекршаја што грађани нису оштећени или је потребно да напише 20 кривичних пријава.

Такође брисањем овог члана спречавасе злоупотреба да неко сам себе награди 10 пута у току 12 месеци, и да се запосленом неосновано умањује или увећава коефицијент плате зато што се на фудбалу посвађао или није посвађао са старешином.

АМАНДМАН XXXII „Члан 188.

Члан 188.

Након тачке 3. става 1. овог члана додају се тачке 4, 5, 6. и 7. које гласе:

„4. за долазак и одлазак с рада;

5. привременог или трајног премештаја у друго место рада.

6. трошкове исхране (топли оброк) и

7. регрес.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Усклађено са чланом 118. Закона о раду. (загарантована права не могу се одузимати)

АМАНДМАН XXXIII „Члан 189.

Члан 189.

У ставу 1. Овог члана након речи „само на територији општине или града запослења.“ се бришу и уместо њих умећу речи: „цене превозне карте у јавном саобраћају, осим уколико запосленом није обезбеђен превоз.“

Ставови 2. и 3. овог члана се бришу у целости.

Досадашњи ставови 4. и 5. постају ставови 2. и 3.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Накнаду тзв. путних трошкова треба вршити искључиво у реалном износу, без ограничавања накнаде, било у смислу висине износа, било у смислу деонице пута за коју се врши надокнада.

Посебно је питање шта са оним запосленим који су принуђени да на посао долазе сопственим возилом, јер се ред вожење јавних превозника не може ускладити са радним временом запослених?

У све ово, предложени ставови нису у складу са релевантним одредбама Закона о раду.

И да ли МУП хоће и својим радницима одређује где ће да живе?! Јесу ли они под присмотром? Ако ће да се одређује где ће запослени живети, нека Министарство обезбеди трошкове становања.

Да ли онај који ради у Београду а живи у Крагујевцу нема право на путне трошкове од Крагујевца до Београда, већ само у Београду? Зашто се ствара толика дискриминација?

АМАНДМАН XXXIV

„Члан 195.

Члан 195.

У ставу 2. овог члана након речи „закон“ додају се речи „и након доношења новог акта о унутрашњем уређењу, систематизацији и акта о процени ризика за радно место на које се распоређује“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Акт о процени ризика је обавезан, и сваки послодавац је дужан да га донесе за свако радно место а у члану 9. Став 2. Није прецизирано да се донесе и Акт о процени ризика.

Члан 80. Закона о раду: Запослени има право на безбедност и здравље на раду. Запослени је дужан да поштује прописе о безбедности и заштити живота и здравља на раду.

АМАНДМАН XXXV

„Члан 207.

. Члан 207 (Тешке повреде радне дужности)

У ставу 1. овог члана, након тачке 29. додати још две тачке – 30. и 31, које гласе:

„30) Злостављање запосленог на раду од стране руководиоца и

31) Злоупотреба покретања дисциплинског поступка од стране руководиоца.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Овим се постиже заштита запосленог на раду и спречавање мобинга од стране старешина што је у складу са Европским конвенцијама на које се Србија обавезала.

Појам злостављања запосленог рекулисан је и забрањен Законом о раду члан 21.

Свако ко крши права запосленог у вези са радом чини тежу повреду радне дужности. У пракси се показало да се највећи мобинг над радником чини на тај начин што се подносе неосноване дисциплинске пријаве. На те поступке радник долази са адвокатом и бива ослобођен. Дисциплинске пријаве директно утичу и на само напредовање запосленог у служби. Такође трошкове тих поступака правни заступници наплаћују директно од послодавца а лице које је директно одговорно што је та дисциплинска пријава оборена не подлеже никаквој дговорности за насталу материјалну штету.

Пример: колеге који су добијали отказе по кратком поступку 98 и 99 године тужили су МУП и вратили се на посао, милионске оштете добили а нико никад није одговарао за несавесно пословање и давање тих отказа радницима.

АМАНДМАН XXXVI

„Члан 210.

Члан 210.

У ставу 2. Овог члана уместо речи „руководилац“ умеће се реч „министар“.

Члан 210.

Након става 8. овог члана додаје се нови став 9. који гласи:

„Овлашћени руководиоца организационе јединице који покреће дисциплински поступак дужан је да пре покретања дисциплинског поступка затражи мишљење представника репрезентативних синдиката.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предложено значи да руководиоца који даје иницијативу за покретање дисциплинског поступка уједно и покреће дисциплински поступак или лице које он овласти, што значи: „Кадија те тужи, кадија ти суди!“

Смањује се могућност да руководиоца погрешно и неосновано покрене дисциплински поступак, а и постиже се транспарентност у раду.

Такође овом одредбом цео члан се усклађује и са чланом 209. и 239. Закона о раду. Функција синдиката се огледа у заштити права и интереса запослених. Такође је регулисано у члану 16. Став 1. Тачка 5. Закона о раду а је послодавац дужан да затражи мишљење синдиката у случају утврђеним законом.

АМАНДМАН XXXVII

„Члан 217.

Након става 10. овог члана додаје се нови став 11. који гласи:

„Овлашћени руководиоца организационе јединице који одлучује о привременом удаљењу дужан је да пре привременог удаљења запосленог затражи мишљење представника репрезентативних синдиката.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Смањује се могућност да руководицац погрешно и неосновано покрене дисциплински поступак, а и постиже се транспарентност у раду.

Такође овом одредбом цео члан се усклађује и са чланом 209. и 239. Закона о раду. Функција синдиката се огледа у заштити права и интереса запослених. Такође је регулисано у члану 16. Став 1. Тачка 5. Закона о раду а је послодавац дужан да затражи мишљење синдиката у случају утврђеним законом.

АМАНДМАН XXXVIII

„Члан 218.

Члан 218.

Након става 6. овог члана додаје се нови став 7. који гласи:

„Комисија коју именује министар утврђује штету, износ и околности под којима је штета проузрокована, од чега најмање трећину чланова морају чинити чланови репрезентативних синдиката и то бар по један члан сваког од репрезентативних синдиката.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Регулише се ко утврђује насталу штету. Смањује се могућност злоупотреба, омогућава се транспарентност, заштита права запослених и сврсисходност постојања синдиката. Подсећамо на законско одређење да је циљ постојања синдиката заступање, представљање, унапређење и заштита професионалних, економских, социјалних, културних и других појединачних и колективних интереса запослених.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Милан Петрић

ПРИМЉЕНО: 22. 01. 2016

825

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
22. јануар 2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Број
01	2-3712		15

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавамо Вас да се у А М А Н Д М А Н У XXXIII на члан 215. Предлога закона о полицији, који смо поднели 18. јануара 2016. године, под бројем: 2-3712/15 поткрала техничка грешка, те овим путем вршимо исправку тако да поднети амандман гласи:

А М А Н Д М А Н XXXIII

У члану 215. став 3. брише се.

Досадашњи ст. 4,5,6. и 7. постају ст. 3,4,5. и 6.

Образложење

Предлогом закона одбацује се могућност застаревања вођења дисциплинског поступка, јер нема јасно дефинисаних критеријума, а посебно ако имамо у виду да чак и поједина кривична дела имају рок застарелости, а дисциплински поступак нема.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Зоран Живковић

Владимир Чавићевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Одбор за одбрану и унутрашње послове
21. јануар 2016. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 21. 01. 2016

Орг.јел	Број	Прилог	Вредности
0.9	2-3712		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 157. став 6. и члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), Одбор за одбрану и унутрашње послове на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОЛИЦИЈИ, који је поднела Влада, подноси следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У члану 19. став 2. Предлога закона о полицији, после речи: „узајамности“ додају се речи: „на основу чланства у међународним полицијским организацијама.“.

Образложење

На основу упозорења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, које је упутио Министарству унутрашњих послова 4. јануара 2016. године и на основу којег се оспорава правни основ за размену података у оквиру сарадње са међународном организацијом ИНТЕРПОЛ, предлажемо да се прошири правни основ предложен у члану 19. Предлога закона, како би се даља сарадња са наведеном организацијом одвијала у границама важећег закона.

А М А Н Д М А Н II

У члану 52. став 5, после речи: „Намеру да спроведе активности“ додају се речи: „из става 1. овог члана“.

Образложење

Амандманом се у ставу 5. додаје упућујућа норма, у циљу неопходног прецизирања за које активности постоји обавеза полиције да обавести јавност да намерава да их спроведе.

А М А Н Д М А Н III

У члану 53. став 1. после речи: „у поступку вансудског намирења“ речи: „(у даљем тексту: намирења)“ замењују се речима: „(у даљем тексту: извршења)“.

Образложење

Извршење је општи појам којим су у складу са Законом о извршењу и обезбеђењу обухваћени сви поступци извршења одређених аката па самим тим и намерења потраживања. У даљим одредбама Предлога закона којима се уређује помоћ коју полиција пружа у поступцима извршења, термин „извршење“ се користи као заједнички појам, па се, стога, амандманом врши правно-техничко усклађивање одредбе са осталим делом Предлога закона.

АМАНДМАН IV

У члану 54. став 5. после речи: „извршења“ реч: „акта“ брише се.

Образложење

Амандманом се предлаже правно-техничко усклађивање текста Предлога закона, односно брисање сувишне речи у складу са скраћењем предложеним претходним амандманом.

АМАНДМАН V

У члану 55. став 4. речи: „и поступцима намерења“ бришу се.

Образложење

Овај амандман, такође, има за циљ правно-техничко усклађивање текста Предлога закона кроз брисање сувишне синтагме у складу са скраћењем предложеним Амандманом на члан 53. Предлога закона.

АМАНДМАН VI

У члану 75. став 1. тачка 11) после речи: „за које постоји“ додаје се реч: „оправдани“.

У ставу 4. реч „грађанину“ замењује се речју: „лицу“.

Образложење

Амандманом се предлаже логичко усклађивање члана 75. став 1. тачка 11) са ставом 2. истог члана, који препознаје само оправдан захтев као услов за проверу идентитета одређеног лица. Замена термина „грађанин“ предлаже се ради усклађивања терминологије са осталим делом Предлога закона.

АМАНДМАН VII

У члану 86. став 2. речи: „из тачке 1. овог члана“ бришу се.

Образложење

Амандманом се предлаже правно-техничка корекција кроз брисање сувишног упућивања, имајући у виду да члан 86. не садржи тачке, као и да се решење о задржавању помиње управо у ставу 2. због чега је упућивање непотребно.

АМАНДМАН VIII

У члану 237. став 2. речи: „унутрашњих послова“ бришу се.

Образложење

Амандманом се предлаже правно-техничка корекција ради усклађивања са одредбом члана 4. Предлога закона, којим је коришћење термина „министар унутрашњих послова“ замењено коришћењем термина „министар“.

АМАНДМАН IX

У члану 258. на крају реченице брише се тачка и додају запета и речи: „осим чл. 75-82, који ће се примењивати до доношења закона из члана 252. овог закона.“.

Образложење

Чл. 75-82. важећег Закона о полицији регулишу евиденције које се воде у Министарству унутрашњих послова. Престанком важења целокупног закона, престале би да важе и ове одредбе, при чему треба имати у виду да Предлог закона о полицији не садржи одредбе о евиденцијама и да се планира, како је то наведено у члану 252. Предлога закона, да питање евиденција у Министарству унутрашњих послова буде уређено посебним законом. Имајући то у виду, престанком важења наведених одредаба о евиденцијама у тренутно важећем закону, настала би правна празнина до доношења тог посебног закона, услед чега би целокупна област о евиденцијама остала правно нерегулисана. Имајући то у виду, Одбор предлаже да одредбе чл. 75-82. Закона о полицији наставе да важе до доношења одговарајућег закона.

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА

Марија Обрадовић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
18. јануар 2016. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

935

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-37/12	/	/

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о полицији, подносимо

А М А Н Д М А Н

Члан 5. мења се и гласи:

„ Запослени у Министарству и Полицији, као и Министар, дужни су да једнако поступају према свима без обзира на њихову расну, полну или националну припадност, њихове различитости које проистичу из друштвеног порекла, рођења, вероисповести, политичког или другог уверења или опредељења, имовног стања, културе, језика, старости и психичког или физичког инвалидитета.”

Образложење

Сматрамо да је потребно нагласити значај непристрасности Министра када се говори о начину поступању према свим грађанима.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Иван Јовановић

Иван Јовановић

Борислав Стефановић

Борислав Стефановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
18. јануар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

935

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
012	3712	/	

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о полицији, подносим амандмане:

А М А Н Д М А Н I

Члан 45. мења се и гласи:

„Полицијски службеник дужан је да обавља полицијске послове у складу са законом, другим прописима и правилима струке и уз поштовање одредби Кодекса полицијске етике. Кодекс полицијске етике представља скуп правила о етичком поступању полицијских службеника. Кодекс полицијске етике прописује Влада у року од два месеца од ступања на снагу овог закона.”

Образложење

Због значаја кодекса за функционисање полиције, потребно је орочити његово доношење.

А М А Н Д М А Н II

У члану 136. став 1. мења се и гласи:

„Ако је руководеће радно место упражњено, на предлог руководиоца организационе јединице који је надлежан да захтева попуну упражњеног радног места, у року од 30 дана од дана када је место упражњено, организациона јединица надлежна за управљање људским ресурсима расписује интерни конкурс за попуну тог радног места. Конкурс је јаван за све запослене који се обавештавају путем огласне табле у просторијама организационих јединица.”

Образложење

У предлогу закона треба дефинисати начин обавештавања запослених о попуњавању упражњеног руководећег места конкурсом.

А М А Н Д М А Н Ш

У Предлогу закона о полицији члан 224. став 3. мења се и гласи:
„Начелник Сектора унутрашње контроле редовно и периодично подноси извештаје о раду Сектора унутрашње контроле телима из члана 221. ст.1,3,4 и 5 а о радњама предузетим у циљу откривања кривичних дела подноси извештаје надлежном јавном тужиоцу.“

О б р а з л о ж е њ е

Рад Сектора унутрашње контроле требало би да буде независан и да не подлеже притисцима и утицију министра.

А М А Н Д М А Н IV

У члану 232. ст. 2. и 3. бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Рад Сектора унутрашње контроле требало би да буде независан и да не подлеже притисцима и утицију министра.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Борислав Стефановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Српска напредна странка
18. јануар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016 *gle*

Орг. јед.	Број	Предлог	Вредности
<i>01</i>	<i>2-37/12</i>	<i>1</i>	

15

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине на Предлога закона о полицији подносим следеће:

А М А Н Д М А Н И

Члан 134. Предлога закона о полицији мења се и гласи:

„Члан 134.

Високо образовање и научно-истраживачки рад за потребе Министарства реализују се на високошколској установи образованој за те потребе у складу са законом о високом образовању и овим законом.

Министарство може полицијског службеника упутити на образовање или усавршавање у високошколску установу основану за остваривање студијских програма за потребе полицијског образовања у земљи или у иностранству, у складу са потребама Министарства.

Права и обавезе Министарства и полицијског службеника који се упутити на стручно образовање уређују се уговором.

Управни надзор над радом и остваривањем студијских програма у Установи из става 1. овог члана врши Министарство, у складу са Законом о високом образовању и прописима о државној управи.“

Образложење

Министарство унутрашњих послова има потребу за образовањем кадрова за сопствене редове. У наведеном члану се јасно мора нагласити ко то може вршити едукацију за потребе Министарства. Темељи сваке професије се заснивају на посебном радном и образовном профилу, тачније на стицању знања на посебно образованој установи за остваривање студијских програма за потребе полицијског образовања. Полицијска професија се заснива на примени посебних знања и научних метода који се не могу стицати на сваком факултету. То је у складу са унапређењем функције управљања људским ресурсима која омогућава успостављање јасног система каријерног развоја. Студијски и научно-истраживачки програми за потребе полицијског образовања, као у свим државама чланицама ЕУ, требали би да се

реализују на високошколској установи основаној за остваривање студијских програма за потребе полицијског образовања у складу са условима утврђеним Законом о високом образовању (акредитација и дозвола за рад), уз наглашено управљачко дејство Министра унутрашњих послова у односу на наведену високошколску установу (утврђивање кадровских потреба и управни надзор).

А М А Н Д М А Н П

У члану 172. став 1. тачка 2) Предлога закона о полицији мења се и гласи:

„2) када се утврди да је престао да испуњава услове за заснивање радног односа предвиђене чланом 138. став 1. тач. 1, 2, 4, 5 и 7. овог закона – даном утврђења ове чињенице.

У ставу 1. тачка 3) речи: „ , за кривична дела која се гоне по службеној дужности” бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандман се предлаже из разлога што сматрамо да је довољан основ за престанак радног односа тај када се у безбедносној провери утврди да запослени више не испуњава услове за рад у Министарству, тако да је сувишно да се прописује и да ће му престати радни однос у случају да је учинио прекршај са елементом насиља или други који га чини недостојним.

А М А Н Д М А Н Ш

Назив изнад члана и члан 184. Предлога закона о полицији мења се и гласи:

„Плата и друга примања

Члан 184.

Запослени у Министарству остварују право на плату, увећану плату, накнаду плате, накнаду трошкова и друга примања у складу са овим законом.

Права из става 1. овог члана, као и структура плате и коефицијената плате, утврђују се посебним актом Владе.

Плата запосленог у Министарству се састоји од основне плате и увећане плате.

Плата из става 1. овог члана садржи утврђене порезе и доприносе за запосленог на месечном нивоу.

Основна плата одређује се множењем основице за обрачун и исплату плата са коефицијентом плате.

Основица за обрачун и исплату плата утврђује се одлуком Владе.”

О б р а з л о ж е њ е

Амандман се предлаже из разлога што сматрамо да је потребно да законом буду утврђена сва права и обавезе које запослени у Министарству има, а који треба да буду вредновани кроз одговарајуће коефицијенте у структури плате. Такође, прецизирани су

правни основи за доношење будућих подзаконских аката у којем се сада прецизно одређује шта се којом врстом акта прописује.

А М А Н Д М А Н И В

Назив изнад члана и члан 185. Предлога закона о полицији мења се и гласи:

„Платне групе, платни разреди и коефицијенти

Члан 185.

Радна места у Министарству разврставају се по платним групама и платним разредима.

Платне групе су општим описима послова опредељене целине у Министарству које исказују положај радног места унутар структуре радних места и послова, односно каталога радних места у Министарству.

Платни разреди су описима послова опредељене целине које исказују положај радног места унутар платне групе.

Коефицијент плате јесте нумерички фактор утицаја радне активности одређеног радног места на плату запосленог на том радном месту.

Коефицијент плате се састоји из збира основних и додатних коефицијената.

Минули рад, исхрана у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора, уређује се у складу са општим прописом којим је уређен систем плата у јавном сектору.

Основни коефицијенти јесу коефицијент платне групе и коефицијент платног разреда.

Коефицијент платне групе јесте нумерички еквивалент специфичности и захтевности обављања посла одговарајуће платне групе.

Коефицијент платног разреда јесте нумерички еквивалент вредновања радног места у оквиру одговарајуће платне групе.

Додатни коефицијенти јесу коефицијент категоризације и корективни коефицијент.

Коефицијент категоризације може бити коефицијент категоризације организационе целине Министарства или коефицијент категоризације посла.

Корективни коефицијент јесте нумерички еквивалент специфичности посла које се остварује по основу привремених услова рада или других привремених околности које се јављају на пословима одговарајућег радног места а које нису узете у обзир при вредновању послова тог радног места.”.

Образложење

Амандман се предлаже из разлога што сматрамо да је потребно да законом буду утврђена сва права и обавезе које запослени у Министарству има и да се законом пропише значење и садржина коефицијената.

А М А Н Д М А Н V

Назив изнад члана и члан 187. Предлога закона о полицији мења се и гласи:

„Увећана плата

Члан 187.

Полицијски службеник остварује право на увећану плату у висини утврђене овим законом, и то за:

- 1) рад ноћу – за сваки сат рада у висини 28,6% вредности радног сата основне плате, ако такав рад није вреднован при утврђивању основне плате;
- 2) рад на дан празника који није радни дан – за сваки сат рада у висини 121% вредности радног сата основне плате;
- 3) прековремени рад – за сваки сат рада који по налогу надлежног руководиоца ради дуже од пуног радног времена у висини 28,6% вредности радног сата основне плате;
- 4) приправност – за сваки сат приправности у висини 10% вредности радног сата основне плате;
- 5) рад у смени, рад у турнусу или другу нередовност у раду која није вреднована у основној плати – за сваки сат рада у висини 28,6% вредности радног сата основне плате, ако ради на пословима на којима се рад у смени или рад у турнусу обавља повремено;
- 6) замену руководиоца:
 - (1) до 10 радних дана – 10% основне плате,
 - (2) дуже од 11 дана – 15 % основне плате.

Ако су се истовремено стекли услови по више основа за додатак на основну плату, проценат увећања не може бити нижи од збира процената по сваком од основа за увећање.”.

Образложење

Амандман се предлаже из разлога што сматрамо да је карактер тог новчаног давања такав да доводи до увећања плате, а не додатака и да је потребно да то буде евидентно у самом називу члана. Сматрамо и да свака нередовност у раду, а не само рад у турнусу и рад у сменама треба да имају адекватну валоризацију у виду коефицијента.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 188. ставу 1. тачки 2) Предлога закона о полицији реч: „упућивање” замењује се речима „привремени премештај”.

Образложење

Амандман се предлаже из разлога што у случају привременог премештаја запослени привремено мења радно место, а код упућивања привремено се мења само место на којем се обавља радна активност.

А М А Н Д М А Н V I I

У члану 189. став 2. Предлога закона о полицији брише се.

У досадашњем ставу 5. који постаје став 4. иза речи: „рада“ додаје се зарез и речи „као и максималан износ накнаде који се може исплатити“.

О б р а з л о ж е њ е

Амандман се предлаже из разлога што се везује за реалан, односно стварни трошак који запослени има и на тај начин се остварује рационализација буџета и онемогућиће се злоупотребе од стране службеника. Сматрамо да је боље да Влада утврди максималан износ до којег је могуће утврдити накнаду за трошкове превоза, него да се то ограничење врши Законом о полицији из разлога конзистентности правних решења у јавном сектору.

А М А Н Д М А Н V I I I

У члану 207. став 1. тачка 13) Предлога закона о полицији мења се и гласи:

„13) поступање супротно одредбама члана 169. ст. 2. и 3. овог закона“.

Тачка 26) брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандман се предлаже због прецизирања онога што је кажњиво по основу члана 169. ст. 2. и 3. Закона где је прописано када се покреће дисциплински поступак. Из наведеног разлога потребно је да се код тешких повреда службене дужности пропише веза са чланом 169. Закона.

Поред тога, истим чланом у тачки 7) већ је предвиђено кажњавање за „понашање које штети угледу Министарства“.

А М А Н Д М А Н I X

У члану 209. у ставу 1. тачки 2) Предлога закона о полицији после речи: „непосредно нижа стручна спрема“ додаје се зарез и речи: „односно нижа платна група“.

О б р а з л о ж е њ е

Амандман се предлаже из разлога зато што је умањење плате најефикаснија санкција која се може изрећи у дисциплинском поступку.

А М А Н Д М А Н Х

У члану 215. Предлога закона о полицији став 3. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандман се предлаже из разлога зато што брисање прекида застарелости скраћује укупно време за окончање дисциплинског поступка и на тај начин се постиже већа правна сигурност за запослене.

А М А Н Д М А Н Х I

У члану 217. став 10. Предлога закона о полицији брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандман се предлаже из разлога што ће у складу са овим законом бити донет подзаконски акт којим ће бити уређене све врсте накнада.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Зоран Бабић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Српска напредна странка
18. јануар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

100x

Орг. јед.	Бр. ј.	Прилог	Вредности
01	2-3712		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине на Предлог закона о полицији подносимо следећи:

Амандман

Члан 222. Предлога закона мења се и гласи:

„Члан 222.

Народна скупштина обавља надзор над радом Министарства непосредно и преко надлежног одбора за унутрашње послове (у даљем тексту: Одбор).

Одбор нарочито:

- 1) разматра полугодишње и ванредне извештаје о стању безбедности у Републици Србији;
- 2) разматра **редовне** и ванредне извештаје о раду Министарства;
- 3) разматра годишње извештаје о раду Сектора унутрашње контроле;
- 4) надзире законитост трошења буџетских и других средстава за рад;
- 5) надзире законитост спровођења посебних доказних радњи дефинисаних у закону којим се уређује кривични поступак, мере циљане потраге и теста интегритета;
- 6) надзире поштовање политичке, идеолошке и интересне неутралности у раду Полиције;
- 7) утврђује чињенице о уоченим незаконитостима или неправилностима у раду Министарства и о томе доноси закључке;

8) извештава Народну скупштину о својим закључцима и предлозима.

Министар, или лице које он овласти, подноси Одбору полугодишњи извештај о стању безбедности у Републици Србији, као и **редовни** извештај о раду Министарства.

Министарство, по потреби или на захтев Одбора, подноси Одбору и ванредне извештаје. “

Образложење:

Амандманом се предлаже одговарајућа терминологија.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Владимир Орлић

Душица Стојковић

Александар Марковић

Ненад Николић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Српска напредна странка
18. јануар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

100%

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
012	37/2	/	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине на Предлог закона о полицији подносимо следеће:

Амандман I

Члан 2. Предлога закона мења се и гласи:

„Члан 2.

Унутрашњи послови су законом утврђени послови државне управе, које обавља Министарство, а чијим обављањем се остварује и унапређује безбедност грађана и имовине, пружа подршка владавини права и обезбеђује остваривање Уставом и законом утврђених људских и мањинских права и слобода, као и други, са њима повезани послови из утврђеног делокруга и надлежности Министарства.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман II

Наслов изнад члана 5. мења се и гласи:

„Спречавање дискриминације“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман III

У члану 10., став 2., тачка 2) мења се и гласи:

„2) лица на посебним дужностима која обављају друге унутрашње послове у непосредној вези са полицијским пословима (лица на посебним дужностима - ПД).“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман IV

У члану 11., став 1., тачке 6) и 7) мењају се и гласе:

„6) спроводи заштиту од пожара и експлозија;

7) спроводи контролу промета и превоза оружја, муниције, експлозивних и других опасних материја;“

Образложење:

Амандманом се исправља техничке грешке у тексту.

Амандман V

У члану 13., став 2. мења се и гласи:

„За време ванредног или ратног стања Министарство задатке из свог делокруга извршава тако што насталим променама прилагођава своју организацију, облике и методе рада у складу са законом и актима донетим ради отклањања ванредног, односно ратног стања.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман VI

У члану 30., став 3. мења се и гласи:

„Приликом обављања полицијских послова из става 2. тач. 3), 4) и 5) овог члана, полицијски службеници поступају и по Законику о кривичном поступку, Закону о прекршајима и другим законима.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман VII

У члану 42., став 2. мења се и гласи:

„Полицијски службеници који предузму радње из става 1. овог члана остварују сва права из радног односа.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман VIII

У члану 48., став 2. мења се и гласи:

„Мере из става 1. овог члана, предузимају се на начин да се у потпуности штити поверљивост идентитета оштећеног и других лица.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман IX

У члану 49., став 2. мења се и гласи:

„При подношењу писаног извештаја о садржају обавештења за чије је прикупљање Полиција овлашћена у складу са законом, полицијски службеник може ускратити податак

о идентитету лица од којег је добило обавештење ако процењује да би откривањем идентитета изложило лице озбиљној опасности по живот, здравље, физички интегритет или би тиме угрозило слободу и имовину лица, као и ако се ради о лицу које даје обавештења и податке у поступку у ком се примењују полицијска овлашћења.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман X

У члану 50., став 3. мења се и гласи:

„Добијена обавештења која се не могу користити у поступку и немају оперативни значај, уништавају се у року од годину дана.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XI

У члану 56., ставови 1. и 2. мењају се и гласе:

„На позив лекара полицијски службеници пружиће помоћ здравственим радницима у савлађивању физичког отпора лица са менталним сметњама, које услед менталних сметњи, озбиљно и директно угрожава сопствени живот, здравље или безбедност, односно живот, здравље или безбедност другог лица, а које треба сместити у психијатријску установу без његовог пристанка, док лице пружа физички отпор и док се не обезбеди збрињавање и отклањање непосредне опасности од тог лица.

На позив руководиоца психијатријске установе или здравственог радника кога је руководилац за то овластио, полицијски службеници ће без одлагања пружити одговарајућу помоћ да се отклони непосредна опасност од лица са менталним сметњама које услед менталних сметњи озбиљно и директно угрожава сопствени живот, здравље или безбедност, односно живот, здравље или безбедност другог лица или може отуђити, уништити или теже оштетити имовину установе.“

Образложење:

Амандманом се исправљају техничке грешке у тексту.

Амандман XII

Члан 61. мења се и гласи:

„Полицијски службеници предузимају хитне мере које су неопходне за отклањање непосредне опасности за људе и имовину, кад те мере не могу правовремено да предузму други надлежни органи, о чему одмах обавештавају те органе. Полицијски службеници пружају помоћ органима државне управе, органима територијалне аутономије и локалне самоуправе, правним и физичким лицима у случају опште опасности изазване природним непогодама, епидемијама или другим облицима угрожавања.

У пословима из ст. 1. и 2. овог члана полицијски службеници учествују и у вршењу спасилачке функције и пружању прве помоћи људима и, с тим у вези, користе прописану опрему и спроводе обуку полицијских службеника који те послове обављају. Ради постизања циљева из ст. од 1. до 2. овог члана, директор полиције може наложити предузимање мера из ст. од 1. до 3. овог члана и другим запосленима у Министарству.“

Образложење:

Амандманом се исправљају техничке грешке у тексту.

Амандман XIII

У члану 69., став 2. мења се и гласи:

„О поступању из става 1. овог члана обавештава се одмах војна полиција, односно директор Безбедносно-информативне агенције.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XIV

Наслов изнад члана 71. и члан 71. мењају се и гласе:

„Примена полицијских овлашћења према лицима која уживају дипломатско конзуларни имунитет

Члан 71.

Полицијски службеник дужан је да према лицу са дипломатско конзуларним имунитетом поступа у складу са потврђеним међународним уговорима. Полицијски службеник дужан је да о поступању према лицу из става 1. овог члана, без одлагања, обавести непосредног руководиоца.“

Образложење:

Амандманом се исправљају техничке грешке у тексту.

Амандман XV

У члану 88., став 4. мења се и гласи:

„За ограничење слободе кретања дуже од осам часова потребно је одобрење надлежног суда.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XVI

У члану 91., став 2. мења се и гласи:

„Лице није дужно да пружи тражено обавештење, осим ако одбијање да то учини представља кривично дело, на шта је полицијски службеник дужан да га упозори.“

Образложење:

Амандманом се предлаже јаснија формулација.

Амандман XVII

У члану 96., став 4. мења се и гласи:

„У случајевима из става 3. овог члана, посебно обучени полицијски службеник по проналаску сумњиве направе или предмета након неутрализације, може самостално или уз помоћ надлежних органа извршити њихов транспорт, односно на лицу места предузети мере на њиховом уништавању уколико не постоји други начин отклањања непосредне и озбиљне опасности по безбедност људи и имовине.“

Образложење:

Амандманом се исправљају техничке грешке у тексту.

Амандман XVIII

У члану 103., став 1. мења се и гласи:

„Полицијски службеник дужан је да од налазача прими нађену ствар која може угрозити безбедност грађана, новац и драгоцености односно опасну ствар (у даљем тексту: ствар) и о томе сачини записник, а налазачу изда потврду о пријему ствари.“

Образложење:

Амандманом се исправљају техничке грешке у тексту.

Амандман XIX

У члану 109., став 1. мења се и гласи:

„Кад су средства принуде употребљена у границама законом утврђених овлашћења, искључена је одговорност полицијског службеника који их је употребио.“

Образложење:

Амандманом се исправљају техничке грешке у тексту.

Амандман XX

У члану 124., став 2. мења се и гласи:

„Противправним нападом којим се угрожава живот полицијског службеника или живот другог лица у смислу става 1. овог члана сматра се напад ватреним оружјем, имитацијом ватреног оружја, опасним оруђем или напад другим предметом, односно напад на неки други начин, којим се може угрозити живот полицијског службеника или живот другог лица.“

Образложење:

Амандманом се исправљају техничке грешке у тексту.

Амандман XXI

У члану 131., став 2. мења се и гласи:

„Обука из става 1. овог члана спроводи се у организацији организационе јединице надлежне за послове управљања људским ресурсима и планира се и реализује кроз

стручно оспособљавање и усавршавање, на основу исказаних потреба организационих јединица Министарства, као и на основу резултата добијених системом оцењивања.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XXII

У члану 135., став 2. мења се и гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, радни однос државног службеника заснива се и премештајем по основу споразума о преузимању из другог државног органа.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XXIII

У члану 138., став 1., тачка 2) мења се и гласи:

„2) које је осуђивано због кривичног дела за које се гони по службеној дужности;“

Став 2. мења се и гласи:

„О лицу које жели да заснује радни однос у Министарству подаци се прикупљају у поступку вршења безбедносне провере.“

Образложење:

Амандманом се исправљају техничке грешке у тексту.

Амандман XXIV

У члану 142., став 7. мења се и гласи:

„Ради утврђивања континуитета испуњености услова за рад у Министарству, захтев за покретање поступка безбедносне провере за запослене подноси њихов непосредни руководилац, односно руководилац организационе јединице у коју је запослени упућен, уколико постоје основи сумње да код запосленог постоје безбедносне сметње.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XXV

У члану 153., став 3. мења се и гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана, за поједине полицијске службенике, у зависности од потреба службе, у складу са локалним приликама, односно када се рад обавља у сменама, ноћу или кад природа посла и организација рада то захтева, министар може прописати и другачију организацију рада.“

Образложење:

Амандманом се предлаже јаснија формулација.

Амандман XXVI

У члану 162., став 2. мења се и гласи:

„Начин на који се полицијском службенику одређује рад по посебном распореду прописује министар.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XXVII

У члану 168., ставови 1. и 2. мењају се и гласе:

„Запослени у Министарству не могу обављати послове којима комерцијализују знања и вештине стечене у Министарству.

Запослени у Министарству не могу обављати самосталну или друге делатности, вршити функцију или активности које су неспојиве са службеним дужностима, односно које могу изазвати сукоб интереса или утицати на непристрасност у раду.“

Образложење:

Амандманом се исправљају техничке грешке у тексту.

Амандман XXVIII

У члану 170., став 2., тачка 4) мења се и гласи:

„4) других непогода и несрећа које ометају нормално одвијање живота и угрожавају безбедност људи и имовине.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XXIX

У члану 172., став 1., тачка 4) мења се и гласи:

„4) ако је два пута узастопно оцењен негативном оценом – „недовољан - 1“;“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XXX

У члану 176., став 1., тачка 5) мења се и гласи:

„5) набавке лекова за полицијског службеника и остале запослене или члана њихове уже породице;“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XXXI

Члан 177. мења се и гласи:

„Члан 177.“

Министар може, приликом обележавања државних и других празника и у сарадњи са Фондом за солидарну помоћ, установити доделу новчане помоћи и друге помоћи породицама погинулих и тешко рањених полицијских службеника, као и других запослених, који су страдали у обављању службе или поводом обављања службе.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XXXII

Члан 182. мења се и гласи:

„Члан 182.

Запосленима у Министарству обезбеђена је психолошка заштита која се остварује кроз психолошку селекцију и класификацију и психолошку превенцију на примарном, секундарном и терцијарном нивоу.

Психолошку заштиту запослених кроз процес селекције кадрова приликом пријема у радни однос, уписа на курсеве, каријерног кретања кроз службу, класификацију и стратешко планирање кадра организује и спроводи организациона јединица Министарства надлежна за послове људских ресурса.

Критеријуме и начин поступања у пружању психолошке помоћи прописује министар.“

Образложење:

Амандманом се исправљају техничке грешке у тексту.

Амандман XXXIII

Члан 214. мења се и гласи:

„Члан 214.

Првостепени и другостепени дисциплински органи нису обавезани правном квалификацијом повреде службене дужности која је утврђена закључком о покретању дисциплинског поступка, већ су приликом доношења одлуке о дисциплинској одговорности везани за чињенично стање утврђено у току дисциплинског поступка.

Ако се у поступку утврди другачије чињенично стање у односу на чињенично стање утврђено у закључку о покретању дисциплинског поступка, запосленом се мора дати могућност да се о новом чињеничном стању изјасни.“

Образложење:

Амандманом се исправљају техничке грешке у тексту.

Амандман XXXIV

У члану 215., став 1. мења се и гласи:

„Покретање дисциплинског поступка за лаке повреде службене дужности застарева протеком шест месеци од дана извршења, а за тешке повреде службене дужности протеком једне године од дана извршења.“

Став 7. мења се и гласи:

„У сваком случају, апсолутна застарелост вођења поступка наступа протеком двоструког времена које је према закону прописано за застарелост вођења дисциплинског поступка, у зависности да ли је у питању лака или тешка повреда.“

Образложење:

Амандманом се исправљају техничке грешке у тексту.

Амандман XXXV

Наслов изнад члана 223. мења се и гласи:

„Контролна улога скупштине покрајинске аутономије или јединица локалне самоуправе, укључујући и градске општине“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XXXVI

У члану 224. став 5. мења се и гласи:

„Сектор унутрашње контроле у року од три месеца од истека календарске године, јавно објављује извештај о раду за претходну годину са основним статистичким подацима о спроведеним активностима и постигнутим резултатима.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XXXVII

У члану 225. став 2. мења се и гласи:

„Сектор предузима мере и радње у складу са законом којим је прописан кривични поступак на откривању и сузбијању кривичних дела корупције и других облика коруптивног понашања, као и других кривичних дела полицијских службеника и других запослених у Министарству, извршених на раду или у вези са радом.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XXXVIII

У члану 227. став 2. мења се и гласи:

„Начелник Сектора унутрашње контроле без одлагања, у писаном облику, обавештава министра о поступању/непоступању за које сматра да је противно закону и предузима потребне мере и радње у циљу отклањања незаконитости.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XXXIX

У члану 228., став 2., тачка 3) мења се и гласи:

„3) од полицијских службеника и других запослених у Министарству захтевају достављање других података и информација из њихове надлежности који су потребни за вршење унутрашње контроле;“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XL

У члану 230., став 4. мења се и гласи:

„Тест интегритета подразумева симулирање реалне ситуације идентичне радним активностима тестираног, коју је тестирани дужан да решава, како би се увидела реакција и поступање тестираног службеника у конкретној ситуацији, без обавезе претходног обавештавања организационе јединице у којој је запослен тестирани.“

Став 6. мења се и гласи:

„Анализа ризика од корупције у Министарству подразумева идентификацију ризика, изразу регистра ризика и планова превентивних мера за њихово отклањање.“

Образложење:

Амандманом се исправљају техничке грешке у тексту.

Амандман XLI

Члан 242. мења се и гласи:

„Члан 242.

О исходу спроведеног притужбеног поступка руководилац или председник Комисије из члана 235. став 1. овог закона обавештава Дирекцију полиције, односно другу надлежну организациону јединицу Министарства.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XLII

У члану 248., став 2. мења се и гласи:

„Ближе облике помоћи, услове, критеријуме, висину и доделу средстава Фонда за солидарну помоћ прописује министар.“

Образложење:

Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

Амандман XLIII

У члану 249., став 1. мења се и гласи:

„Министарство може образовати помоћну полицију за извршавање полицијских послова у случајевима када треба надокнадити ангажовање великог броја полицијских службеника за извршавање задатака:

- 1) високог безбедносног ризика;
- 2) у природним и другим несрећама;
- 3) обезбеђивања државне границе;
- 4) у другим случајевима када је угрожена унутрашња безбедност.“

Став 5. мења се и гласи:

„Ближе услове за избор кандидата, права и обавезе припадника помоћне полиције, обуку, начин ангажовања, као и организацију и рад помоћне полиције уређује Влада.“

Амандманом се исправљају техничке грешке у тексту.

Амандман XLIV

Члан 257. мења се и гласи:

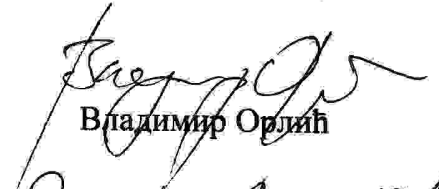
„Члан 257.

Лица која су завршила студије у року на високошколској установи образованој за остваривање студијских програма за потребе полицијског образовања, чије су студије финансиране из буџета Републике Србије и која су имала закључене уговоре са Министарством за сваку школску годину, приликом спровођења конкурса имају предност, уколико испуњавају опште и посебне услове за заснивање радног односа у Министарству.

Образложење:

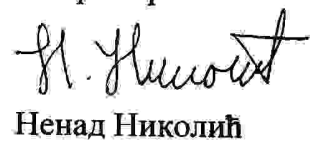
Амандманом се исправља техничка грешка у тексту.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Владимир Орлић

Душица Стојковић

Александар Марковић

Ненад Николић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
18. јануар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

1000

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3412		

15

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о полицији, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о полицији, члан 2. мења се и гласи:

„Члан 2.

Унутрашњи послови су законом утврђени послови државне управе које обавља Министарство из утврђеног делокруга и надлежности.“

Образложење

У члану 2. Предлога закона о полицији примећено је мешање унутрашњих послова са полицијским пословима. У складу са демократским принципима рада полиције, пружање подршке владавине права и остваривање поштовања људских и мањинских права и слобода (видети: Уједињене нације, Кодекс понашања за полицијске службенике (1979.), чл. 1. и 2. спадају у домен рада полиције као јавног сервиса. Министарство је пре свега орган који обавља послове државне управе ради остваривања и унапређења безбедности.

А М А Н Д М А Н II

Члан 3. мења се и гласи:

„Члан 3.

Полиција је централна организациона јединица Министарства.
У обављању својих послова Полиција грађанима пружа заштиту њихових зајемчених људских, мањинских права и слобода, и друге заштићене вредности у демократском друштву, уз могућност законите употребе принуде.

Делатност полиције представља јавни сервис, и служи интересима грађана, заједнице, као и јавних институција, искључиво на основу закона.“

Образложење

Територијална организација Министарства је у складу са Уставом Републике Србије и као таква није подложна изменама. Уколико се територијална организација Министарства регулише актима Владе (директно зависи од политичке воље носиоца власти у Републици Србији) доводи у колизију са прокламованим принципима деполитизације Полиције. Примера ради, Влада у појединим општинама где нема политичку власт већ је та власт на локалном нивоу и у рукама „опозиције“ може посебним актом променити територијалну надлежност и организацију рада подружне ПУ смањујући ниво организације са ППУ на ПС чиме директно руководи радом Министарства а супротно прокламованим принципом деполитизације.

АМАНДМАН III

Члан 4. мења се и гласи:

„Члан 4.

Министар унутрашњих послова (у даљем тексту: министар) у оквиру одредби овог закона, предлаже влади начин обављања унутрашњих послова.“

Образложење

Министар може сам да прописује одређене акте ниже правне снаге, међутим у демократском друштву не сме се оставити на савести министра да он прописује како се обављају унутрашњи послови, већ он може да начин обављања предложи влади, док ће влада са својим интегритетом и легитимитетом као највише извршно тело у Републици Србији разматрати о предложеном начину обављања унутрашњих послова.

АМАНДМАН IV

У члану 6. став 3. мења се и гласи:

„Министарство једном годишње, а најкасније у року од три месеца од завршетка календарске године, објављује:

1) извештај о стању безбедности у Републици Србији који на транспарентан и јаван начин обавештава јавност о процени безбедности, трендовима кретања криминала и других безбедносних појава од значаја за безбедност и права грађана;

2) извештај о раду Министарства, који на транспарентан и јаван начин обавештава јавност у развоју полиције, статистичким подацима о спроведеним активностима и постигнутим резултатима.

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Поред извештаја из става 3. овог Закона, Министарство је у обавези да објави на својој интернет презентацији и тромесечне информације о раду, које усваја надлежни одбор Народне скупштине Републике Србије за унутрашње послове.“

Образложење

С обзиром на досадашњу лошу праксу објављивања резултата рада Министарства, неопходно је обавезати да се кључни извештаји (о раду Министарства и Полиције, те о реформи полиције) објављују редовно на интернет презентацији Министарства, у складу са ставом 2 овог члана. Поред тога, неопходно је и објављивати и тромесечне извештаје (информације) које Министар, или особа коју он задужи, представља надлежном одбору за унутрашње послове, као што је то био случај у време прве две Владе после 5. октобра 2000. На тај начин се повећава транспарентност рада полиције.

АМАНДМАН V

Члан 9. мења се и гласи:

„Члан 9.

Влада уредбом о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству, утврђује делокруг и категоризацију организационих јединица Министарства, као и седишта и подручја за која се образују те јединице, те број, систематизацију, врсту, односно статус и опис радних места, радна места за која се предвиђају посебни услови за њихово попуњавање, начин руковођења, планирања и извршавања послова.“

Образложење

Потребно је обезбедити јавност докумената који уређују управљање људским ресурсима, чиме се потврђује демократски карактер рада Полиције. До сада је Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова био поверљивог карактера, и као такав изазивао сумње у демократски рад полиције.

Препорука је да се уместо правилника усвоји уредба која ће да уреди начела за унутрашње уређење и систематизацију радних места у Министарству, или на други начин омогућити јавности да има увид у документе који уређују област управљања људским ресурсима. Уредба Владе била би доступна јавности јер се објављује у Службеном гласнику на основу Закона о Влади (члан 46).

АМАНДМАН VI

У члану 11. у ставу 1. тачка 8) мења се и гласи:

„8) доноси и спроводи посебне планове о изградњи, коришћењу и одржавању интерног информационог система и информационе безбедности и система видео надзора;“

Тачка 9) мења се и гласи:

„9) доноси и спроводи посебне планове о изградњи, коришћењу и одржавању интерног радиокомуникационог и телекомуникационог система, као и безбедноснозаштитног криптолошког система;“

Образложење

Ради отклањања недоумица, произвољности у тумачењу закона, као и озбиљних злоупотреба информација које се тичу заштите приватних информација, а по питању делокруга и надлежности Министарства неопходно је додатно прецизирати у тачкама 8) и 9) става 1. и додати да је реч о интерним информационим системима, системима информационе безбедности и видео надзора, као и о интерном радиокомуникационом и телекомуникационом систему, као и безбедноснозаштитном криптолошком систему.

А М А Н Д М А Н VII

У члану 12. став 1. мења се и гласи:

„Министарство обезбеђује претпоставке за оперативну независност.

Полиција је оперативно независна од других државних органа у обављању полицијских послова и других законом одређених послова за које је Полиција одговорна.“

Став 3. мења се и гласи:

„Министарство обезбеђује организационе претпоставке за рад Полиције, у складу са усвојеним јавним политикама и стратешким актима Владе, а нарочито за јачање поверења између јавности и Полиције, за развој полицијске етике и професионализма, као и за спречавање и сузбијање корупције у Полицији.“

Образложење

Независност полиције представља системску ствар и како таква не сме да зависи од „претпоставки“ за њену независност које је обезбедило Министарство. Због тога је предложена измена става 1. у коме ће јасно и недвосмислено бити истакнута оперативна независност полиције. Став 3. овог члана говори о „промовисању“ полицијске етике, међутим полицијска етика не би требало да представља промотивни алат, већ она мора бити ојачана кроз реформу система у коме ће се поштовати полицијски кодекс из члана 45. овог Предлога.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 13. став 1. мења се и гласи:

„Министарство, у складу са својим делокругом утврђеним законом, као и у складу са прописима из области одбране, врши припреме за деловање за време ванредног или ратног стања.“

Образложење

Нужно је додатно одредити и успоставити везу између Министарства унутрашњих послова које током припрема за деловање за време ванредног или ратног стања мора уважити и прописе из области одбране које се детаљније баве овом тематиком од самог закона. Додатно, на тај начин долазиће до остваривање већег нивоа сарадње кроз дефинисање и координацију активности.

АМАНДМАН IX

У члану 14. став 2. мења се и гласи:

„Директор полиције и други руководиоци стратешког нивоа у Министарству дужни су да министру подносе шестомесечне и годишње извештаје о раду, у року од петнаест дана.“

Образложење

Како би се увео ред у систем и спречила произвољна тумачења, неопходно је ближе утврдити рок у коме ће Директор полиције и други руководиоци стратешког нивоа у Министарству поднети министру шестомесечне и годишње извештаје о раду. Додатан разлог за прецизније дефинисање овог рока представља и изграда краткорочних и средњорочних планова Министарства, за чије добро дефинисање је нужно и располагање информацијама из садржине извештаја о раду Директора полиције и других руководиоца стратешког нивоа у Министарству.

АМАНДМАН X

Члан 15. мења се и гласи:

„Члан 15.

Министарство непосредно сарађује са службама безбедности у Републици Србији кроз размену информација и техничку сарадњу, у складу са правима и дужностима утврђеним Уставом и законом.

Посебни облици организовања и узајамног обавештавања у извршавању заједничких задатака могу бити уређени споразумима о сарадњи из става 1. овог члана.“

Образложење

Имајући у виду недовољно оперативну независност полиције у кривичним истрагама у односу на службе безбедности што је препознато као посебна препорука у Извештају о спренингу за Поглавље 24 (Правда, слобода и безбедност), неопходно је сарадњу између полиције и служби безбедности јасно

омеђити само на нужну сарадњу у складу са Уставом и законима прописаним правима и дужностима.

А М А Н Д М А Н Х I

У члану 17. став 6. мења се и гласи:

„Ако се против грађанина поводом помоћи коју је пружио у обављању полицијских послова води кривични или прекршајни поступак у вези са пружањем помоћи, Министарство је дужно да му обезбеди правну и другу неопходну помоћ у вези са вођењем поступка.“

Образложење

Неопходно је ближе прецизирати да ће министарство обезбедити правну и другу неопходну помоћ у вези са вођењем поступка лицу које је пружио помоћ у обављању полицијских послова, али само у случају да је реч о поступку у вези са тим конкретним пружањем помоћи.

А М А Н Д М А Н Х II

У члану 20. став 2. мења се и гласи:

„Критеријуме и начин одабира представника за упућивање, њихов број, као и друга питања од значаја за обављање унутрашњих послова ван територије Републике Србије, прописује Влада на предлог Министра.“

Образложење

Министар може ефикасније да предвиди критеријуме и начин одабира представника за упућивање, њихов број, као и друга питања од значаја за обављање унутрашњих послова ван територије Републике Србије, сачини предлог који ће послати Влади на разматрање.

А М А Н Д М А Н Х III

У члану 21. после става 1. додају се ст. 2., 3., 4. и 5. који гласе:

„Полицијском службенику који је распоређен ван Министарства припада плата, односно накнада по одредбама овог закона.

Полицијски службеник који је упућен на службу у дипломатско конзуларно представништво, плата, додаци и накнаде и друга примања утврђују се прописима који се примењују на запослене у дипломатско-конзуларним представништвима у иностранству.

Основни коефицијент плате према чину и дужности, односно према задацима и пословима које обавља полицијски службеник упућен на дипломатско

конзуларно представништво у иностранство, прописује Влада на предлог Министра унутрашњих послова.

Полицијском службенику коме је министар унутрашњих послова одобрио рад у иностранству или у међународној организацији, односно регионалној иницијативи припадају плата и друге накнаде, ако та права не остварује на основу билатералних уговора или уговора закључених са међународном организацијом или регионалном иницијативом.“

Образложење

Потребно је додати ставове који прецизно уређују радна права полицијских службеника који су упућени у службу ван МУП-а и у иностранству у складу са добром праксом Министарства одбране. Изменама Закона о војсци решени су проблеми упућивања и регулисања стања припадника Војске Србије у дипломатско конзуларним представништвима, као и да те особе касније, приликом враћања у земљу, могу да допринесу бољем раду Министарства у области међународне сарадње.

АМАНДМАН XIV

У члану 22. став 6. мења се и гласи:

„Изузетно, од акта из члана 9. став 2. овог закона, организацију и делокруг специјалне и посебних јединица полиције, систематизацију, врсте, односно статус и опис послова радних места њених припадника, посебну опрему, средства и наоружање који се користе у обављању послова из делокруга тих јединица прописује Влада на предлог Министра.“

Образложење

Министар може ефикасније да предвиди критеријуме и начин одабира представника за упућивање, њихов број, као и друга питања од значаја за обављање унутрашњих послова ван територије Републике Србије, сачини предлог који ће послати Влади на разматрање.

АМАНДМАН XV

У члану 23. став 4. мења се и гласи:

„Специјална и посебне јединице полиције, као и Жандармерија ангажују се одлуком руководиоца одговарајуће организационе јединице.“

Став 5. брише се.

Став 6. мења се и гласи:

„Изузетно од става 4. овог члана, Специјална антитерористичка јединица, Хеликоптерска јединица и Жандармерија приликом ангажовања које обухвата употребу једног или више одреда у максималном капацитету, ангажују се одлуком руководиоца одговарајуће организационе јединице уз претходно

прибављено одобрење директора полиције и претходно прибављену сагласност министра.“

Образложење

Нема разлога да се Жандармерија ангажује по другачијој процедури од посебних и Специјалне јединице полиције када став 6. већ дефинише да се Специјална антитерористичка јединица, Хеликоптерска јединица и Жандармерија приликом ангажовања које обухвата употребу једног или више одреда у максималном капацитету, ангажују одлуком руководиоца одговарајуће организационе јединице уз претходно прибављено одобрење директора полиције и претходно прибављену сагласност министра.

А М А Н Д М А Н Х V I

У члану 24. став 1. тачки 10) мења се и гласи:

„10) ради на решавању статусних питања грађана и издавању јавних исправа из свог делокруга, осим возачке и саобраћајне дозволе;“

Образложење

Нема разлога да се издавање возачке и саобраћајне налази у надлежности Дирекције полиције, када за тај посао могу да буду оспособљене локалне самоуправе. На тај начин, полиција би се растеретила дела бирократског посла, а средства би била алоцирана на опремање и модернизацију полиције.

А М А Н Д М А Н Х V I I

У члану 25. став 1. после тачке 8) додаје се тачка 9) која гласи:

„9) скупштини општине локалне самоуправе на подручју на коме се налази подноси информацију о раду и стању безбедности једном у годину дана.“

Образложење

Узевши у обзир концепт полиције у заједници, неопходно је да представници грађана буду укључени и информисани о процени безбедности у заједници, како би могли да одговоре на изазове који се налазе пред њима. Поред тога, на овај начин представници грађана у локалној самоуправи ће бити информисани о раду локалне полицијске управе и свим корацима које она предузима на очувању безбедног окружења за све грађане. Такође, на овај начин јача се транспарентност рада полиције и грађани се укључују у демократски дијалог који је неопходан како би полиција радила у интересу грађана.

А М А Н Д М А Н Х V I I I

У члану 26. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Полицијска станица подноси информацију о раду и стању безбедности једном у годину дана скупштини општине локалне самоуправе на подручју на коме се налази.“

Образложење

Узевши у обзир концепт полиције у заједници, неопходно је да представници грађана буду укључени и информисани о процени безбедности у заједници, како би могли да одговоре на изазове који се налазе пред њима. Поред тога, на овај начин представници грађана у локалној самоуправи ће бити информисани о раду локалне полицијске управе и свим корацима које она предузима на очувању безбедног окружења за све грађане. Такође, на овај начин јача се транспарентност рада полиције и грађани се укључују у демократски дијалог који је неопходан како би полиција радила у интересу грађана.

А М А Н Д М А Н Х I X

У члану 27. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Полиција развија сарадњу и партнерство са грађанима и другим субјектима заједнице у циљу обављања полицијских послова и решавања локалних безбедносних приоритета и координира заједничке интересе и потребу стварања повољног безбедног амбијента у заједници, односно изградње безбедног демократског друштва.“

Полиција пружа подршку у раду саветодавних тела у оквиру јединица локалне самоуправе за развој превенције криминала и остваривање других безбедносних потреба заједница.“

Образложење

Полиција се налази у функцији заштите интереса грађана, те је нелогично да Полиција „истиче заједничке интересе“, већ она мора да координира заједничке интересе, како би се створило безбедно окружење, док су у концепту полиције у заједници грађани истичу своје интересе.

Полиција нема механизам да допринесе оснивању саветодавних тела у оквиру јединица локалне самоуправе за развој превенције криминала и остваривање других безбедносних потреба заједница. Међутим, уколико таква саветодавна тела постоје, предстаници Полиције морају бити њихови чланови и на тај начин заједнички допринети безбедном окружењу за све грађане.

А М А Н Д М А Н ХХ

У члану 30. став 2. тачка 4) мења се и гласи:

„4) откривање и хапшење учинилаца кривичних дела и прекршаја и других лица за којима се трага и привођење надлежним органима, обезбеђивање доказа, њихова анализа, криминалистичко форензичко вештачење употребом доступних форензичких метода и евиденција;“

Тачка 6. мења се и гласи:

„6) одржавање јавног реда, спречавање насиља на спортским и другим приредбама, пружање помоћи у извршењима у складу са посебним законима;“

Тачка 8. мења се и гласи:

„8) обезбеђивање јавних скупова, личности, органа, објеката и простора;“

Тачка 10. мења се и гласи:

„10) контрола државне границе, послови у вези са кретањем и боравком странаца, послови азила, прекограничног криминала, миграција и реадмисије;“

О б р а з л о ж е њ е

Нажалост, Србија не поседује довољно савремених форензичких метода и евиденција да би могла да их примењује, те је ради отклањања нејасноћа и правних празнина, правилније и прецизниције одредити тачку 8) као коришћење доступних форензичких метода и евиденција.

Тачки 6) неопходно је поред спортских приредби, придодати и друге приредбе на којима може да се спречи насиље.

Из тачке 8) неопходно је избрисати реч „одређених“, како не би постојало законско оправдање да се одређени јавни скуп не обезбеђује чак и уколико је тако процењено.

Скорашња искуства са мигрантима нам показују да је неопходно вршити контролу миграција у целини, зато што мигранти из земаља Блиског истока нису боравили илегално, или како то законодавац наводи „ирегуларно“, на територији Србије, али да је свакако било нужно водити рачуна о томе ко се налази у овим групама, како безбедност Републике Србије не би била угрожена.

А М А Н Д М А Н ХХІ

У члану 33. у ставу 1. тачка 6) мења се и гласи:

„6) сразмерност у употреби средстава принуде;“

Тачка 11. мења се и гласи:

„11) обавезу одбијања незаконитих наређења и пријављивања корупције;“

Образложење

Средства принуде које користи Полиција при обављању полицијских послова морају бити сразмерна средствима које друго лице користи на другој страни како би се сачувао живот и успешно очувала безбедност. Отпор корупцији представља декларативну норму, те је неопходно преформулисати је у пријављивање корупције, како би се ова законска одредба конкретизовала и заиста довела до смањивања корупције унутар Министарства унутрашњих послова.

А М А Н Д М А Н XXII

У члану 45. ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„Кодекс полицијске етике представља скуп правила о етичком поступању полицијских службеника са роком доношења не дужим од ступања на снагу овог закона.

Кодекс полицијске етике прописује Влада на предлог Министра.“

Образложење

Кодекс полицијске етике како је дефинисан у овом члану представља декларативну одредбу без прецизирања рока његовог доношења, као и без дефинисања ко је предлагач овог прописа изузетно важног за јачање интегритета Полиције.

А М А Н Д М А Н XXIII

У члану 49. став 3. мења се и гласи:

„Подаци о идентитету лица које је дало обавештење сматрају се поверљивим и њима се располаже у складу са законом.“

Образложење

Уместо термина „рукује“ предлагемо термин „располаже“ због терминолошки прецизнијег одређења ове одредбе.

А М А Н Д М А Н XXIV

У члану 51. у ставу 1. уводна реченица мења се и гласи:

„Директор полиције или начелник полицијске управе односно лице које они за то овласте може наредбом да наложи Полицији, ради обезбеђивања јавног реда и мира или заштите здравља и живота људи да:“

Образложење

Нема потребе да Министар одређује овакве привремене одредбе, зато што су оне оперативног карактера и неретко захтевају брзо дејство. Уколико би Министар доносио ове одлуке систем би морао да функционише у нескладу са законом или у супротном са знатно отежаним функционисањем и додатним бирократским оптерећењем. Додатни разлог за ову измену налази се и усклађивању чланова овог Предлога. Конкретно, у овом случају, реч је о члану 88, став 2, који наводи да „одлуку о привременом ограничењу слободе кретања на одређеном простору или објекту доноси директор полиције или начелник полицијске управе односно лице које они за то овласте“.

АМАНДМАН XXV

У члану 80. став 1. мења се и гласи:

„Лице које се налази у стану може се позивати у времену од 8 до 22 часа.“

Образложење

Реч је о техничкој измени, како се посао не би пребацивао из смене у смену и смањило бирократско оптерећење.

АМАНДМАН XXVI

У члану 82. став 6. мења се и гласи:

„Лице може бити доведено у време од 9 до 22 часа.“

Образложење

Реч је о техничкој измени, како се посао не би пребацивао из смене у смену и смањило бирократско оптерећење.

АМАНДМАН XXVII

У члану 112. додаје се став 3. који гласи:

„Електромагнетна средства је могуће користити само у ситуацијама где постоји стварна и непосредна опасност по живот или опасност од озбиљних повреда и где мање опасна средства принуде није могуће употребити.“

Образложење

У складу са препорукама Европског комитета за превенцију тортуре и нехуманог или понижавајућег третмана или кажњавања (ЦПТ/Инф/Е (2002) 1 - Рев. 2015) неопходно је ограничити употребу електромагнетних средстава јер је у пракси долазило до озбиљних последица по здравље лица над којима је примењено електромагнетно средство.

А М А Н Д М А Н XXVIII

У члану 114. став 1. мења се и гласи:

„Средства за везивање могу се употребити само у случају спречавања напада, отпора, бекства или самоповређивања лица.“

Образложење

Потребно је додатно и прецизније дефинисати да се средства за везивање могу употребити само у случају спречавања напада, отпора, бекства или самоповређивања лица.

А М А Н Д М А Н XXIX

У члану 132. став 2. мења се и гласи:

„Критеријуме по којима ће се вршити избор кандидата за полазнике основне полицијске обуке и друге облике стручног оспособљавања, права, обавезе и одговорности полазника обука, праћење, оцењивање, полагање завршног испита и издавање уверења, менторски рад у основној и специјалистичкој обуци, самовредновање и вредновање основне и специјалистичке обуке и стручног усавршавања, издавачку делатност, пружање услуга према трећим лицима и друга питања у вези са обуком и друга права, прописује Влада на предлог Министра.“

Образложење

Министар може ефикасније да предвиди ове критеријуме и сачини предлог који ће послати Влади на разматрање.

А М А Н Д М А Н XXX

У члану 133. став 1. мења се и гласи:

„Стручно оспособљавање и усавршавање у Министарству остварује се у складу са дефинисаним потребама и према одговарајућим програмима и плановима обука.“

После става 4. додаје се став 5. који гласи:

„У случају да се стручно усавршавање реализује на удаљености већој од 75 км од места пребивалишта запосленог или у случају да је запослени обавезан на целодневно присуство у месту стручног усавршавања, запослени у Министарству за време трајања стручног усавршавања има право на смештај, исхрану и 20% дневнице.“

Образложење

За стручно оспособљавање и усавршавање у Министарству нужно је постојање одговарајућих програма и планова обуке, међутим програми и планови морају бити у складу са дефинисаним потребама које одређује Министарство. Ако је полицијски службеник обавезан да присуствује стручним усавршавањима, а они су још и целодневни све трошкове треба да сноси послодавац, у складу са Законом о раду.

АМАНДМАН XXXI

У члану 135. став 2. мења се и гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, радни однос државног службеника заснива се по аутоматизму за дипломиране студенте Криминалистичко-полицијске академије, као и премештајем по основу споразума о преузимању из другог државаног органа.“

Став 6. мења се и гласи:

„Поступак и начин спровођења конкурса прописује Влада на предлог Министра.“

Образложење

Министарство мора да одреди потребе система и да у складу са тим школује студенте на Криминалистичко-полицијској академији, који морају имати предност у односу на све остале који се запошљавају у Министарству због своје стручности и вишегодишњег образовања из области делатности Министарства унутрашњих послова.

Министар може ефикасније да предвиди поступак и начин спровођења конкурса и сачини предлог који ће послати Влади на разматрање.

АМАНДМАН XXXII

У члану 136. став 1. мења се и гласи:

„Ако је руководеће радно место упражњено, на предлог руководиоца организационе јединице који је надлежан да захтева попуну упражњеног радног места, у року од 30 дана од дана када је место упражњено, организациона

јединица надлежна за управљање људским ресурсима расписује интерни конкурс за попуну тог радног места. Конкурс је јаван за све запослене који се обавештавају путем огласне табле у организационим јединицама.“

Образложење

Неопходна је већа транспарентност у раду, како би запослени били упућени у то шта се дешава са једне стране, а са друге стране како би они запослени који желе могли да се пријаве за напредовање и како би се спречио било какав облик дискриминације или протекције.

АМАНДМАН XXXIII

У члану 141. после став 9. додаје се став 10. који гласи:
„Други и трећи ниво безбедносне провере врши Сектор унутрашње контроле.“

Образложење

Безбедносне провере другог и трећег нивоа не треба да врше полицијски службеници опште надлежности, јер би постојала могућност притиска на њих од стране руководиоца, већ то треба да чини Сектор унутрашње контроле, као независна и стручна служба.

АМАНДМАН XXXIV

У члану 142. став 9. брише се.

Образложење

Потребно је избрисати последњи став члана 142 Предлога закона о полицији јер није јасно шта се дешава ако кандидат одбије полиграфско испитивање с обзиром да је реч о полицијској техници која се примењује на добровољној основи. Такође, на овај начин се омогућава, с обзиром да нису дефинисана Предлогом закона која радна места су подложна полиграфу, коришћење полиграфа за велики број радних места, што обесмишљава његову употребу и омогућује злоупотребу у пракси. Исувише је општо формулисано, а акт а из члана 9. став 2. Предлога закона о полицији је поверљивог карактера, тако да је контрола употребе полиграфа у ове сврхе ограничена.

АМАНДМАН XXXV

У члану 144. став 1. тачка 4) брише се.

Образложење

Неопходно је искључити све субјективне чиниоце, као што је то непосредно опажање полицијског службеника који врши проверу, приликом безбедносне провере. Безбедносна провера мора бити подвргнута правилима која су јасна, прецизна и унапред позната, и која искључују произвољност као извор угрожавања и кршења људских права.

А М А Н Д М А Н XXXVI

У члану 150. ст. 1., 2., 3. и 4. мењају се и гласе:

„Руководиоци стратешког и високог нивоа Дирекције полиције распоређују се по спроведеном јавном конкурссу.

Руководилац из става 1. овог члана распоређује се и разрешава решењем које доноси министар на образложени предлог директора полиције.

Руководилац из става 1. овог члана разрешава се на образложени предлог директора полиције уколико не остварује резултате рада у оквиру компетенција радног места.

Министар може да затражи од директора полиције предлог за распоређивање руководиоца из става 1. овог члана у случају да је то радно место непопуњено дуже од три месеца, односно предлог за разрешење руководиоца из става 1. овог члана у случају да исти не остварује резултате рада у оквиру компетенција радног места.“

Образложење

Уколико се директор полиције бира на јавном конкурссу, не постоји разлог због кога се руководиоци стратешког и високог нивоа Дирекције полиције распоређују по спроведеном интерном конкурссу. Како би се подигао ниво професионалности, отворености, како би се ојачала транспарентност, неопходно је омогућити јавне конкурсе и за ове позиције.

Како би се умањила арбитрарност приликом распоређивања или разрешења, неопходно је да постоји образложени предлог директора полиције. Такође, на тај начин поступак распоређивања и разрешења постаје транспарентнији и део демократских процеса у друштву.

Затим, рок који поставља овај Предлог у трајању од шест месеци превише је дуг за постојање упражњеног места на руководећем положају, те га је неопходно скратити на три месеца.

А М А Н Д М А Н XXXVII

У члану 151. став 3. мења се и гласи:

„Руководиоца из става 1. овог члана решењем разрешава директор полиције по образложеном предлогу непосредно вишег руководиоца, уколико не оствари резултате рада у оквиру компетенција радног места.“

Образложење

Како би се умањила арбитрарност приликом распоређивања или разрешења руководиоца средњег и оперативног нивоа, неопходно је да постоји образложени предлог директора полиције. Такође, на тај начин поступак распоређивања и разрешења постаје транспарентнији и део демократских процеса у друштву.

А М А Н Д М А Н XXXVIII

У члану 154. став 2. мења се и гласи:

„Непосредни руководиоца из става 1. овог члана дужан је да обавести полицијског службеника о распореду и промени распореда радног времена најмање пет дана пре промене распореда радног времена, осим у изузетним случајевима.“

Образложење

Рок од седам сати који Предлог обухвата представља исувише кратак рок за полицијског службеника, наравно осим уколико није реч о изузетним случајевима. Такође, ова одредба се усклађује са чланом 56. Закона о раду којим је предвиђено да: „Послодавац је дужан да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена најмање пет дана унапред, осим у случају увођења прековременог рада. Изузетно послодавац може да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена у краћем року од пет дана, али не краћем од 48 часова унапред у случају потребе посла услед наступања непредвиђених околности.“ Уз то, предложеном одредбом где се обавештавање полицијског службеника о распореду и промени распореда може вршити седам сати пре промене распореда радног времена, омогућава руководиоцу да на законит начин мобингује полицијске службенике и да кажњава непослушне, а, с друге стране, руководиоцима се омогућава да бројем полицијских службеника надоместе неангажовање у планирању послова и задатака.

А М А Н Д М А Н XXXIX

У члану 158. став 1. мења се и гласи:

„Непосредни руководиоца образложеним решењем може да изврши прераспodelу радног времена када то захтева природа делатности, организација рада, боље коришћење средстава рада, рационалније коришћење радног времена и извршење одређеног службеног задатка у утврђеним роковима.“

Образложење

Неопходно је образложено решење непосредног руководиоца, којим ће објаснити разлоге прераспodelе радног времена. Додатно, на овај начин увидеће се да ли постоји систематски приступ планирају рада и задатака.

АМАНДМАНХЛ

У члану 160. ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„Полицијски службеник који ради најмање десет часова дневно, има право на одмор у току рада у трајању од 45 минута, који се може користити из једног или из два дела.

Одмор из ст. 1. и 2. овог члана не може да се користи на почетку радног времена.“

Образложење

Потребно је омогућити коришћење дневног одмора у једном или два дела. Показало се да је коришћење дневног одмора у два дела оптималније, јер је полицијски службеник након паузе психофизички спремнији за висок ниво активности. Такође, не постоји оправдан разлог зашто се одмор не може користити на крају радног времена.

АМАНДМАНХЛ

У члану 164. став 1. мења се и гласи:

„Полицијском службенику директор полиције, начелник полицијске управе или лице које они овласте може да одложи или прекине коришћење годишњег одмора уз писано образложење у сваком тренутку или доба дана у току коришћења или до отпочињања годишњег одмора, а ради обављања полицијских послова који не трпе одлагање.“

Образложење

Неопходно је образложено решење непосредног руководиоца, којим ће објаснити разлоге прекидања одмора, као и онемогућити арбитражност приликом

вршења прерасподеле рада, већ се од старешине захтева да то учини образложеним решењем.

А М А Н Д М А Н Х L I I

У члану 164. став 4. мења се и гласи:

„Мерила и начин оцењивања полицијских службеника и других запослених у Министарству прописује Влада на предлог Министра у року од три месеца од ступања на снагу овог Закона.“

Образложење

Важно је да Влада на предлог Министра донесе пропис о начину и мерилима оцењивања запослених, са одређеним роком, поготово зато што ће овај Закон одредити да позитивне или негативне оцене утичу на раскид радног односа, напредовање, награђивање.

А М А Н Д М А Н Х L I I I

У члану 168. став 1. брише се.

Став 4. мења се и гласи:

„Послове и делатности из ст. 1 овог члана, који су неспојиви са обављањем полицијских послова прописује министар у року од три месеца од ступања на снагу овог Закона.“

Образложење

Запослени у Министарству су обучени за послове које обављају и ти послови су углавном стечени у Министарству, међутим не постоји разлог да се запослени спрече у обављању послова и ван Министарства за које су се оспособили.

Поред тога, посебно је важно да се одреди рок у коме ће Министар прописати који су послови неспојиви са обављањем полицијских послова.

А М А Н Д М А Н Х L I V

У члану 169. став 2. мења се и гласи:

„Полицијски службеници не могу бити активни чланови политичких странака, нити политички деловати у Министарству.“

Образложење

Предложена одредба била би супротна правима свих грађана, а поред тога постоји велики простор за злоупотребе, те је забрану чланства у странкама нужно ограничити на активно чланство.

АМАНДМАН XLV

У члану 170. став 5. мења се и гласи:

„Штрајк упозорења најављује се најкасније двадесет четири часа пре почетка штрајка, а штрајк се најављује достављањем одлуке о ступању у штрајк, најкасније пет дана пре ступања у штрајк.“

Образложење

Предложени рок је у супротности за чланом 5. Закона о штрајку, који гласи: „Штрајкачки одбор је дужан да штрајк најави достављањем послодавцу одлуке о ступању у штрајк, најдоцније пет дана пре дана одређеног за почетак штрајка, односно двадесет четири часа пре почетка штрајка упозорења, ако овим законом није утврђен други рок.“ Сходно томе, није могуће да на снази остане норма која је у колизији са другим правним актом који регулише конкретну област, те је неопходно ускладити овај став са постојећим нормама које обухватају ову материју.

АМАНДМАН XLVI

У члану 172. у ставу 1. тачка 2. брише се.

Образложење

Овом одредбом се руши пресумпција невиности, те је неопходно обрисати, као несагласну са највишим правним актом – Уставом Републике Србије.

АМАНДМАН XLVII

У члану 182. став 3. мења се и гласи:

„Критеријуме и начин поступања у пружању психолошке помоћи прописује министар на образложени предлог директора полиције.“

Образложење

Поред погрешно употребљеног падежа у писању речи „психолошке“, овај став мора бити јасније дефинисан кроз неопходан образложени предлог директора полиције.

А М А Н Д М А Н XLVIII

У члану 189. став 1. мења се и гласи:

„Запослени у Министарству има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада.“

Образложење

Уколико би остала одредба да запослени у Министарству има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у висини трошкова само на територији општине или града запослења, на тај начин би била ускраћена великом броју полицијских службеника који су због лоше поделе посла принуђени да путују до радног места на територије других градова и општина.

А М А Н Д М А Н XLIX

У члану 207. у ставу 1. тачка 19) брише се.

Тачка 26) брише се.

Тачка 27) мења се и гласи:

„27) активно чланство у политичким странкама и организацијама, страначко организовање или политичко деловање у Министарству;“

Образложење

Тачка 19) која наводи „самоиницијативно иступање полицијских службеника и осталих запослених у јавности и средствима јавног информисања у вези с радом, које је изазвало или би могло да изазове штетне последице по углед Министарства“, на директан начин отвара простор за обрачунавање са синдикалним представницима, али и са тзв. „узбуњивачима“, који могу да пријаве неправилности и незаконите делатности у раду користећи и средства јавног информисања у ситуацијама када институције закажу.

Тачка 26) недовољно је прецизна и отвара простор за тумачења, а свакако и пружа разлог за отпуштање било кога кроз опште навођење „свако друго понашање или околност која штети угледу службе“.

Тачку 27) потребно је редефинисати само као активно политичко чланство. У супротном случају, предложена одредба била би супротна правима свих грађана, а поред тога постоји велики простор за злоупотребе, те је забрану

чланства у странкама нужно ограничити на активно чланство. Додатно, променом тачке 27) извршило би се изједначавање са предложеном променом члана 169, става 2..

А М А Н Д М А Н Л

У члану 222. став. 2. тач. 1) и 2) мењају се и гласе:

- „1) разматра тромесечне и ванредне извештаје о стању безбедности у Републици Србији;
- 2) разматра тромесечне и ванредне извештаје о раду Министарства;“

О б р а з л о ж е њ е

Потребно је прецизирати наџин на који Народна скупштина, Скупштина Војводине, Покрајинска влада, као скупштина и извршни органи локалне самоуправе, контролишу рад полиције. Обавезе МУП да подноси извештај о стању безбедности у Србији Народној скупштини би требало усагласити са обавезама система одбране који подноси тромесечне извештаје. Толика уџесталост је и предуслов за боље упознавање посланика са стањем у тој области и преузимање активније улоге.

Такође, потребно је извештај о стању безбедности раздвојити од извештаја о раду, како би се одвојиле информације о стању и развоју МУП-а од информација о трендовима криминала и других безбедносних феномена. На тај наџин би посланицима било омогућено да раздвоје наџор над ефикасношћу рада МУП у решавању безбедносних проблема, од наџора управљања и законитости рада МУП.

А М А Н Д М А Н Л

У члану 224. после става 1. додају се ст. 2., 3. и 4. који гласе:

„Надлежност постојећих одељења, јединице или канцеларије које се баве питањима из домена унутрашње контроле полиције (Одељења за оцену законитости у раду у Управи полиције, Одељење за безбедност и законитост у Жандармерији и Одељење за контролу рада законитости у Управи полиције за Град Београд) се укидају и сва надлежност додељује се само телу задуженом за унутрашњу контролу полиције.

Сектором унутрашње контроле руководи начелник Сектора унутрашње контроле.

Начелник Сектора унутрашње контроле редовно и периодично подноси министру извештаје о раду Сектора унутрашње контроле, а о радњама предузетим у циљу откривања кривичних дела подноси извештаје надлежном јавном тужиоцу.“

Досадашњи став 5. мења се и гласи:

„Начелник Сектора унутрашње контроле најмање једном годишње подноси надлежном одбору за унутрашње послове Народне скупштине Републике Србије извештаје о раду Сектора унутрашње контроле, као и ванредне извештаје на захтев народних посланика.“

Образложење

Имајући у виду да примарно законодавство не спомиње ниједну организациону јединицу одговорну за унутрашњу контролу, логичан закључак је да се очекује да је Сектор једино тело надлежно за обављење задатака унутрашње контроле полиције.

Реалност је другачија. Постоје још три “специјализована одељења” која се баве истом темом, а која се налазе под Дирекцијом полиције: а) Одељење за контролу законитости у раду у Управи полиције; б) Одељење за безбедност и законитост у Жандармерији; ц) Одељење за контролу законитости у раду у Управи полиције за град Београд. Закључујемо да постоје четири организационе јединице које се баве унутрашњом контролом. Поред тога, ова тела су формирана на основу различитих правних инструмената. Један од њих, Сектор за унутрашњу контролу, је формиран на основу закона. Остала тела су формирана на основу подзаконских аката или административних одлука (ово питање није било могуће разјаснити). Резултат је да нема одредбе која регулише питање координације активности које предузимају наведе организационе јединице. Јасно је да оваква организациона структура ствара проблем у преклапању и/или понављању активности, што је и напоменуто током састанака са руководством наведених одељења. Време, ресурси и информације се губе. Недостатак централизованог система отвара простор за могуће злоупотребе које дозвољавају да се битне информације задрже “унутар система”.

Рационална употреба ресурса и принципа правичне и транспарентне административне организације сугерише да сва три специјализована одељења треба укинути и да централно тело буде једино надлежно за задатке унутрашње контроле. Ова јединица треба да буде адекватно попуњена људским ресурсима. Стога предлажемо да се укину сва постојећа одељења, јединице или канцеларије које се баве питањима из домена унутрашње контроле полиције и да се сва надлежност додели само телу задуженом за унутрашњу контролу полиције.

Већа одговорност према грађанима, али и независност и контрола Сектора обезбеђује се увођењем обавезе да начелник Сектора директно извештава надлежни одбор за унутрашње послове, као и да постоји могућност да народни посланици (без обзира на то да ли су чланови одбора) постављају питања начелнику о раду Сектора, нарочито у случајевима када постоје сумње да су полицијски службеници и остали запослени у Министарству починили тешка кривична дела повезана са корупцијом и организованим криминалом.

А М А Н Д М А Н Ш

У члану 230. став 3. мења се и гласи:

„У вршењу контроле, полицијски службеници унутрашње контроле могу примењивати тест интегритета као инструмент у сузбијању корупције на свим нивоима и према свим радним местима.“

После става 4. додају се ст. 5, 6. и 7. који гласе:

„Сектор унутрашње контроле може примењивати тест интегритета поштујући основна људска права и слободе, као и професионални интегритет тестираног субјекта. Забрањено је подстицање чињења кривичног дела приликом примене теста интегритета.

Тест интегритета, на образложени предлог начелника Сектора унутрашње контроле и захтева јавног тужиоца, одобрава судија за претходни поступак образложеном наредбом. Предлог, захтев и одлука о примени теста интегритета сачињавају се у писаном облику. Предлог садржи податке и чињенице које су од значаја за одлучивање о примени теста интегритета. У случају неприхватања захтева, судија за претходни поступак наводи разлоге одбијања.

Одлука о наставку примене теста интегритета, односно о његовој обустави доноси се у року од 72 часа од подношења захтева. Одлука о обустави теста интегритета мора бити писано образложена.“

Образложење

Узимајући у обзир да ће се увести “тест интегритета”, главни принципи процедура за тестове интегритета морају да буду јасно регулисани кроз примарно законодавство, док само питање о начину реализације тестова интегритета треба да буду предмет поцаконских аката.

Елемент од велике важности јесте примена тестова интегритета не само према полицијским службеницима нижег ранга већ и према службеницима на вишим позицијама. Ако је другачије, ова алатка ризикује да постане само пука демагошка мера.

Ако се тестови интегритета уведу као превентивне процедуре, обезбедити обавезу да се овакви тестови спроводе од стране адекватног тела на свим нивоима и према свим радним местима.

Примена теста интегритета у Предлогу закона о полицији прописана је исувише опште и изазива највише дилема. Целокупна материја треба да буде уређена посебним прописом, који треба да донесе Министар у року од годину дана након што на снагу ступи Закон о полицији. То није добро решење из два разлога. Нацртом закона нису постављени заштитни механизми који би требало да онемогуће злоупотребе у пракси. Реч је о клопци која може да буде предмет политичких злоупотреба, посебно у тренутку када Сектор унутрашње контроле може да контролише рад свих запослених у Министарству. Посебно је осетљиво у тренуцима, који су постојали у блиској прошлости, када управљачка структура у Министарству унутрашњих послова, долази из две различите политичке странке.

Тест интегритета треба да спроводи тело које поседује несумњиви институционални интегритет и независност, што није случај са СУК-ом у Србији. Такође, у СУК-у не постоје технички капацитети за спровођење ове мере.

У складу са румунским законом који уређује тест интегритета, и који је био основа за овај Предлог закона о полицији, предлаже се увођење два става на основу којих се уводе заштитни механизми који би требало да ограниче злоупотребе у пракси. Прво је потребно истаћи да Сектор унутрашње контроле може примењивати тест интегритета поштујући основна људска права и слободе, као и професионални интегритет тестираног субјекта. Затим да је забрањено је подстицање чињења кривичног дела приликом примене теста интегритета. У румунском закону постоји идентична одредба.

Поред тога, потребно је уредити поступак примене теста интегритета. С обзиром да у тренутним околностима није могуће предвидети тест интегритета Законом о кривичном поступку, примена ове антикорупцијске мере би требало да поседује исти степен контроле као и посебне доказне радње, имајући у виду да је у разлозима за усвајање закона речено да је тест интегритета предвиђен као метод за разоткривање кривичног дела корупције и коруптивног понашања службеника, а не за превенцију како стоји члану 230 Предлога закона о полицији. Примену теста интегритета би требало да одобри судија за претходни поступка, који је и овим Предлогом одређен као спољашњи контролор.

А М А Н Д М А Н III

Члан 233. мења се и гласи:

„Члан 233.

Министар даје Сектору унутрашње контроле смернице, обавезна упутства за рад, осим у радњама предузетим у предистражном и истражном поступку по захтеву надлежног јавног тужиоца.

О б р а з л о ж е њ е

Овлашћења министра су преширока и непримерена и могу де факто да обесмисле унутрашњу контролу.

А М А Н Д М А Н LIV

У члану 240. став. 1. мења се и гласи:

„Евиденцију притужби и извештавање о решавању притужби врше надлежне притужбене јединице у оквиру централног регистра притужби у надлежности Сектора унутрашње контроле у складу са прописом којим се уређују евиденције и обрада података у области унутрашњих послова.“

Образложење

У МУП не постоји централизовано вођење предмета притужби и представки, а ни Предлог закона о полицији не прописује ову обавезу прецизно. Тренутно, свака организациона јединица која прима притужбе, као и Биро за притужбе и представке у Кабинету министра унутрашњих послова и Сектор унутрашње контроле воде одвојене евиденције притужби. Другим речима, нису све притужбе и представке које се подносе против полицијских службеника заведене у исти регистар и не стижу до СУК. Ово чини да унутрашња контрола буде још више компликована и повећава ризик преклапања и губљења информација. Имајући у виду да по речима, начелника СУК, Милоша Опарнице, између 30 и 40 % кривичних пријава које покрене СУК иницирано примањем анонимних притужби грађана, потребно је осигурати да информације о свим притужбама буде централизован и у надлежности СУК. Како би се систем унутрашње контроле хармонизовао и у циљу повећања ефикасности, поменути Биро треба укинути, а његове надлежности пренети на организациону јединицу са адекватном попуњеношћу унутар Сектора за унутрашњу контролу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Драган Шута

Драган Шутаџовац

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
18. јануар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016 9/13

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
012	37/12	/	/

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона о полицији, подносимо следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу Закона о полицији у члану 9. став 2. реч: „министар“ замењује се речима: „Министарство унутрашњих послова“.

Образложење

Сматрамо да је много реалније и праведније да Управљање људским ресурсима врши не министар већ Министарство унутрашњих послова.

А М А Н Д М А Н II

У члану 38 став 4. реч: „министар“ замењује се речима: „Министарство унутрашњих послова“.

Образложење

Сматрамо да је много реалније и праведније да Управљање људским ресурсима врши не министар већ Министарство унутрашњих послова.

А М А Н Д М А Н III

У члану 45. став 3. мења се и гласи:

„Кодекс полицијске етике прописује Влада у року од 90 дана од дана доношења овог прописа.“

Образложење

Неопходно је да се пропише временски рок у коме је Влада дужна да донесе један изузетно битан акт, као што је Кодекс полицијске етике.

А М А Н Д М А Н И V

У члану 46. став 2. реч: „министар“ замењује се речима: „Министарство унутрашњих послова“.

Образложење

Сматрамо да је много реалније и праведније да Управљање људским ресурсима врши не министар већ Министарство унутрашњих послова.

А М А Н Д М А Н И V

У члану 129. став 3. реч: „министар“ замењује се речима: „Министарство унутрашњих послова“.

Образложење

Сматрамо да је много реалније и праведније да Управљање људским ресурсима врши не министар већ Министарство унутрашњих послова.

А М А Н Д М А Н И V I

У члану 136. додаје се нови став 2. који гласи:
„Конкурс је јаван за све запослене који се обавештавају путем огласне табле у организационим јединицама.“
Досадашњи ст. 2 и 3. постају ст. 3. и 4.

Образложење

Неопходно је се Конкурс о упражњеним радним местима буде јаван за све запослене.

А М А Н Д М А Н И V

У члану 138. у ставу 1. тачка 1) мења се и гласи:
„У радни однос у Министарство не може се примити лице: против кога се води кривични поступак.“

Образложење

Сматрамо да није правно прихватљиво да у Министарству не могу радити лица против којих се води кривични поступак за кривична дела за која се гони по службеној дужности. Оваквом нормом би била повређена и одредба из члана 34.

став 3. Устава Републике Србије: „Свако се сматра невиним за кривично дело док се његова кривица не утврди правоснажном одлуком суда.“ Претпоставка невиности је загарантована и чланом 6. став 2. Европске конвенције за заштиту људских права, затим и у члану 14. став 2. Међународног пакта о грађанским и политичким правима, као и члану 11. став 1. Универзалне декларације о људским правима, који би сви, такође били грубо повређени уколико овај члан буде произвео правна дејства. Овиме је повређено и право одређених грађана на рад предвиђено чланом 60. Устава, јер је МУП потврдио да нису подобни за рад сви они против којих је покренут кривични поступак, дакле, без обзира да ли су невини или ће се можда касније испоставити да су криви. Доношењем овог акта створена је и ситуација да државни орган може прејудуцирати кривичну одговорност, што једноставно није могуће.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 152. додаје се нови став 2. који гласи:

„Конкурс је јаван за све запослене који се обавештавају путем огласне табле у организационим јединицама.“

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

О б р а з л о ж е њ е

Неопходно је да имамо дефиниси начина како се запослени информисе о слободним радним местима а то је потребно јавно, преко огласних табли и то на нивоу целе Републике Србије унутар МУП, јер можда неко из Врања хоће да конкурише у Суботици.

А М А Н Д М А Н VII

Члан 154. став 2. мења се и гласи:

“Непосредни руководицац из става 1. овог члана дужан је да обавести полицијског службеника о распореду и промени распореда радног времена најмање 48 сати пре промене распореда радног времена.“

О б р а з л о ж е њ е

Нејасно је како да се обавести седам сати пре промене распореда, кад није теоретски могуће знати промену распореда радног времена 7 сати пре исте. Такође, 1886. године радници у свету су се изборили за за “чувена три броја 8” (8 сати рада, 8 сати одмора и 8 сати спавања) при чему се у нацрту овог Закона јасно крше сва права радника почев од дневног, недељног и годишњег одмора запослених у МУП-у, па до Уставног права, а то је право на живот и приватност. Оваквом одредбом запосленима се ускраћује право на свој приватни живот. При томе, није јасно зашто се толико драстично мења садашња одредба о обавештавању о распореду рада 5 дана, односно у изузетним случајевима 48 сати пре саме промене. Где је поштовање нечије приватности или како је могуће да

полицијски службеник који је удаљен по 250 км од места рада уопште стигне да се опреми и допутује на посао.

А М А Н Д М А Н V I I I

У члану 155. став 5. брише се.

Образложење

Непотребна одредба о критеријумима којима се надокнађују трошкови превоза јер ако запослени има плаћен одлазак и долазак у висини аутобуске карте и самим тим је у обавези да користи аутобуски превоз.

А М А Н Д М А Н I X

Члан 159. брише се.

Образложење

Сматрамо да је ова одредба неодржива јер даје широко овлашћење старешинама приликом одређивања неадељног одмора односно времена које је потребно да се ради, и могућност да произвољно без законског лимита одређују који ће полицијски службеник када радити током једне радне недеље.

А М А Н Д М А Н X

У члану 160. став 6. брише се.

Образложење

Брисање ове одредбе која представља апсурдно решење, јер не може руководиоца да има сазнање о потреби полицијског службеника за храном, о физиолошким и другим потребама личне природе запосленог на дневном нивоу.

А М А Н Д М А Н X I

Члан 164. став 1. мења се и гласи:

„Полицијском службенику директор полиције, начелник полицијске управе или лице које они овласте уз писано образложење може да одложи или прекине коришћење годишњег одмора у сваком тренутку или доба дана у току коришћења или до отпочињања годишњег одмора, а ради обављања полицијских послова који не трпе одлагање.“

Образложење

Наиме, писано образложење за прекидање годишњег одмора ради обављања службених послова који не трпе одлагање је неопходно како би се полицијском службенику дали јасни и довољни чињенични разлози због којих се коришћење одмора прекида, како би се јасно видело који су то службени послови због којих се одмор прекида и у чему се тачно огледа потреба за прекидањем годишњег одмора. Полицијски службеник мора да буде упознат и са субјективним и са објективним разлозима за фактичко прекидање остваривања једног од основних права по основу рада. Ово и у циљу спречавања могуће злоупотребе дискреционог права руководиоца да полицијског службеника евентуално неосновано прекине у коришћењу годишњег одмора. Нарочито и јер је серијом одредаба Закона о раду дефинисано право на годишњи одмор, као једно од основних за сваког запосленог.

АМАНДМАН XII

У члану 167. став 4. мења се и гласи:

„Мерила и начин оцењивања полицијских службеника и других запослених у Министарству доноси Влада 60 дана од дана ступања на снагу овог прописа.“

Образложење

Неопходно је прописати који је рок Влади да донесе пропис о начину и мерилима оцењивања запослених, а поготову што је овим Законом предложено да позитивне или негативне оцене утичу на раскид радног односа, напредовање, награђивање.

АМАНДМАН XIII

У члану 169. став 2. брише се.

Образложење

Сматрамо је супротно слободи синдикалног и политичког деловања, а поготову је веома опасно то што постоји реална могућност да политичка странка која је на власти и која има неограничен приступ подацима које често и злоупотребљавају, да запосленом који је члан неке политичке партије покрене одговорност. У нормалним системима вредности и примене права то је сасвим у реду али тренутно у Србији, то је веома опсана простор за злоупотребе.

А М А Н Д М А Н Х I V

У члану 170. ст. 4. и 5. бришу се.

Ст. 6.-9. постају ст. 4.-7.

Досадашњи став 10. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Уколико се ова одредба не би брисала потпуно би било обесмишљено право на штрајк, јер је на овај начин више од половине запослених дужно да ради и за време штрајка, што представља већину и свакако увелико превазилази минимум процеса рада који је неопходно оставрити за време штрајка, а суштина штрајка јесте управо незадовољство и одлука већине радника да ступе у штрајк, уз поштовање минимума процеса рада, а не већине процеса рада. Наиме, штрајк је организовано, заједничко и истовремено обустављање рада или успоравање, односно на други начин онемогућавање нормалног процеса функционисања рада код послодавца ради остваривања неких легитимних економских циљева. Штрајк, заправо, представља спор између већине запослених и послодавца. Уколико би чак 60% запослених било дужно да ради за време штрајка, основних елемената и смисла саме институције штрајка не би ни било.

Остајање на снази става 5. није могуће јер је та норма у колизији са другим правним актом исте снаге који регулише идентичну област.

Полицијски службеници који учествују у штрајку остварују сва права из радног односа док су у штрајку, а при томе се полицијски службеник често налази у ситуацији да и за време док је у штрајку фактички ради без обзира да ли је тај рад последица остваривања минимум процеса рада или примена полицијских овлашћења из Закона о полицији/ ради заштите живота и безбедности људи, ради хватања и привођења надлежном органу лица затеченог у вршењу кривичног дела за које се гони по службеној дужности и ради спречавања учиниоца и откривања учиниоца кривичног дела за које се гони по службеној дужности/ или пак, редовно обављање службе без обзира на изјаву о штрајковању. У свим тим случајевима нужно је да полицијски службеници и за време штрајка носе оружје и друга средства принуде.

А М А Н Д М А Н Х V

У члану 172. тачка 2) брише се.

Досадашње та. 3)-6) постају тачке 2)-5)

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је ова одредба неодржива у овом закону.

А М А Н Д М А Н Х V I

У члану 182. став 3. мења се и гласи:

„Критеријуме и начин поступања у пружању психолошко помоћи прописује министар водећи рачуна о броју запослених у полицијским управама и њиховима потребама за овај вид помоћи.“

Образложење

Мишљења смо да не постоји квалитетна психолошка служба нити нормативна подлога за њу, која би пратила између осталог и третман који запослени има код послодавца са социјално-психолошког аспекта. Опште познато је да је посао полицајца веома стресан и одговоран и свакако психолошка заштита заузима врло високо место у потребама запослених за безбедан, али и успешан рад, што се оваквим законом практично спречава.

А М А Н Д М А Н Х V I I

Члан 192. брише се.

Образложење

Ограничавање новчане помоћи само на случај смрти који је последица повреде на раду, професионалног обољења или опасне појаве, сматрамо не само правно погрешним, већ пре свега са моралне и људске стране. Наиме, полицијски службеник је полицајац 24 часа 7 дана у недељи и увек је спреман да заштити закон и грађане, па се његове евентуалне повреде не могу делити на оне на раду и ван рада, као што је то учињено у овом члану. Тим пре што је живот сваког полицајца у сваком трентку појачано угрожен у односу на остале грађане. Зато сматрамо нужном компензацијом у виду новчане помоћи породици у сваком могућем нејнесрећнијем случају, смрти, а не само у случају смрти која је последица повреде на раду, професионалног обољења или опасне појаве.

А М А Н Д М А Н Х I X

У члану 206. став 1. тачка 7) брише се.

Образложење

Брисање ове тачке јер није јасно дефинисана, па се самим тим стиче могућност реваншизма грађана због примене полицијских овлашћења, тако да самим тим свако може да поднесе жалбу против полицијског службеника што

додатно оптерећује рад јер исти мора да се бави доказивањима и очувањем радног места, а не професионалним радом и применом полицијских овлашћења.

А М А Н Д М А Н ХХІ

У члану 224. став 1. реч: „Полиције“ замењује се речју: „полицијских службеника,“ после чега се додају речи: „државних службеника“.

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Сектор унутрашње контроле је самостална и неависна организациона јединица у Министарству.“

Досадашњи став 2. постаје став 3.

После садашњег става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Начелник сектора унутрашње контроле најмање једном годишње подноси радном телу Народне скупштине надлежном за унутрашње послове извештај о раду Сектора унутрашње контроле.“

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Образложење

Предложеним амандманом прецизира се круг лица над којим СУК врши контролу, дефинише се позиција СУК-а у односу на Владу и Народну скупштину. Већу одговорност према грађанима и већи степен јавности у раду Сектора може се обезбедити директном комуникацијом између Сектора и Народне скупштине односно надлежног радног тела кроз подношење извештаја.

А М А Н Д М А Н ХХІІ

У члану 230. ставу 3. после речи: „корупције“ додаје се текст: „уз поштовање основних људских права и слобода и професионалног интегритета тестираног.“

У ставу 7. речи: „за високоризична радна места“ замењују се речима: „запослених у Министарству који примењују полицијска овлашћења, службена и посебна овлашћења.“

У ставу 10. реч: „министар“ замењује се речима: „начелник Сектора унутрашње контроле“.

Образложење

У предлогу закона је примена теста интегритета на исувише општи начин прописана, те се амандманом врше потребна прецизирања.

А М А Н Д М А Н XXIII

У члану 251. речи: „годину дана“ замењују се речима: „шест месеци“

Образложење

Амандманом се скраћује рок за доношење подзаконских аката.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Весна Мартиновић

Наталија Вучковић

Горан Тирић

Балша Боžовић

Мироslав Јанковић

Гордана Чомић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Демократска странка
18. јануар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
ОПЗ-ЗРД			

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о полицији, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о полицији, у члану 9. став 1. мења се и гласи:

„Начела за унутрашње уређење Министарства, као и врсте организационих јединица, седишта и подручја за која се образују те јединице, посебним актом прописује Народна скупштина.“

Образложење

Овакав Закон је потпуно неодржив јер ће имати за последицу стални утицај политике на полицију, а што је у потпуној супротности са основним принципима деполитизације полиције.

У постојећем Предлогу закона, примена овог члана није могућа из простог разлога јер извршна власт (Влада Републике Србије) својим уредбама у великој мери утиче на територијалну и организациону структуру Министарства чиме се директно остварује политички интерес владајуће већине.

А М А Н Д М А Н II

Члан 22. мења се и гласи:

„Члан 22.

За обављање полицијских и других унутрашњих послова образује се Дирекција полиције.

У саставу Дирекције полиције су организационе јединице у седишту - управе, центри, јединице, специјална и посебне јединице полиције, и ван седишта

- Полицијска управа за град Београд, Специјална јединица полиције је Специјална антигерористичка јединица.

Посебне јединице полиције у седишту Дирекције полиције су Жандармерија, Хеликоптерска јединица и Јединица за обезбеђење одређених личности и објеката, а у Полицијској управи за град Београд Полицијска бригада.

На територији Републике Србије образују се и подручне полицијске управе, са седиштима и за подручја, и то:

- 1) Полицијска управа у Бору - за општине: Бор, Кладово, Мајданпек и Неготин;
- 2) Полицијска управа у Ваљево - за општине: Ваљево, Лајковац, Љиг, Мионица, Осечина и Уб;
- 3) Полицијска управа у Врању - за општине: Босилеград, Бујановац, Владичин Хан, Врање, Прешево, Сурдулица и Трговиште;
- 4) Полицијска управа у Зајечару - за општине: Бољевац, Зајечар, Књажевац и Сокобања;
- 5) Полицијска управа у Зрењанину - за општине: Житиште, Зрењанин, Нови Бечеј, Нова Црња и Сечањ;
- 6) Полицијска управа у Јагодини - за општине: Деспотовац, Јагодина, Параћин, Рековац, Свилајнац и Ћуприја;
- 7) Полицијска управа у Кикинди - за општине: Ада, Кањижа, Кикинда, Нови Кнежевац, Сента и Чока;
- 8) Полицијска управа у Крагујевцу - за општине: Аранђеловац, Баточина, Кнић, Крагујевац, Лапово, Рача и Топола;
- 9) Полицијска управа у Краљеву - за општине: Врњачка Бања, Краљево и Рашка;
- 10) Полицијска управа у Крушевцу - за општине: Александровац, Брус, Варварин, Крушевац, Трстеник и Ћићевац;
- 11) Полицијска управа у Лесковцу - за општине: Бојник, Власотинце, Лебана, Лесковац, Медвеђа и Црна Трава;
- 12) Полицијска управа у Нишу - за општине: Алексинац, Гаџин Хан, Дољевац, Мерошина, Ниш, Ражањ и Сврљиг;
- 13) Полицијска управа у Новом Пазару - за општине: Нови Пазар, Сјеница и Тутин;
- 14) Полицијска управа у Новом Саду - за општине: Бач, Бачка Паланка, Бачки Петровац, Беочин, Бечеј, Врбас, Жабаљ, Нови Сад, Србобран, Сремски Карловци, Темерин и Тител;
- 15) Полицијска управа у Панчеву - за општине: Алибунар, Бела Црква, Вршац, Ковачица, Ковин, Опово, Панчево и Пландиште;

- 16) Полицијска управа у Пироту - за општине: Бабушница, Бела Паланка, Димитровград и Пирот;
- 17) Полицијска управа у Пожаревцу - за општине: Велико Градиште, Голубац, Жабари, Жагубица, Кучево, Мало Црниће, Пожаревац и Петровац;
- 18) Полицијска управа у Пријеполу - за општине: Нова Варош, Прибој и Пријеполје;
- 19) Полицијска управа у Прокуљу - за општине: Блаце, Житораћа, Куршумлија и Прокупље;
- 20) Полицијска управа у Смедереву - за општине: Велика Плана, Смедерево и Смедеревска Паланка;
- 21) Полицијска управа у Сомбору - за општине: Апатин, Кула, Озаци и Сомбор;
- 22) Полицијска управа у Сремској Митровици - за општине: Инђија, Ириг, Пећинци, Рума, Сремска Митровица, Стара Пазова и Шид;
- 23) Полицијска управа у Суботици - за општине: Бачка Топола, Мали Иђош и Суботица;
- 24) Полицијска управа у Ужицу - за општине: Ариље, Бајина Башта, Косјерић, Пожега, Ужице и Чајетина;
- 25) Полицијска управа у Чачку - за општине: Горњи Милановац, Ивањица, Лучани и Чачак;
- 26) Полицијска управа у Шапцу - за општине: Богатић, Владимирци, Коцељева, Крупањ, Лозница, Љубовија, Мали Зворник и Шабац.

У општинама из става 4. овог члана, изузев општина у којима су седишта подручних полицијских управа, образују се полицијске станице. и полицијске испоставе.

За Аутономну Покрајину Косово и Метохија образује се, у седишту Дирекције полиције, Координациона управа за Косово и Метохију."

Образложење

Територијална организација Министарства је у складу са Уставом Републике Србије и као таква није подложна изменама. Уколико се територијална организација Министарства регулише актима Владе (директно зависи од политичке воље носиоца власти у Републици Србији) доводи у колизију са прокламованим принципима деполитизације Полиције. Примера ради, Влада у појединим општинама где нема политичку власт већ је та власт на локалном нивоу и у рукама „опозиције“ може посебним актом променити територијалну надлежност и организацију рада подружне ПУ смањујући ниво организације са

ППУ на ПС чиме директно руководи радом Министарства а супротно прокламованим принципом деполитизације.

А М А Н Д М А Н Ш

У члану 122. став 5. мења се и гласи:

„Одлуку о употреби хемијских средстава доноси руководилац који непосредно у складу са планом, у складу са планом, руководи ангажованим снагама, а у случају да не постоји план, неопходно је прибављање сагласности директора полиције.“

Образложење

Полицијски службеници имају на задужењу сузавце, дакле средства која на себи имају ознаку бојних отрова (ЦС) и сасвим је разумљиво да полицијски службеник нема право да самостално одлучује у употреби тог средства. Такође, приликом обезбеђења одређених скупова грађана, објеката и личности, или других активности, саставља се план рада и поступања и тим планом је могуће предвидети да полицијски службеници са собом носе хемијска средства, односно да руководилац може наредити њихову употребу у случајевима тачно предвиђеним законом и тим планом. Међутим, због специфичности полицијског посла и могућности појаве нарушавања јавног реда и мира у већем обиму који није био предвиђен планом и извршеним безбедносним проценама, доћи ће се у ситуацију да је употреба хемијских средстава неопходна, али неће бити могућа јер није предвиђена планом поступања.

Предложеном изменом се жели омогућити употреба хемијских средстава и у ситуацијама када она првобитно није била предвиђена планом поступања, а за њиховом употребом постоји потреба, а такође неопходно је, с једне стране, онемогућити да се та средства у таквим новонасталим непредвиђеним приликама олако употребљавају, а такође заштити руководиоца који доноси такву одлуку, с друге стране, јер се одговорност преноси и на директора полиције.

А М А Н Д М А Н И V

После члана 124. додају се чл. 124а - 124б, који гласе:

„Члан 124а

Употребом ватреног оружја од стране полицијског службеника сматра се пуцање из ватреног оружја у смеру лица или животиња. Потезање оружја, довођење оружја у положај за употребу и пуцање у вис ради упозорења или тражења помоћи не сматра се употребом ватреног оружја.

Члан 124б

При обављању службеног задатка овлашћено службено лице може употребити ватрено оружје само ако употребом других средстава принуде не може постићи резултат у извршењу задатка и кад је апсолутно нужно да се:

- 1) заштити живот људи;
- 2) спречи бекство лица затеченог у извршењу кривичног дела за које се гони по службеној дужности и за које је прописана казна затвора у трајању од десет година или тежа казна, а у случају непосредне опасности по живот;
- 3) спречи бекство лица законито лишеног слободе или лица за које је издат налог за лишавање слободе због извршења кривичног дела из тачке 2) овог члана, а у случају непосредне опасности по живот;
- 4) од себе одбије непосредни напад којим се угрожава његов живот;
- 5) одбије напад на објекат или лице које обезбеђује, а у случају непосредне опасности по живот.

Спречавање бекства лица затеченог у извршењу кривичног дела

Члан 124в

Употребом ватреног оружја у смислу члана 124б тачке 2. овог закона, сматра се употреба ватреног оружја у време или непосредно после извршења кривичног дела ради спречавања бекства лица затеченог на месту или у непосредној близини где је предузело радње извршења кривичног дела или где су наступиле последице кривичног дела, односно спречавања бекства лица код којег су предмети којима је извршило кривично дело или предмети настали извршењем кривичног дела.

Спречавање бекства лица законито лишеног слободе или за које је издат такав налог

Члан 124г

Употребом ватреног оружја у смислу члана 124б тачке 3. овог закона сматра се употреба ватреног оружја ради спречавања бекства лица за које је у налогу за лишавање слободе, односно налогу за довођење изричито наведено да ће овлашћено службено лице употребити ватрено оружје ради спречавања бекства тог лица.

Пре поступања по налогу за лишавање слободе, односно за довођење лица из става 1. овог члана, овлашћено службено лице упозориће то лице да ће употребити ватрено оружје ако покуша бекство.

Спречавање бекства лица законито лишеног слободе или за које је издат такав налог

Члан 124д

Употребом ватреног оружја у смислу члана 124б тачке 4. овог закона сматра се употреба ватреног оружја ради спречавања бекства лица за које је у налогу за лишавање слободе, односно налогу за довођење изричито наведено да ће овлашћено службено лице употребити ватрено оружје ради спречавања бекства тог лица.

Пре поступања по налогу за лишавање слободе, односно за довођење лица из става 1. овог члана, овлашћено службено лице упозориће то лице да ће употребити ватрено оружје ако покуша бекство.

Одбијање напада на објекат или лице које се обезбеђује Члан 124б

Употребом ватреног оружја у смислу члана 124б тачке 5. овог закона сматра се употреба ватреног оружја ради одбијања непосредног напада и за време трајања непосредног напада на објекат или лице које се обезбеђује.

Непосредним нападом на објекат који се обезбеђује сматра се свака радња усмерена на оштећење тог објекта или његових делова или на онемогућавање функционисања објекта оштећењем или уништењем уређаја на објекту или на други начин.

Непосредним нападом на лице које се обезбеђује сматра се сваки напад ватреним оружјем, опасним оруђем или другим предметом којим се може угрозити живот тог лица, или напад од стране два или више лица."

Образложење

Важећим Закон о полицији веома је добро и подробно уређена употреба ватреног оружја, шта се сматра под употребом ватреног оружја од стране полицијског службеника, детаљно су предвиђени сви услови и случајеви за употребу ватреног оружја, а предложеним Законом о полицији све ово је пропуштено да се уреди, што је непојмљиво и неозбиљно за било коју државу, а пре свега због тога што употреба овог полицијског средства принуде најдубље задире о основно људско право – право на живот, па би недовољно детаљно регулисање ове области створило услове за угрожавање овог основног људског права, а с друге стране, ставило би полицијске службенике у веома неповољан положај, јер би оцена испуњености услова за употребу ватреног оружја била исувише арбитрерана, па што би имало за последицу да полицијски службеници ређе посежу за употребом ватреног оружја, односно да избегавају одређене интервенције, а што би даље имало за последицу повећање угрожавања живота и имовине грађана од стране извршилаца најтежих кривичних дела, тј. на овај начин би се „везале руке“ полицијским службеницима на терену.

А М А Н Д М А Н У

У члану 132. у ставу 2. после речи: „прописује Влада“ уместо тачке додаје се запета и речи: „уз претходо прибављену сагласност директора полиције и министра.“

Образложење

Овим се постиже деполитизација полиције.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 133. после става 4. додаје се став 5. који гласи:

„У случају да се стручно усавршавање реализује на удаљености већој од 50 км од места пребивалишта запосленог или у случају да је запослени обавезан на целодневно присуство у месту стручног усавршавања, запослени у Министарству за време трајања стручног усавршавања има право на смештај, исхрану и 20% дневнице.“

Образложење

Ако је полицијски службеник обавезан да присуствује стручним усавршавањима, а они су још и целодневни све трошкове треба да сноси послодавац, у складу са Законом о раду.

А М А Н Д М А Н VII

У члану 135. у ставу 6. после речи: „прописује Влада“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „уз претходно прибављену сагласност директора полиције и министра.“

Образложење

Овим се постиже деполитизација и спречава злоупотреба да се страначки људи запошљавају већ људи који законом испуњавају услове за пријем.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 141. после става 9. додаје се став 10. који гласи:

„Други и трећи ниво безбедносне провере врши Сектор унутрашње контроле.“

Образложење

Сасвим је логично да безбедносне провере другог и трећег нивоа не врше полицијски службеници опште надлежности, јер би постојала могућност притиска на њих од стране руководиоца, већ то треба да чини независна и стручна служба као што је Сектор унутрашње контроле.

А М А Н Д М А Н IX

У члану 150. став 3. брише се.

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 3. и 4.

Образложење

Који су то резултати вишег руководиоца, проценат разрешења кривичних дела у његовој јединици или одређени број дисциплинских пријава које треба да поднесе против полицајаца, колико је то месечно један, пет или десет.

АМАНДМАНХ

У члану 151. став 3. брише се.

Образложење

Шта су резултати рада, да ли је резултат рада репресија или превентива, како то измерити, не копамо канал па је резултат рада ископана три метра.

АМАНДМАНХІ

У члану 154. у ставу 2. речи: „седам сати“ замењује се речима: „пет дана“

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Изузетно, у случају више силе или изненадног повећања обима посла или у случају потребе посла која се правилним и целисходним планирањем није могла предвидети, непосредни руководиоца из става 1. овог члана може обавестити полицијског службеника о распореду и промени распореда рада у року краћем од пет дана, али не краћем од 12 часова унапред.“

Досадашњи ст. 3.-7. постају ст. 4.-8.

Образложење

Ова одредба се усклађује са чланом 56. Закона о раду којим је предвиђено: „Послодавац је дужан да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена најмање пет дана унапред, осим у случају увођења прековременог рада.

Изузетно послодавац може да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена у краћем року од пет дана, али не краћем од 48 часова унапред у случају потребе посла услед наступања непредвиђених околности.“

Уз то, предложеном одредбом где се обавештавање полицијског службеника о распореду и промени распореда може вршити седам сати пре промене распореда радног времена, омогућава руководиоцу да на законит начин мобингује полицијске службенике и да кажњава непослушне, а с друге стране, руководиоцима се омогућава да се превише не ангажују у планирању послова и задатака, тј. да буду лењи, јер увек у веома кратком року (од седам сати) могу обезбедити присуство броја полицијских службеника.

Иако је Законом у раду предвиђено чак 48 сати унапред, имајући у виду специфичност и карактер полицијских послова и могућност да се промена радног времена прилагоди новонасталим непредвиђеним околностима, како не би била

нарушена безбедност грађана и имовине, овако предложеном изменом, тј. допуном ПЗОП предвиђа се да се распоред рада и промена распореда рада може утврдити и у времену мањем од пет дана, али само у за то оправданим случајевима: у случају више силе, у случају изненадног повећања обима посла или у случају потребе посла која се правилним и целисходним планирањем није могла предвидети.

А М А Н Д М А Н Х II

У члану 158. у ставу 1. после речи: „руководилац“ додају се речи: „образложеним решењем“

Образложење

На овај начин се онемогућава арбитрерност приликом вршења прерасподеле рада, већ се од старешине захтева да то учини образложеним решењем.

А М А Н Д М А Н Х III

У члану 160. у ставу 2. после речи: „45 минута“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „који се може користити из једног или два дела.“

Образложење

На овај начин се омогућава коришћење дневно дома у једном или два дела. Штавише, у већини случајева, коришћење дневног одмора у два дела би било оптималније, а како би полицијски службеник паузом повратио висок ниво активности и психофизичке спремности за наставак обављања посла.

А М А Н Д М А Н Х IV

У члану 169. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Министарство је дужно да запосленом који је члан синдиката на име синдикалне чланарине одбије износ од зараде на основу његове писане изјаве и да тај износу уплати на одговарајући рачун синдиката.“

Досадашњи ст. 2. - 4. постају ст. 3. - 5.

Образложење

Усклађено са чланом 207. став 2. ПЗОП и са чланом 123. ставом 1. Закона о раду. Такође, на овај начин се омогућава стварно уживање права на синдикално организовање, јер би у супортном, синдикално организовање било угрожено и у великој мери отежано.

А М А Н Д М А Н Х V

У члану 170. став 2. у тачки 4) тачка се замењује запетом и додају се речи: „у већем обиму, али не у трајању дужем од 24 сата од настанка такве непогоде или несреће.“

После става 4. додају се ст. 5. - 7. који гласе:

„Минимум процеса рада, у смислу става 3. овог члана утврђује министар правилником.“

При утврђивању минимума процеса рада у смислу става 5. овог члана министар је обавезан да узме у обзир мишљење, примедбе и предлоге синдиката.

Запослене који су дужни да раде за време штрајка ради обезбеђивања минимума процеса рада у смислу ставова 3. до 6. овог члана, по прибављеном мишљењу штрајкачког одбора, одређује руководиоца организационе јединице најдоцније пет дана пре почетка штрајка.“

У досадашњем ставу 5. који постаје став 8. реч: „десет“ замењује се речју: „три“ а уместо броја: „30“ замењује се бројем: „10“

Досадашњи став 6. брише се.

Досадашњи ст. 5. - 10. постају ст. 8. - 12.

О б р а з л о ж е њ е

Приликом непогода и несрећа проглашава се ванредна ситуација, приликом проглашене ванредне ситуације важе нека друга правила и акти. Такође постоји минимум процеса рада који се мора поштовати.

Минимум процеса рада не треба одређивати према обавезном броју људи већ по обиму посла који се мора извршити. Неприродно је и неправилно одређивати минимум процеса рада спрам броја извршилаца, већ спрам послова који не трпе одлагање. У великом броју организационих јединица нема 70% попуњености, а и где има 70% не ради ни када нема штрајка, када се одбију годишњи одмори, недељни, боловања и остала одсуства на послу је расход претежно 40% запослених а у неким ситуацијама тај проценат расхода је већи.

Уз то, не може се никоме ускратити право на штрајк, нити се може радник натерати да штрајкује. Право сваког радника је да сам одлучи да ли ће штрајковати или не. Руководилац не може наређивати ко ће бити у штрајку. Руководилац је представник послодавца у организационој јединици и када се послодавац буде одлучио да штрајкује тада и нека одређује који ће му радници штрајковати. Усклађивање са одговарајућим одредбама Закона о штрајку.

Законом о штрајку регулисано је време које је предвиђено да се штрајк закаже. У члану 5. Закона о штрајку прописан је општи део, где је регулисано да се штрајк упозорења најављује 24 часа пре почетка, док се Одлука о штрајку мора доставити 5 дана пре почетка штрајка. У члану 9. истог закона прописане су делатности које су од јавног интереса док је у члану 11. наведеног закона прописани услови најављивања штрајка упозорења – рок 24 сата, а због специфичности нашег посла предлажемо ипак да то буде три дана, док је у члану 11. Закона о штрајку

прописано да за полицију да се Одлука о штрајку мора доставити 10 дана пре почетка штрајка.

Република Србија мора поштовати Конвенцију Међународне организације рада број 87 о синдикалним слободама и заштити синдикалних права и право запосленог да се синдикално организује и буде члан синдиката.

Загарантована права радника не могу се одузимати. Министарство је у обавези да донесе акт који регулише шта је минимум процеса рада приликом штрајка. Одузети право на штрајк је кршење људских права и повеља ЕУ које је Србија потписала и обавезала да ће се придржавати. Минимум процеса рада треба да одреди послодавац а не организатор штрајка, јер послодавац доноси процене безбедности и планове за заштиту грађана и имовине. Такође поменути чланови нису у складу са Законом о штрајку и Уставом Републике Србије.

А М А Н Д М А Н Х V I

У члану 172. став 1. у тачки 1) после речи: „чињенице“ додају се речи: „осим става 1. тач. 4) и 5)“

У тачки 2) после речи: „став 1.“ додају се речи: „тач. 1), 6) и 7).“

Образложење

Овај члан је тотално неуставан и крше се основна права запослених.

Чл. 137. и 138. овог Предлога закона говоре о разлозима због којих неко не може бити примљен на посао приликом запослења - безбедоносне сметње за обављање послова у Министарству, и на што се утврђује на основу безбедносних провера. Ово дословце значи да полицијски службеник губи посао ако се против њега покрене кривични поступак или се само саслуша као осумичени за кривично дело, а што је регулисано и у члану 138. који каже да се у радни однос не може примити лице против кога се води кривични поступак. Тиме се крши претпоставка невиности, јер ће самим подизањем оптужнице полицајац изгубити посао јер у службу не може нико бити примљен ако је поступак против њега у току. Такође шта ако се докаже да је оптужница неоснована, да ли ће тај полицијски службеник почети поново да ради, шта ако је та оптужница неосновано поднета, ту се уништава и углед тог полицајаца.

Ако је осуђен опоменом - губи посао, а такође и прекршај са елементима насиља. Ово је већ једном брисано изменама и допунама закона о полицији стари члан 168. где су синдикати скупљали петицију да се тај члан брише и Народна скупштина када је доносила измене и допуне Закона о полицији је тај члан и брисала. И дан данас имамо колеге који су по тада важећем члану 168. изгубили посао и до сада се још нису вратили на посао иако су доказали своју невиност.

Зашто се морамо стално вртети у круг, доносити нешто што је лоше а што је већ једном под притиском јавности било укинута?

Ако се ово усвоји у предложеном облику полицајцима су везане руке и не могу да раде свој посао. Пример: полицајац у цивилу шета улицом са својом породицом. Нападне га криминалац кога је приводио. Полицајац се мора бранити

и себе и породицу, долази до туче између њих двојице. Обавојица ће добити прекршајну пријаву за тучу и биће осуђени за тај прекршај. Полицајац ће изгубити посао јер је осуђен за прекршај са елементима насиља – туча. Ако желимо безбедност, ако желимо да полицајац буде стуб безбедности, како мислимо то да спроведемо ако он због страха од губитка посла не може да заштити ни себе ни своју породицу, како ће заштитити друге грађане?

С друге стране уколико се буде сматрало да је полицијски службеник учини прекршај који га чини недостојним за обављање послова у Министарству, то може бити разлог за вођење дисциплинског поступка и у крајњем случају, изрицање мере престанка раданог односа. Наравно, ово тек када се утврди прецизно који су то прекршаји који би полицијског службеника чинили недостојним за обављање полицијског посла, односно других послова у Министарству.

А М А Н Д М А Н XVII

У члану 177. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Министарство ће обезбеђивати новогодишње пакетиће деци запослених у Министарству до седам година старости, на тај начин што ће висину неопорезиве дневнице за месец новембар текуће године у ванпривреди Републике Србије на крају календарске године уплатити на текући рачун запосленог на који прима плату.“

Образложење

Ако остала министарства (просвете, здравства, правде) могу за децу својих запослених обезбедити новогодишње пакетиће, не видимо разлог зашто би се Министарство унутрашњих послова разликовало од других. Да ли су деца запослених у МУП-у деца грађана другог реда?

А М А Н Д М А Н XVIII

У члану 184. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Топли оброк и регрес улазе у месечну зараду запосленог али не представљају саставни део плате и морају бити посебно исказани на платном листу запосленог.“

Образложење

Додаци на плату не могу бити саставни део плате, зато и јесу додаци. Топли оброк и регрес морају бити коначно исказани у складу са Законом о раду, а не да су „урачунати“ у коефицијент плате.

А М А Н Д М А Н Х I X

Члан 186. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Да ли ми радимо по норми или учинку, потребно је прво прописати тај стандард који се помиње у члану да ли је то пет или десет пријава, 15 легитимисаних и слично, а шта је са превентивном делатношћу коју полицајац свакодневно спроводи, да ли је за награђивање то што није на терену који он покрива, било кривичних дела и прекршаја што грађани нису оштећени, или је потребно да напише 20 кривичних пријава.

Такође брисањем овог члана спречава се злоупотреба да неко сам себе награди десет пута у току 12 месеци, и да се запосленом неосновано умањује или увећава коефицијент плате зато што се нпр. на фудбалу посвађао или није посвађао са старешином.

А М А Н Д М А Н Х X

У члану 187. став 1. после тачке 7) додаје се нова тачка 8) која гласи:
„8) за рад на нерадан дан (рад недељом) у износу од 15% од основне плате.“

О б р а з л о ж е њ е

Рад недељом је дефинисан у члану 154. став 3. тачка 3) овог Предлога закона, само се дефинише износ.

А М А Н Д М А Н Х X I

У члану 188. у ставу 1. после тачке 3) додају се тач. 4) - 7) које гласе:
4) за долазак и одлазак с рада;
5) за случај привременог или трајног премештаја у друго место рада;
6) за трошкове исхране (топли оброк);
7) за регрес.

О б р а з л о ж е њ е

Усклађено са чланом 118. Закона о раду. (загарантована права не могу се одузимати).

А М А Н Д М А Н Х X I I

У члану 189. у ставу 1. речи: „само на територији општине или града запослења.“ замењују се речима: „цене превозне карте у јавном саобраћају, осим уколико запосленом није обезбеђен превоз.“

Ст. 2. и 3. бришу се.

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 2. и 3.

Образложење

Накнаду тзв. путних трошкова треба вршити искључиво у реалном износу, без ограничавања накнаде, било у смислу висине износа, било у смислу деонице пута за коју се врши надокнада.

Посебно је питање шта са оним запосленим који су принуђени да на посао долазе сопственим возилом, јер се ред вожење јавних превозника не може ускладити са радним временом запослених.

У све ово, предложени ставови нису у складу са релевантним одредбама Закона о раду. Да ли МУП хоће и својим радницима одређује где ће да живе?! Јесу ли они под присмотром? Ако ће да се одређује где ће запослени живети, нека Министарство унутрашњих послова обезбеди трошкове становања.

Да ли онај који ради у Београду а живи у Крагујевцу нема право на путне трошкове од Крагујевца до Београда, већ само у Београду? Зашто се ствара толика дискриминација?

А М А Н Д М А Н XXIII

У члану 190. у ставу 3. проценат: „85%“ замењује се процентом: „100%“

Став 6. мења се и гласи:

„У случајевима постојања основане сумње да запослени врше злоупотребу коришћења привремене спречености за рад, непосредни руководилац може се обратити надлежној здравственој установи ради утврђивања здравствене способности запосленог.“

Образложење

У ставу 1. овог члана Предлога закона, регулисано је да је боловање плаћено 100%. Тачно је да се овај члан односи на болести или повреде ван рада. Шта се дешава и зашто да се боловање плати умањено полицијском службенику који је добио упалу плућа док је обезбеђивао лице места на којем је извршено кривично дело? Та болест не сматра се професионалним обољењем, а полицијски службеник се разболео директно вршећи полицијске послове.

Није у складу са Законом о здравственој заштити запослених, као ни са повељом ЕУ о људским правима. члан 103. став 5. Закона о раду који каже: „Ако послодавац посумња у оправданост разлога за одсуствовање са рада може да поднесе захтев надлежном здравственом органу ради утврђивања здравствене способности запосленог“. Према Закону о здравственом осигурању члан 163. послодавац може захтевати од првостепене односно другостепене лекарске комисије да се запослени подрвне поновном прегледу. То се не може захтевати ако је запослени на стационарном лечењу.

Руководилац организационе јединице није доктор и нема право да врши контролу боловања. Ако се брине за здравље радника онда нека дође у посету као и сваки пријатељ, али нема право да тражи од запосленог нити извештај лекара нити дијагнозу. Разне примере злоупотреба својих овлашћења од стране руководиоца имамо и сада када им је то забрањено. Колике ће злоупотребе бити ако им се то дозволи. А ако сумња да радник злоупотребљава боловање како би радио приватне послове нека се обрати здравственој установи која је боловање и отворила, са захтевом да се формира комисија која ће боловање исконтролисати.

Одредбе Закона о заштити података о личности су сасвим јасне и морају се поштовати, конкретно, мора се водити рачуна о чл. 30, 36. и 37. Закона о здравственој заштити који се односе на поверљивост информација и тајност података која се односе на пацијента. Што значи да послодавац нема право увида у картом запосленом нити има право увида у отпусне листе и извештаје лекара.

А М А Н Д М А Н XXIV

У члану 195. у ставу 2. после речи: „закона“ додају се речи: „и након доношења новог акта о унутрашњем уређењу, систематизацији и акта о процени ризика за радно место на које се распоређује“

Образложење

Акт о процени ризика је обавезан, и сваки послодавац је дужан да га донесе за свако радно место а у члану 9. став 2. Предлога закона, није прецизирано да се донесе и Акт о процени ризика.

Члан 80. Закона о раду прописује: „Запослени има право на безбедност и здравље на раду. Запослени је дужан да поштује прописе о безбедности и заштити живота и здравља на раду.“ Посебан закон на који се Закон о раду позива јесте Закон о безбедности и здрављу на раду (Сл. Гласник 101/2005 који је ступио на снагу 29. новембра 2005.године) који у свом делу децидно каже да безбедне услове рада на радном месту и у радној околини обезбеђује послодавац, те су у том смислу утврђује и његова одговорност за примену и спровођење мера које се односе на безбедност и заштиту здравља запослених. Ради праћења остваривања мера за спречавање и отклањање ризика послодавац се обавезује да донесе Акт о процени ризика за сва радна места и да тим актом утврди и посебне здравствене услове које мора да испуњава запослени за обављање послова са повећаним ризиком.

А М А Н Д М А Н XXV

У члану 207. у ставу 1. после тачке 29) додају се тач. 30) и 31) које гласе:

„30) злостављање запосленог на раду од стране руководиоца;

31) злоупотреба покретања дисциплинског поступка од стране руководиоца.“

Образложење

Овом изменом се постиже заштита запосленог на раду и спречавање мобинга од стране старешина, што је у складу са Европским конвенцијама на које се Србија обавезала. Појам злостављања запосленог рекулисан је и забрањен Законом о раду члан 21.

Свако ко крши права запосленог у вези са радом чини тежу повреду радне дужности. У пракси се показало да се највећи мобинг над радником чини на тај начин што се подносе неосноване дисциплинске пријаве. На те поступке радник долази са адвокатом и бива ослобођен. Дисциплинске пријаве директно утичу и на само напредовање запосленог у служби. Такође трошкове тих поступака правни заступници наплаћују директно од послодавца а лице које је директно одговорно што је та дисциплинска пријава оборена не подлеже никаквој дговорности за насталу материјалну штету.

Пример: колеге који су добијали отказе по кратком поступку 1998. и 1999. године тужили су МУП и вратили се на посао, добили милионске опште, а нико никад није одговарао за несавесно пословање и давање тих отказа радницима.

А М А Н Д М А Н XXVI

У члану 209. у тачки 4) после речи: „спреми“ додају се речи: „у трајању од две до четири године;“

Образложење

На овај начин се ограничава дужина трајања губљења чина/звања, јер овако како је предложено ПЗОП, испада да се чин/звање губи трајно, те да запослени не може опет напредовати, тј. касније постати примеран полицијски службеник и у складу са тим му омогућити и напредовање.

А М А Н Д М А Н XXVII

У члану 210. у ставу 2. реч: „руководилац“ замењује се речју: „министар“

После става 8. додаје се став 9. који гласи:

„Овлашћени руководилац организационе јединице који покреће дисциплински поступак дужан је да пре покретања дисциплинског поступка затражи мишљење представника репрезентативних синдиката.“

Образложење

Предложено значи да руководилац који даје иницијативу за покретање дисциплинског поступка уједно и покреће дисциплински поступак или лице које он овласти, што значи: „Кадија те тужи, кадија ти суди!“

Смањује се могућност да руководилац погрешно и неосновано покрене дисциплински поступак, а и постиже се транспарентност у раду.

Такође овом одредбом цео члан се усклађује и са чл. 209. и 239. Закона о раду. Функција синдиката се огледа у заштити права и интереса запослених. Такође је регулисано у члану 16. став 1. тачка 5) Закона о раду а послодавац је дужан да затражи мишљење синдиката у случају утврђеним законом.

А М А Н Д М А Н XXVIII

У члану 217. после става 10. додаје се став 11. који гласи:

„Овлашћени руководилац организационе јединице који одлучује о привременом удаљењу, дужан је да пре привременог удаљења запосленог затражи мишљење представника репрезентативних синдиката.“

Образложење

Предложеном изменом се смањује могућност да руководилац погрешно и неосновано покрене дисциплински поступак, а и постиже се транспарентност у раду.

Такође овом одредбом цео члан се усклађује и са чл. 209. и 239. Закона о раду. Функција синдиката се огледа у заштити права и интереса запослених. Такође је регулисано у члану 16. став 1. тачка 5. Закона о раду, а послодавац је дужан да затражи мишљење синдиката у случају утврђеним законом.

А М А Н Д М А Н XXIX

У члану 218. после става 6. додаје се став 7. који гласи:

„Комисија коју именује министар утврђује штету, износ и околности под којима је штета проузрокована, од чега најмање трећину чланова морају чинити чланови репрезентативних синдиката и то бар по један члан сваког од репрезентативних синдиката.“

Образложење

Предложеном изменом регулише се ко утврђује насталу штету. Смањује се могућност злоупотреба, омогућава се транспарентност, заштита права запослених и сврсисходност постојања синдиката. Подсећамо на законско одређење да је циљ постојања синдиката заступање, представљање, унапређење и заштита професионалних, економских, социјалних, културних и других појединачних и колективних интереса запослених.

А М А Н Д М А Н XXX

У члану 251. тачка се замењује запетом и додају се речи: „осим акта о процени ризика радних места у министарству и одлуке о минимуму процеса рада

у случају штрајка, који ће се донети најкасније у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.“

Образложење

Акт о процени ризика радних места је обавеза послодавца да је донесе на основу члана 80. Закона о раду и Закона о безбедности здравља на раду. Одлуку о минимуму процеса рада на основ Закона о штрајку доноси послодавац, а што је у складу са чланом 170. предложеног закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Дејан Николић

Јован Марковић

Јована Јовановић

Ања Ђоровић

Весна Марјановић

Драгољуб Миђуновић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Демократска странка
18. јануар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
012	372		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о полицији, подносим амандмане:

А М А Н Д М А Н И

У Предлогу закона о полицији, у члану 64. став 2. после тачке 5) додаје се тачка 5а) која гласи:

„5а) привремено удаљавање лица са адресе становања и привремена забрана контактирања са одређеном особом;“

Образложење

Предложено полицијско овлашћење у члану 64. став 2. тачка 5а) је у складу са чланом 52. Конвенције о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици коју је држава Србије ратификовала 31. октобра 2013. године, а који гласи:

„У ситуацијама непосредне опасности, стране се обавезују да предузму законодавне или друге мере обезбеде да надлежни органи имају овлашћење да издају налог учиниоцу насиља у породици да напусти место становања жртве или угроженог лица у довољном временском периоду и да забране учиниоцу да повреди боравиште односно ступи у контакт са жртвом или угроженим лицем. Мере које се предузимају у складу са овим чланом ће дати приоритет сигурности жртава или особама у ризику.“

Најделотворнији начин да се гарантује безбедност жртве јесте да се успостави физичке дистанца од учиниоца. Уместо да жена, уз коју најчешће иду и деца, напусти дом уз минималну количину ствари и на неодређено време, важно је удаљити учиниоца из дома у којем остаје жртва. Мера којом надлежни орган

може да наложи учиниоцу насиља на лицу места да напусти место становања и да му забрани повратак и ступање у контакт са жртвом кратког је трајања (у државама које имају такве налоге она траје од 10 дана до 4 недеље, са или без могућности обнове). Ова би мера требало да омогући делотворну заштиту жртве. Да би се ова мера спровела, нужно је овластити орган надлежан за издавање таквих налога и покретање одговарајућих процеса, укључујући и обуку за процену непосредне опасности. Мишљења сам да би МУП, односно полицијски службеници, као и у неким државама чланицама Савета Европе, могли да буду орган којем се даје ова надлежност, односно да ову врсту заштите треба предвидети Законом о полицији.

Овакво овлашћење полиције је први пут уведено у Аустрији 1996.г., када је током 2000-тих година тај модел од стране УН-а, СЕ и ЕУ проглашен добром праксом коју треба да прате и остале државе. Од 2000 - тих година на овамо, многе европске државе су усвојиле слично законодавно решење (Немачка, Швајцарска, Словенија).

А М А Н Д М А Н П

После члана 90. додају се наднаслов, наслови изнад чланова и чл. 90а и 90б који гласе:

„Привремено удаљавање лица са адресе становања и привремена забрана контактирања са одређеном особом

Услови и начин за привремено удаљавање са адресе становања

Члан 90а

Лицу се, у складу са овим законом, може изрећи привремено удаљавање са адресе становања ради спречавања даљег вршења кривичних дела или прекршаја са елементима насиља у породици и насиља у партнерским односима.

Привремено удаљавања са адресе становања се изриче у форми Решења које се издаје у року од највише 48 часова од пријаве догађаја, са временским трајањем од 14 дана. Ово решење је извршно даном доношења и лице коме је изречена мера има право приговора надлежном Министарству у року од три дана.

Одлуку о привременом удаљавањау са адресе становања доноси полицијски службеник који поступа по пријави насиља у породици или насиља у

партнерским односима, и дужан је ту одлуку одмах, без неоправданог одлагања, доставити надлежном јавном тужилаштву и органу старатељства.

Свака одлука о томе да ли је полицијски службеник применио или није применио привремено удаљавање са адресе становања подлеже преиспитивању од стране надлежног Министарства, било по сопственој иницијативи, или по приговору лица коме је изречена мера или на иницијативу лица које трпи насиље, надлежног органа старатељства или јавног тужилаштва за преиспитивање одлуке која је поднета у року од три дана.

Надлежно Министарство је дужно да у року од седам дана од дана пријема приговора лица коме је изречено привремено удаљавање са адресе становања или пријема иницијативе за преиспитивање одлуке од стране лица које трпи насиље, надлежног органа старатељства или јавног тужилаштва или по сопственој иницијативи, преиспита одлуку полицијског службеника који је поступао по пријави насиља и ту одлуку другостепеним Решењем потврди, измени или укине. Ова одлука је коначна и против ње се може покренути управни спор.

Услови и начин за привремену забрану контактирања са одређеном особом

Члан 90б

Лицу се, у складу са овим законом, може изрећи привремена забрана контактирања са одређеном особом ради спречавања даљег вршења кривичних дела или прекршаја са елементима насиља у породици и насиља у партнерским односима.

Привремена забрана контактирања са одређеном особом се изриче у форми Решења које се издаје у року од највише 48 часова од пријаве догађаја, са временским трајањем од 14 дана. Ово решење је извршно даном доношења и лице коме је изречена мера има право приговора надлежном Министарству у року од три дана.

Одлуку о привременој забрани контактирања са одређеном особом доноси полицијски службеник који поступа по пријави насиља у породици или насиља у партнерским односима, и дужан је ту одлуку одмах, без неоправданог одлагања, доставити надлежном јавном тужилаштву и органу старатељства.

Свака одлука о томе да ли је полицијски службеник применио или није применио привремену забрану контактирања са одређеном особом подлеже преиспитивању од стране надлежног Министарства, било по сопственој иницијативи, или по приговору лица коме је изречена мера или на иницијативу лица које трпи насиље, надлежног органа старатељства или јавног тужилаштва за преиспитивање одлуке која је поднета у року од три дана.

Надлежно Министарство је дужно да у року од седам дана од дана пријема приговора лица коме је изречена привремена забрана контактирања са одређеном особом или пријема иницијативе за преиспитивање одлуке од стране лица које трпи насиље, надлежног органа старатељства или јавног тужилаштва или по сопственој иницијативи, преиспита одлуку полицијског службеника који је поступао по пријави насиља и ту одлуку другостепеним Решењем потврди, измени или укине. Ова одлука је коначна и против ње се може покренути управни спор."

Образложење

Предложеним амандманом се дефинишу услови када се према неком лицу, а у складу са овим законом примењује полицијско овлашћење које се састоји у привременом удаљавању лица са адресе становања и привременој забрани контактирања са одређеном особом, као и на који начин се спроводи. Сматрам да предложени чланови треба да буде детаљније уређени подзаконским актом који доноси Министар, а који се тичу следећег:

- приликом изрицања привременог удаљавања са адресе становања мора се одредити удаљеност на којој лице не може да приђе адреси становања, у распону од најмање педесет до максимално петстотина метара;

- да привремена забрана контактирања са одређеном особом подразумева забрану непосредног и посредног контактирања (звање телефоном, слање телефонских и електронских порука, путем социјалних и интернет мрежа) као и забрану контактирања на било ком месту у коме се угрожено лице налази (кућа, посао, школа, улица, парк...);

- решење о изрицању мере привременог удаљавања са адресе становања и привремене забране контактирања са одређеном особом мора да садржи уопштене податке о интервенцији (дан, час, место и адресу интервенције, имена полицијских службеника) податке о угрожавајућем лицу (име и презиме, број личне карте или пасоша, држављанство, адреса пребивалишта и боравишта, број

мобилног телефона/е-маил адреса, матерњи језик и да ли је потребан тумач), податке о угроженој особи (име и презиме, број личне карте или пасоша, држављанство, адреса пребивалишта и боравишта, однос са угрожавајућом лицем, број мобилног телефона/е-маил адреса, матерњи језик и да ли је потребан тумач), подаци о малолетној деци која живе у домаћинству (име и презиме, датум рођења), имена сведока/подстрекача/помагача, начин испитивања и наводе свих пунолетних лица (угрожавајућег, угроженог, сведока), документација о угроженом лицу (изглед, понашање, лекарски извештај, фотографије места догађаја, фотографије угроженог лица), документација о угрожавајућем лицу (изглед, понашање, поседовање оружја/оруђа), разлози за изрицање мера (историјат насиља, процена ризика од понављања насиља), одређивање мере и удаљености од адресе боравишта којој лице не може приступати, остале информације, сопствена опажања, податке о одузетим предметима (кључеви од куће/стана, оружје, оруђе и сл.) и предатим информацијама како угрожавајућем тако и угроженом лицу;

- лицу коме је изречено удаљавање са адресе становања се привремено одузимају кључеви од куће/стана током трајања ове мере, о чему му се издаје посебна потврда;

- полицијски службеник је дужан да обавести лице коме је изречено привремено удаљавање са адресе становања и привремена забрана контактирања са одређеном особом да ће о томе и о поштовању изреченог бити обавештено надлежно јавно тужилаштво и орган старатељства. Такође да му се предаје текст са информацијама о правима и дужностима након изречених мера.;

- полицијски службеник је дужан да обавести лице у односу на које је изречено привремено удаљавање са адресе становања и привремена забрана контактирања са одређеном особом да ће о мери и о поштовању изречене мере бити обавештено надлежно јавно тужилаштво и орган старатељства, као и да том лицу преда текст са информацијама о правима и дужностима након изречених мера и упути то лице на службе и организације специјализоване за помоћ и подршку жртвама насиља у породици и насиља у партнерским односима.

Основ за усвајање ових амандмана су:

1 Ратификована Конвенција Савета Европе о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици (Народна скупштина РС, 31. 10. 2013.), члан 52 – Хитне мере заштите;

2. Записник Одбора за људска и мањинска права и равноправност полова Народне скупштине РС, 31. седница, 26. маја 2015. године .

3. Комитет Уједињених нација за елиминацију дискриминације жена је у Закључним запажањима упућеним РС у ставу 23, тачка (д) у вези са насиљем над женама навео да се захтева да потписница „Обезбеди да одговарајући органи имају свест о значају издавања налога за хитну заштиту жена у ризику и спровођење таквог налога до момента када више нису у ризику“. Такође, овај Комитет захтева од Републике Србије да у року од две године поднесе писану информацију о корацима предузетим да се примене препоруке садржане у ставу 23, укључујући и тачку (д), што је јул 2015. године.

4. Иако постоје различите мере заштите и безбедносне мере (у Породичном закону, Законик у кривичном поступку, Кривичном законик у и Закону о прекршајима) оне нису исто што и овлашћења полиције. Прво наведене мере се примењују у току и/или по завршетку судских поступака. Полицијска овлашћења се издају налогом полиције, на лицу места, пре покретања било ког поступка, чак и ако нема основе за покретање поступака или жртва не жели да учествује у поступцима. Она су усмерене на безбедност жртве (спречавају да жртва и деца морају да напусте кућу/стан) и омогућавају да жртва на миру (без претње и притиска) у року од 14 дана прикупи информације и донесе одлуку да ли жели и у ком поступку да учествује. То не искључује да јавни тужилац по службеној дужности покрене поступке за које је овлашћен.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Проф. др Душан Милисављевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
18. јануар 2016. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

935

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3712		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о полицији, подносим

А М А Н Д М А Н

Члан 45. мења се и гласи:

„Полицијски службеник дужан је да обавља полицијске послове у складу са законом, другим прописима и правилима струке и уз поштовање одредби Кодекса полицијске етике. Кодекс полицијске етике представља скуп правила о етичком поступању полицијских лужбеника. Кодекс полицијске етике прописује Влада у року од три месеца од ступања на снагу овог закона.“

Образложење

Због значаја кодекса за функционисање полиције, потребно је орочити његово доношење.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Иван Јовановић

Иван Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
18. јануар 2016. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 01. 2016

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-37/12		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на
Предлог закона о полицији, подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 136. став 1. мења се и гласи:

„Ако је руководеће радно место упражњено, на предлог руководиоца организационе јединице који је надлежан да захтева попуну упражњеног радног места, у року од 30 дана од дана када је место упражњено, организациона јединица надлежна за управљање људским ресурсима расписује интерни конкурс за попуну тог радног места. Конкурс је јаван за све запослене који се обавештавају путем истакнутог огласа у просторијама организационих јединица.“

Образложење

У предлогу закона треба дефинисати начин обавештавања запослених о попуњавању упражњеног руководећег места конкурсом.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Иван Јовановић
Иван Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Одбор за одбрану и унутрашње послове
26. јануар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 26. 01. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-372	/	✓

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 165. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), Одбор за одбрану и унутрашње послове на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОЛИЦИЈИ, који је поднела Влада, подноси следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У члану 53. Предлога закона о полицији, после става 1. додаје се нов став 2. који гласи:

„Висина таксе за пружање полицијске помоћи правном или физичком лицу из става 1. овог члана одредиће се у складу са прописима који се односе на услуге које пружа Министарство.“.

Став 2. постаје став 3.

О б р а з л о ж е њ е

Предложеним амандманом врши се усклађивање усвојеног амандмана који су на члан 53. заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Александар Сенић, проф. др Нинослав Стојадиновић, Бранка Каравидић, Биљана Хасановић-Кораћ, Горан Богдановић, Слободан Хомен, Мирослав Маринковић, Иван Карић и мр сци. Благоје Брадић др стом, са текстом Предлога закона.

А М А Н Д М А Н II

У члану 70. став 1. мења се и гласи:

„Полицијска овлашћења према малолетном лицу примењују сви полицијски службеници, осим прикупљања обавештења у својству грађанина (оштећеног, сведока) и саслушања малолетника у својству осумњиченог, која примењује полицајац за малолетнике.“.

Образложење

Предложеним амандманом врши се усклађивање усвојеног амандмана који су на члан 70. заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Александар Сенић, проф. др Нинослав Стојадиновић, Бранка Каравидић, Биљана Хасановић-Кораћ, Горан Богдановић, Слободан Хомен, Мирослав Маринковић, Иван Карић и мр сци. Благоје Брадић др стом, са текстом Предлога закона.

АМАНДМАН III

У члану 225. став 2. мења се и гласи:

„Сектор унутрашње контроле предузима мере и радње у складу са законом којим се уређује кривични поступак на откривању и сузбијању кривичних дела корупције и других облика коруптивног понашања, као и других кривичних дела полицијских службеника и других запослених у Министарству, извршених на раду или у вези са радом.“.

Образложење

Предложеним амандманом врши се усклађивање усвојеног амандмана који су на члан 225. заједно поднели народни посланици Владимир Орлић, Душица Стојковић, Александар Марковић и Ненад Николић, са текстом Предлога закона.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

Бојан Костреш

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Демократска странка
20. јануар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 01. 2016

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
012	3712	/	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавамо Вас, да се у АМАНДМАНУ IV на члан 6. Предлога закона о полицији, који сам поднео дана 18. јануара 2016. године, под бројем: 2-3712/15, поткрала техничка грешка те овим путем вршим исправку, тако да поднети амандман гласи:

АМАНДМАН IV

У члану 6. став 3. мења се и гласи:

„Министарство једном годишње, а најкасније у року од три месеца од завршетка календарске године, објављује:

1) извештај о стању безбедности у Републици Србији који на транспарентан и јаван начин обавештава јавност о процени безбедности, трендовима кретања криминала и других безбедносних појава од значаја за безбедност и права грађана;

2) извештај о раду Министарства, који на транспарентан и јаван начин обавештава јавност о развоју полиције, статистичким подацима о спроведеним активностима и постигнутим резултатима.

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

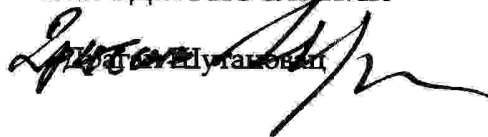
„Поред извештаја из става 3. овог Закона, Министарство је у обавези да објави на својој интернет презентацији и тромесечне информације о раду, које усваја надлежни одбор Народне скупштине Републике Србије за унутрашње послове.“

Образложење

С обзиром на досадашњу лошу праксу објављивања резултата рада Министарства, неопходно је обавезати да се кључни извештаји (о раду Министарства и Полиције, те о реформи полиције) објављују редовно на интернет презентацији Министарства, у складу са ставом 2 овог члана.

Поред тога, неопходно је и објављивати и тромесечне извештаје (информације) које Министар, или особа коју он задужи, представља надлежном одбору за унутрашње послове, као што је то био случај у време прве две Владе после 5. октобра 2000. На тај начин се повећава транспарентност рада полиције.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
19. јануар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 19. 01. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
012	3712	/	

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавам Вас, да се у А М А Н Д М А Н У XLII на члан 164. Предлог закона о полицији, који сам поднео дана 18. јануара 2016. године, под бројем: 2-3712/15, поткрала техничка грешка у броју члана, те овим путем вршим исправку тако да поднети амандман гласи:

А М А Н Д М А Н XLII

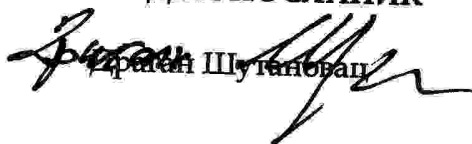
У члану 167. став 4. мења се и гласи:

„Мерила и начин оцењивања полицијских службеника и других запослених у Министарству прописује Влада на предлог Министра у року од три месеца од ступања на снагу овог Закона.“

Образложење

Важно је да Влада на предлог Министра донесе пропис о начину и мерилима оцењивања запослених, са одређеним роком, поготово зато што ће овај Закон одредити да позитивне или негативне оцене утичу на раскид радног односа, напредовање, награђивање.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Драган Штамборац

ПРИМЉЕНО: 22. 01. 2016

1733

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
22.01.2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	2-3	742	15

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о полицији подносим

ИСПРАВКУ АМАНДМАНА

Овим путем подносимо исправку амандмана на члан 57. Предлога закона о полицији, поднетог дана 18. јануара у 09.52, заведеног под бројем 01 2-3712/15 и то тако да амандман сада гласи:

А М А Н Д М А Н

У члану 57. став 2. после речи: „родитеља, стараоца или“ додаје се реч „пунолетне“.

У ставу 4. тачка 8) после речи: „лице које је навршило 14 година“ додаје се реч „живота“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Амандманом предлажемо да се у ставу 2. прецизира да сагласност и присуство за полиграфско испитивање малолетника може поред родитеља и стараоца да обезбеди искључиво пунолетна особа од поверења; наиме наведене претпоставке не може да обезбеди други малолетник па макар био особа од највећег могућег поверења малолетног лица које се полиграфски тестира. У ставу 4. тачка 8) допуњује се предложена формулација ради додатног прецизирања.

Народни посланици

Дубравка Филиповски

Велимир Станојевић

Злата Ђерић

